

Erdal Ay

- şiirler -

Yayın Tarihi:

31.05.2023

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği  zerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Erdal Ay

1965 lüleburgaz dogumlu.

ilk ve orta öğretimini evrensekiz kasabasında lise öğrenimini lüleburgaz lisesinde tamamladı.evli ve iki çocuk babası.

sairi en güzel anlatan siirlerini topladığı kitaplarıdır ama hiç olmadı siir kitabı.sonra antolojiyle tanıştı ve okuyorsunuz iste yazdıklarını....saygılarımla.....

aşağı da yazdıklarım yaşamımdan küçük ama en güzel anılarım.keşke geri getirebilsem.

Doğduğunda küçücüktü elleri-1

Doğduğunda küçücüktü elleri,ayak parmakları bir birinin üstünde.kocaman bir kafası vardı vücudundan biraz küçükçe.Şubatın yedisinde doğmuştu anasının dediğine göre.Anası öyle diyordu ama kafa kağıdında öyle yazmıyordu büyükbabasının yazdırdığı nedenlerle.Onun için anasının dediği tarihi bildi yaşı kırka gelip yolun yarısını geçtiğinde.Yarım düzine kardeştiler hem de kız ve erkek eşitliğinde.En büyükleri kız,en küçükleri erkekti.En küçükleri o olduğundan tekne kazıntısı diyorlardı kendisine.

Güzel,şirin bir köy evinde doğdu ebesi Türkan hanımın ellerinde.Sarı mı sarı bir çocuktü küçüklüğünde.Sonradan esmerleşti yaşamın renklerine inat.Anası onu otuzbeşindeyken doğurmuştu.Onun doğumu beş kardeşten bazılarına ağır gelmişti ki besbelli,nerden çıktı buda dediler doğduğunda.Çok ağlıyordu.O ağlarken susturun bu kızanı diye bağırıyordu büyük ağabeyi.Küçüğü de dokunmayın salim'e diyordu.Dokunmayın salime,aslında ismi bu değildi.Evde evlenecek yaşta büyük çocuklar olunca demek ki küçük kardeş istenmiyordu.En büyük ablası o doğduğundan üç dört yıl sonra evlenip gitmişti.Torun sahibi olacak yaşta çocuk yapınca istenmiyor demek ki.Ama,ne denirse densin o doğmuştu ve birlikte yaşamak zorundaydılar.Yapacak birşey yok,elleri mahkum,atacak değillerdi ya.O büyüdükçe bu küçüğü de sevmeyi öğrendiler.Büyüdükçe sevimli bir kardeş olmaya başlamıştı.Kara kız ve sarı kız onu ellerinden düşürmez oldular.Oyuncak bebek gibi ellerinden düşmedi yıllarca.Babası hem çiftçilik hem de kamyonuyla şöförlük yapıyordu.Anası,tarla işlerinden artan zamanlarda konu komşuya yorgan dikiyor,aile bütçesine katkıda bulunuyor,çocuklarına fazladan bir şeyler almak için çırpınıyordu.Ana yüreği işte,bedeni hergün tarlada çalışmaktan bitap düşse de akşamları yorganın başına oturur varsa gaz gaz lambasında yoksa mum ışığında bazı geceler sabahlardı bile.İpek yorganın ısıltısı yüzüne her vurduğunda gözleri gün günden biraz daha bozulmuş ama o hiç yılmadan yıllarca dikmeye devam etmişti.

Kalabalık bir aileydiler.Üç kuşak bir arada yaşadılar çocukluğu

boyunca.Büyük babası,amcaları,kendi ailesi aynı avlunun içindeydiler.Geçim kaynakları çiftçilikti.Babasının kamyonu,amcasının otobüsü vardı ayrıca.Çalışmaya gitmesinlerde üzerlerine binip oynayayım diye dua ediyordu.Tabii ki o zamanlar ekmek parası nedir bilmiyordu.Onun için para,bakkal Hasan amcanın kaynana şekerlerini alabilmek için gerekiyordu sadece.Babası onların gelecekleri için çok çalışması gerekiyormuş umurunda mı.Yeter ki arabalar evin önünde dursunlar, o da oynasın yeterdi ona.

Yokluğun çok olduğu bir döneme denk gelmişti çocukluğu.Ekmeğin,unun,yağın,tuzun yokluğu yokluğunda bir başka yokluğuydu.Paran olsa da alamıyordun bazı şeyleri,yoktu çünkü.Ama şartlar ne olursa olsun yinede mutluluğun bir anahtarı vardı ve kilidin açmayı başarabiliyorlardı.Yaşadığı köy,yaşam şartları ne olursa olsun insanların yüzlerinde sevginin en güzel anlatılabildiği bir yerdi.Küçük şeyler insanları daha bir başka mutlu ediyor,bunu daha o yaşlarda anlamıştı.Alınan bir şeker küçüğü ne denli mutlu ediyorsa,büyüklerin yeni aldığı bir şapkada aynı duyguları onlarda yaşıtıyordu.Bir şeye anlam katmak için illa da anlamlı olmasını beklemektense anlamsızda olsa yaşamın bir mutluluğu varmış.İnsanlar anı yaşarken yaşadığı anın güzelliklerin görmesi için yeni günlerin,ayların,yılların gelmesi gerekiyormuş.Tabii ki her insan gibi o da bilmiyordu bunları,zaman içinde öğrenecekti geç kalmış olarak.GEÇ KALMIŞ OLARAK.....Bu kelimenin anlamını bilseydi,bilseydi ve hiç aklından çıkarmasaydı.KEŞKE.....

Keşke diyerek geçen zamanların çokluğu her ne kadar çok olsa da yaşanmışlar da bir o kadar güzeldi.Hele çocukluğu..,ne güzeldi.Şubatın yedisi geçeli çok olmuş,mevsimler geçip yıllar eskidikçe o da büyümüştü.Kendisinin bilmeye,etrafını tanımaya başladıkça yaşamın içinde var olduğunu anlamıştı.En küçükleri o olduğundan etrafındaki büyükler bir birlerine sakladıkları sevgilerini ona fazlasıyla gösteriyorlardı.Ailede sevginin şimdiki adı oydu şimdilik.Yeni çocuklar gelinceye değin evin maskotuydu.Yürekllerdeki bu sevgi seli birgün durulacak,içini ısıtan yaz mevsiminden sonraki hazan mevsimi gibi mevsimleri çokça yaşayacaktı.Tekne kazıntısı olup,evlenecek yaşta ablaların,ağabeylerin olunca başka türlü olamazdı.En büyük ablası evlenirken çok küçüktü ya küçük ablasının kucağında ağladığını hatırlıyordu sadece.Ablası da ağlıyordu,sen ağlama gülüm sen ağlamazsan bende ağlamayacağım diyordu.Zaten o hep ağlıyordu çocuk yüreğiyle ama şimdi ki ağlaması çocukçadan da ileri ayrılığın getirdiği hüznlerden di.Hüzünlüken ağlamak,çocukça ağlamaktan başka bir şeydi.Birilerinin eksikliği başka bir şeyin eksikliğine benzemiyordu.Şeker bugün bakkalda olmasa da yarın nasılsa olacaktı ama ablası evlenip gitmişti ve başka bir evde yaşayacaktı.İnsan yaşamı ve devamı evlilik üzerine kurulmuş,o o zamanlar bunu bilmiyordu.O zamanlar neyi biliyordu ki leylekler getirmişti onu bu aileye.Yaşam,her bir şeyi öğretecekti nasılsa günü geldiğinde.Altı yaşına geldiğinde ezikliğin ilk acısını tattı çünkü yuvarlak altında kalmıştı.Yuvarlak nedir bilirmisiniz bilmem..Taş bir silindir biçiminde öküzlerin ardına takılır,harmandaki buğday saplarının üzerinden geçirilir daha sonra da düven denen aletle sapla buğday birbirinden ayrılırdı.En son da tınaz savrulur emeğin karşılığı alınır.İşte böyle günlerden bir gün öküzlerin canı kaşınmak istemiş,demet yığnında kaşınmış bu arada iki tekerlekli arabanın ardındaki yuvarlağın altında kalıvermişti.Uzun süre yuvarlağın demirinde asılı kalmış,sürüklenmiş ve o çoktan bayılmıştı.Seyit ali aganın(abi) bilmem kaçınıcı tokadında kendisine gelmiş ama ayağa kalkmamıştı.Severek giydiği kısa kollu gömleği yırtılmış pantolonu parçalanmıştı.Anacığını çağırdılar,sırtına aldı eve götürdü.Konu komşu toplandı koca karı ilaçları yapmaya başladılar.Hindi ezmesinden tutunda aklınıza ne gelirse hepsini denediler.Akşam eve babası geldi ve geldiği gibi onu alıp doktora götürdü.Filmler çekildi,belinin çatladığı anlaşıldı,bir süre yürüyemeyecekti.Babası onu anasının Memleketi Çorlu da doktora götürmüştü.Anasının dayısı şimdi rahmetli Kazım dayının chovrolet(şavrole) taksisine binip köylerine geldiler.O günden sonra şavrole taksisi hep çok sevdi.İlk taksie o zaman binmişti.Nasıl taksidydi o,gemi gibi.....

Köylerine geldiklerinde anacığı sokakta bekliyordu onları gözleri yaşlı.Evladı yürümeye başlayınca da değin dinmedi gözyaşları.Çok dualar etti,adıklar adadı oğlu yürüsün diye.Evladı yataktan kalkmış emeklemeye başlamış,divanın kenarlarına tutunup ayakta durabiliyor,ufak adımlar atabiliyordu.Ah keşke birde yürüyebilse.Yanındaki oğlu oyun oynarken böyle düşünüyordu ipek yorgani dikerken.Gözlerindeki yaşlar bitecekti oğlu bir yürüyebilse.Bir gün oldu yürüdü,bütün dünyalar anacığının oldu,oğlu yürüdü

diye adaklar yerine geldi, mevlitler okuttu. Anacığı, vefakar, cefakar anacığı. Çok eziyetler çekmişti bu hanede. Günde üç fırın ekmek pişirir, kazan dolusu yemekler yapardı. Çobanına ayrı, köpeğine ayrı, eve ayrı üç fırın ekmek. Geceden başlardı günün işleri, gece de biterdi. Anacığının gecesi de gündüzü de birdi. Diğer işlerden zaman bulur bazen sabahlara kadar yorgan dikerdi mum ışığında, gaz lambasında. Tüm bu eziyetlerin, çilelerin bir tek nedeni vardı, sadece tek bir neden. Evlatları.....Analar hep böyledir ama bilinmez kıymetleri. Ana olunca anlarsınız analığın ne demek olduğunu. Böyle derdi burkulunca evlatlarına yüreği. Lakin hiç kızmaz, üzmemek istemezdi evlatlarını, evlatları üzse de onu. Mum ışığında, gaz lambasının aydınlığında ipek yorganın ısıltısı yüzüne her vurduğunda daha da bozulmuştu anacığının gözleri, artık gözlük kullanmaya başlamıştı. Gözlük deyince sakın doktor gözlüğü sanmayın haa., köylerine gelen seyyar satıcı gözlüğü. Elektrik daha gelmemişti köylerine. Ah bir elektrik gelse diyordu, bir gelse de anacığı gündüz gözüyle dikseydi geceleri yorganlarını. Ve babası. Babasını çok az görebiliyordu küçüklüğünde. Kamyonuna atlayıp gittiğinde bazen günler bazen haftalarca göremiyordu yüzünü. Eve gelse de gecenin bir vakti çocuğu uykudan uyanamıyor babası da erkenden gitmiş oluyordu sabah ezanından çok önce düşmüş oluyordu yollara. Bazı sabahlar uyandığında yanağında bir başkalık hissediyordu. Sanki babasının dudağı yanağını öpmüş gibi. Böyle zamanlarda hep anacığına sorardı babam akşam geldi mi ana diye. Bazen birkaç gün gitmezdi babası işe. Böyle günler onun için en mutlu günlerdi, doya doya babasına sarılıp öpüyor, geceleri onunla yatıyordu. Bak baba bak ben biraz daha büyüdüm, kocaman oldum sen görmeyeli. Bak baba bak ayaklarım değişiyor ayaklarına. Oysa babası dizlerini büküyormuş ta onun için değişiyormuş ayakları babasının ayaklarına. O da öğrenmişti bunu. Ne zaman olduğunu biliyormusunuz? Ne zaman ki yıllar geçip te çocukları ayaklarını onun ayaklarına değiştirmeye çalıştıklarında. :))))

Yürümeye başladığının ilk yazı babası onları Ankara ya Hüseyin dayısının yanlarına götürmüştü anacığıyla birlikte. ANKARA.. Bir başkaymış büyük şehrin havası. Hele bu büyük şehir, Ülkeninde baş şehri olunca. Yeni mahallede oturuyordu dayısı ailesi ile birlikte. Emekli olmuş bir pilottu dayısı, birçok resmi vardı uçaklarla çekildiği. Keşke emekli olmasaydı. Şimdi resimlere bakacağına götürürdü dayısı onu uçakların yanına. Hatta belkide üzerlerine bindirirdi. Ah be dayı niye emekli oldun diye hayıflandı dayısına. Kulakları az ısıtmeye başlamış ve onun için emekli etmişlerdi dayısını I erken yaşta. Sen, pilot ol çocuk dedi dayısı. Pilot ol göklerde uç, kuşlar gibi kanatların olsun özgürlüğe. Söz mü? Söz dedi söz, erkek sözümü dedi dayısı. Erkek sözü. Büyüdükçe büyük hayallerin yerine küçük hayaller peşinde koşunca olmadı, yıllar geçtiğinde anılarda kaldı o erkek sözü. Dayısı, hiç usanmadan, bıkmadan gezdiriyordu şehrin her yerini onlara. Babası bu arada kamyonuna yük almış, köye geri dönmüş, gelecekti bir kaç zaman sonrasında. Ne çok yer göstermişti dayısı onlara. Gündüzleri nereleri gezmediler ki, gençlik parkı, lunaparklar, çay bahçeleri, mesire yerleri ve daha neler ki neler. Akşamları şehrin yüksek tepelerine çıkıp seyrediyorlardı büyük şehrin ısıltısını. Bir başkaydı büyük şehirde olmak. Keşke hep burada yaşasaydılar. Köylerinde buradakilerin hiç biri yoktu. Bırak lunaparkı, atlı karıncayı, döner, yürüyen merdivenleri oturacak parkları bile yoktu. Şu elektrik, televizyon, dayısının evindeki eşyalar. Akşam olup yatma vakti geldiğinde ne büyük mutluluktan süngerli, yaylı karyolada yatmak, Hele hele üzerine çıkıp zıplamak. Televizyon... Onu hiç sormayın. O bambaşka bir şeydi. Köylerinde her zaman çalmayan bataryalı radyodan sonra onu seyretmek bir başka güzeldi. Dayı diyordu, hani biz şimdi onları görüyoruz ya. Eee diyordu dayısı. Şimdi onlar da bizi görüyor mu? Hoş bir kahkaha yayılıyordu odanın içine her bir bedenden.

Babası gelince gezdirdikleri yerlerin birçoğuna tekrar götürdü babası da görsün diye. Ama bir yer vardı ki oraya gitmek ne büyük mutluluktan. ANITKABİR.....Burasını anlatmak için baştan söyleyeyim, sözcükler yetmez gidip görmek gerekir. Aslanlı yolda yürümek bile daha içeriye girmeden önce insana bir güven ve mutluluk veriyor. Orada biraz durun oturun, kendinizi ve özellikle çocuklarınızı aslanların yanınızda ve üzerlerinde resim çekin. Sonra aslanlı yolda kol kola, el ele yürüyüp büyük avluya çıkın. Solunuzda başak hiç bir yerde göremeyeceğiniz kutsal anıt. Sağınızda ve karşınızda Atanın emanetlerinin bulunduğu müzeler. Şahese bir ortamdan içeriye girmek için merdivenlerden çıkarken içiniz titriyor. Büyük

önderin kabrinde bambaşka duygular yaşıyorsunuz.Orada ölümün soğukluğu fakat onurun göklere değdiği gururunuz var.Bir büyük öğretmenin önünde saygıyla eğilirken sanki dik durmayı öğreniyorsunuz.Vatan ve insan sevgisini daha bir başka öğreniyor,sahipleniyorsunuz.Gidin oraya bir gün mutlaka gidin.

Ankara ziyareti bitip köylerine geldiklerinde böyle yazıyordu anı defterine okula gidip yazmayı öğrendiğinde.

İşte yine köylerindeydiler.Ufak ta olsa büyük şehre göre,elektriği ve diğer şeyleri olmasa da güzeldi köyü,özlemişti.Eski Londra asfaltına beş,ilçeleri Lüleburgaz'a onsekiz kilometre uzakta insanların geçimi tarım ve hayvancılığa dayalı şirin bir köyleri vardı.Hele insanları,insanlarının sıcaklığı.Büyük şehirde bulamazdın böyle şeyleri.Ama onun köyünde vardı hem de en hasından.Komşu komşunun külüne muhtaç diyordu büyükleri.Hadi sendee canım diyordu içinden.Kül işte,ne edecek komşu senin külünü.O böyle anlıyordu ama büyüklerinin söylediği başka şeydi.Yokluk yıllarında komşunun unu,yağı,tuzu bittiğinde istemeye gelmeden daha kilerine götürülür yokluk hissettirilmemeye çalışılırdı.Selamsız kimsenin yanından geçemezdin,çok ayıptı çooooook.

Karşıdaki hemen,acaba ben bu insana ne yaptım,ne kusur işledim ki bana selam vermiyor diye kendini sorgulardı.Biri birine kırıldı mı küskünlükler üç günden fazla sürdürülmezdi.Uykusuz kalınan küşkün günler,gecelerden sonra barışık rahat bir uyku çekilirdi.Paranın pulun değeri yokluğun geri geldiği kadardı.Neymiş öyle senet sepet,bir sözde verilir bir sözde alınırdı ve hiç kimse alınan verileri duymazdı.O zaman ki insanlar mutsuz olduklarında bile gülebilmeyi biliyorlardı hemde en samimisinden.Büyük şehrin eğlenilecek,gezilecek yerleri çoktu ama insanların yüzlerinde o samimiyet yoktu.Hani bazı insanlar için dini imanı para derler ya işte büyük şehirde o cinsten.Dayı azmı para harcamıştı Ankara da onları eğlendirmeye çalışırken.Çooooook.Hem büyük şehirde eğlence çoktu ama köylerdeki eğlencelerde büyük şehirde yoktu.Elektrik yokmuş,olmasın.Onların da gece eğlenceleri vardı.Gaz fenerini alırsın eline sokağın karanlığında.Komşular toplanır her akşam bir başka evde,çalsın darbukalar oynasın kızlar.Maniler dökülür genç kızların dilinden camdaki yavuklusuna.Oynanır,halaylar çekilir kerpiç evli,küçük odaların darlığında.Öyle yeni gelin gibi yerim dar oynayamam denmez,herkes dökerdi kurtlarını.Dışarıda kar,yağmur yağıyormuş,üşüyor delikanlıların her yeri ama olsun cam da yavuklusu var ya.Doyasıya seyrediyor onu gözlerine bakıp.Seni seviyorum diyor işaret diliyle,sıcacık bakışlarıyla.Dil söylemiyor çünkü utanıyor.Yok öyle yan yana konuşmak,yok öyle öpüşmek koklaşmak.Varmı öyle elin kızına leke çalmak.Hem ayıp hem günah, hem de yakışmaz delikanlılığa.Hele hele komşunun kızına yan bakmak,göz koymak yazmaz bunu hiç bir kitap aga.Siz hiç kaçak oynadınız mı küçüklüğünüzde? İçinizden bazıları mutlaka oynamıştır ama o Ankaranın yeni mahallesinde tanıştığı arkadaşlarına sorduğunda hiç kimse bilememişti.Gördünüz mü bak,sizde bütün eğlenceler var ama bu yok.Babanız para verirse lunaparka gidip eğleniyorsunuz ama biz paramız olmasa da eğleniyoruz.Sonra öğretti kaçak oyununu onlara.İki gruba ayrıldılar,yakalayacaklar ve yakalanacaklar.Yakalanacakların her biri başka başka

yerlere gidecekler,saklanacaklar,diğerleride onları bulup yakalayacaktı.Son kaçak yakalanana kadar da oyun bitmeyecekti.kural böyle.Kurallar sadece geceler için geçerli olup gündüz herkes serbestti.Köylerinde bu oyun günler hatta haftalarca sürerdi ama orada iki gecede bitti çünkü her yer elektrik lambalarının sokakları aydınlatığından kaçaklar çabucak yakalanmıştı.Hey gidi güzel köyüm demişti kendi kendine, burada bedava oyunun bile bir bedeli var.

Ankara dönüşünün ertesinde babası bir traktör getirmişti eve.Kırmızı,BMC marka.Artık tarla işleri onunla olacaktı.Haftalar süren işler çabucak olmaya başlamıştı.Eskiden öküzlerle ne kadar zormuş tarla sürmek,günlerce tarlalarda yatılır bitirilinceye kadar eve gelinmezdi.Şu teknoloji dedikleri ne harika bir şeydi.Ankaraya gitmişti ya biliyordu oradan teknolojinin nimetlerini.Günlerce anlatmamıştıydı arkadaşlarına orada yaşadığı günleri.Kullanmasını bilmiyordu ama babasından traktörün anahtarlarını ister o da kamyonuyla işe gittiği zamanlarda anahtarları ona verirdi.İşte böyle günlerden bir gün olan olmuş traktörde tavana asılmıştı anasının yeni ördüğü yeleğini fareler kemirmesin diyerek duvara astığı gibi.Ortanca abisi

Orhan, anahtarı küçük kardeşinden almış harmanda birkaç tur atmak istemişti. Küçük kardeş korkudan binmemiş abisini ve onun arkasına binen çıraqları Halim ağabeyi seyrediyordu. Ağabeyi traktörü garajdan çıkarıp birkaç tur atmasına atmıştı emme garaja sokmak zahmetli işti. Sokmasa olmaz, büyükler gelince kızıp bağırırlardı. Anacıkları küçük avluda yalvarıp yakarıyordu bırak dışarıda kalsın kızanım diye ama ah şu korkular olmasa. Ağabeyi traktörü garaja soktu. Karşı duvarda dayalı duran düvenlerden tırmanıp kırıslara asıldı. Duvar, traktörün acı kuvvetine dayanamayıp yıkıldı. Komşu Ayşe abla ellerini dizlerine vurup gitti kızan diye ağlıyordu. Bereket abisi ve Halim abi atlamış, kurtulmuşlardı. Traktör hala çalışıyor, zıp zıp zıplıyor sanki işte benim gücüm bu der gibiydi. Birileri gelip durduruncaya kadar kükremesini sürdürdü. Bu aletlerde fren denen bir sistem varmış, bilmiyorlardı. Nerden bileceklerdi ki öküzler ohaaaaaaa deyince duruyorlardı. Ama bu teknoloji aleti durmadı. Sonradan öğrendiler debriyajın solda frenin sağda olduğunu. Kötü bir deneyimdi ama öğrenmişlerdi.

İlkokula başladığında babası götürmüştü onu okula yazdırmaya. İlk müdürün odasına çıkmışlardı. Müdür baba Halil Cansever köy enstitüsü mezunlarından babacan bir adamdı. Zaten kendisi de köylerinin yetiştirdiği ender bilgili insanlardan biriydi. Müdür odalarında otururlarken onu beş yıl süreyle okutacak, eğitecek olan öğretmeni Yaşar Beyazıt açık kapıdan ama kapıyı tıklatarak içeri girdi. Daha okulla ilk tanıştığı zaman bir şeyi öğrenmişti. Demek ki bir yere girerken kapı tıklatılacakmış. Babası, etin senin kemiği benim deyip onu öğretmeninin eline tutuşturdu. O zamanlar öyleydi, şimdiki babalar gibi çıt kırıldım evlatlar yetiştirmiyorlardı. Sıkıysa öğretmen dövdüğünde şikayet et büyüklerine, bir sopada onlardan yerdin kimbilir ne kabahat işlemişsin diye. Öğretmen onu alıp okulunu, sınıfını gezdirdi, sırasını gösterdi. Hayat, tesadüflerle doludur derler ya hani, öyle galiba diye düşündü. Onun doğumunu gerçekleştiren Türkan ebenin kocasıydı Yaşar öğretmen. Biri doğurtmuş diğeri de okutacak, büyük adam edecekti onu. Pilot olacaktı, dayısına öyle söz vermemişmiydi. Çok zeki olmasa da aptal da bir çocuk değildi, yakasına kırmızı kurdeleyi ilk değil ama birçok arkadaşından önce taktı. KIRMIZI KURDELE.. Ne büyük anlamı vardı onun için o günlerde. Geceleri mum ışığında, gaz lambasında az mı çalışıyordu onu takmak için. En hızlı ve yanlışsız okuyana takıyordu kırmızı kurdeleyi öğretmeni. Yatağa yatmadan önce yarın mutlaka takacağım diyordu, mutlaka takacağım kurdeleyi. Ertesi gün heyecanlanır yanlış okur, eve gelinceye değin ağlardı iki gözü iki çeşme. Anacığı onun kızarmış gözlerine bakıp anlardı onun yine ağladığını ve olsun be kızanım sen üzülme yarın takarsın derdi. İşte bunun da takmıştı kırmızı kurdeleyi, ağlamadan sızlamadan hoplaya zıplaya evine, anacığına koştu. Avazı çıktığına bağırıyordu büyük avluda. Taktım ana taktım, bak ana bak yakama. Büyük annesi un helvası yapıp dağıtmıştı mahallenin çocuklarına. Anacığıda yayıkta dövdüğü ayrandan içirmişti onlara tahta bardaklarda. Bir sürü parası oldu o gün, o güne kadar olmadığına. Bakkal Hasan amcanın kaynana şekerlerinden aldı kese kağıdı dolusu o güne kadar hiç almadığına. Arkadaşlarına asker gazozu söyledi durdu en son kuruş kalmadığına. Kırmızı kurdele, o gün onun en büyük mutluluğuydu. Okulunun ilk yılı çok güzel geçti, çabuk bitti. Güzel şeyler zaten çabucak bitiyor her nedense.

Yaz gelmiş, baharın çiçekleri bir bir açmış, ortalık mis gibi kokularla dolmuş, çimen kokusu tüm merayı kaplamıştı. Yağmurdan sonra çimenler bir başka kokuyordu. Çamurlu ve toprak zeminde top oynamaktan daha güzeldi çimenlerin üzerinde top oynamak. Düştüğünde bir yerlerin acımıyor, kanamıyor, üzerinde çamurlanmıyordu. Gerçi çimen lekesi oluyordu ama olsun, o da baharın güzelliği. Mahalleler arası maçlar yapılıyordu. Köylerinde üç mahalle vardı ve bir sürü çocuk. Takım kurmakta zorlanmıyorlardı. Futbola meraklı bir sürü arkadaşı vardı ama top bulabilmek büyük olaydı. En ucuzlarından alınır, çabuk eskirdi. Zaten onu da almak için tüm mahalle arkadaşları kendi aralarında para toplar ancak alınırdı. Köylerinin futbol takımı vardı amatör ligde oynayan. Evrenspor. Büyük abileri oynarken onlarda kale arkalarında, taç çizgisinin oralarda dururlardı meşin topa vurabilmek için. Büyükler saha içinde top kapmaya çalışırken belkide onlar daha kıyasıyla mücadele ediyorlardı arkadaşlarıyla topu kapıp bir kere olsun vurabilmek için. Ah bir meşin topları olsa ne güzel maçlar yaparlardı ama yoktu, yoktu işte. Oyun alanları öyle çocuk parkları falan olmadığından ya

sokakta yada bayırda top oynayacaklardıUçurtma mevsimi geldiğinde de uçurtma uçurlardı.Uçurtma mevsimi geldiğinde telaşlarını bir görmeliydiniz onların.En yükseğe çıkacak uçurtmayı yapabilmek için çok özen gösterilir ama birde çok ipleri olsa.....Herkes gibi onlarda uçurtmayı gazete kağıdından,yapıştırma işinide analarının ekmek hamurundan yapıyorlardı.Amcaoğlu Engin ile az mı yalvıyorlardı! bakkal Hasan amcaya gazete kağıdı versin diye.Baş kısmını amcaoğlu,kuyruk kısmını da o yapıyordu.Malum,dengeyi kurmak zor işti.Yapamayınca uçurtamazsın uçurtmayı.Uçurtmanın yapımı bitince asıl iş ipleri temin edebilmektir.Nerde öyle uçurtma ipi bulabilmek,bulsan bile parayı temin edebilmek.Paraları kadar ip alırlar,analarının kullanmadığı yada daha sonra bir işe yarar diye yan tarafa koyup sakladıkları kazak iplerinden yalvara yakara alırlar birbirlerine eklerler ama yinede yetmezdi.Herkes uçurtmalarını alır çıkardı bayıra.En yükseğe çıkan uçurtma birinci olurdu.Hepsi gazete kağıdından yapıldığı için en güzel uçurtma yarışmaları yapılmıyordu o zamanlar.Yine birinci olamamışlardı bugün yine.Ah be ana ne olurdu birazcık daha ip verseydin ya az kaldı birinciliğe diye hayıflandı anasına amca oğlu ile inerken bayırdan dönüş yolunda.

sıkılınca hep orada otururdu.Acaba ne yapmalı da bu can sıkıntısından kurtulunmalı diye düşündü.Bir gün öncesi yaptığı arabanın yürüyecek hali kalmadığından onunla da oynayamazdı.Hah dedi,inip ağaçtan tel araba yapayım ben.İyi ama teli şimdi nereden bulacaktı.Lazım olur diye şimdi onları da saklamışlardır bir yere.Anasına gidip sorsa, o da yerini söylese,büyükbabası geldiğinde tel araba yaptığını görse,anacığına niye verdin telleri diye kızsa anacığı üzülür,olmazdı.Eski kamyon kasaşının birandalığından yaptığı arabayla oynasa.Oynasa ama, o da çok ağır bu sıcakta taşınmazdı.Çorba taslarından birin aldı mutfaktan.Elinde direksiyon gibi çevirip dolaştı birkaç zaman anasının çiçek bahçesinin etrafında ama çabuk sıkıldı.Yalnız başına,arkadaşları olmadan oyun oynamıyordu.Niye gitmemişt ki amca oğlu ile balığa.Şimdi gitse de nerede bulacaktı.Anası diktiği yorganın ama bittiğinden ama gözleri yorulduğundan başından kalkmış ona sesleniyordu.Acıktın mı be kızanım...Anacığı seslenince karnının acıktığını hissetti.Acıktı ana dedi usulca.Bir kase manda yoğurdunun içine doğradıkları köy ekmeğiyle yediler,karınlarını doyurdular.Birkaç yeşil sğanı da koparıp getirmişti anası bahçeden,tuzlayıp afiyetle yediler.Çok tatlıydı.Biraz daha oynadı bahçede canı yine sıkılıp içeri girdi.En küçük ablası sarı kız,roman kitabını eline almış okuyordu.Hiç sesini çıkarmadan döşegün üzerine oturdu.Sonra biraz daha sokulup ablasının dizine yattı.Ablası saçlarını okşayıp,ne o canın mı sıkıldı dedi.Zaten en iyi o anlıyordu onu.Ablasının o zamanlar en sevdiği filim sanatçısı Hülya Koçyiğit olduğundan resminii almış yatağının baş ucuna duvara asmıştı.Ablası kitabı yüksek sesle okurken o da resme bakıp uyuyakaldı.

Gecenin karanlığından sonra güneşin doğuşu bir başkadır.Akşamlarda gaz lambasının loş ışığında eşyayı ve insanı zor görürken güneşin,gün aydınlığının altındabir başkadır yaşamak.Bir çoğumuz geceye saklarız kendimizi günün yorgunluğundan,günün dertlerinden uzaklaşmak için.Gecede kapanırız iç dünyamıza günün aydınlığına inat edercesine.O sabah her sabahından daha erken uyandı.Kısa pantolonunu,gömleğini telaşla giydi bir yerlere yetismek istercesine.Dışarı çıktı,kuyudan çektiği suyla yüzünü yıkadı alaca karanlıkta.Güneş daha doğmamış,gökyüzündeki yıldızlar çekip gitmiş,gökyüzü diğer zamanlara inat daha maviydi.Anasının akşamdan baş ucuna koyduğu ama uyandırmaya kıyamadığından içiremediği bir bardak sütü bir dikişte içti.Asmanın altındaki döşege oturup bahçeyi seyretmeye koyuldu.Çiçekler uyurçasına yapraklarını kapamış sanki güneşin doğuşunu bekliyorlardı.Güneş doğmadan önceki saatleri bilirmisiniz....Hani o mavinin kızıla boyandığı saatleri.Hani güneşin,ben geliyorum arkadaş aç gözlerini uyan dercesine kendini göstermeden öncesini.Ne güzeldi,,,çok güzel.....O sabahın güzelliklerini yaşarken baktığı yerlerde ve yürüğünde,ev halkı da bir bir uyanmıştı.İlk anası çıktı dışarıya sonra küçük ablası sarı kız.Çok güzeldi sarı kız,çoook.Uzun sarı saçları,kıpkırmızı yanakları vardı.Hele o sabah,güneş yüzüne vurduğunda daha da bir başka güzeldi.Babası,güneşi yine değdirmemişti üstüne.Gecenin bir vakti çıkıp gitmiş düşmüştü yollara..Bugünlerde yine göremez olmuştu onu,özlemişti.Ne zaman babasından ayrı kalsa içine bir burukluk çöker,anlatılmaz sıkıntılar hissederdi.Ne zaman ki babası gelir bütün dünya sanki onun olurdu.Boynuna sarılır sıkıca,doyasıya öperdi.Böyle zamanlarda o sert sakalı da batmazdı yumuşacık suratına.Kaç zamandır birlikte sabahları tarhana sofrasında bulunamıyorlardı.Güneşin biraz daha yükseldiği bir zamanda tüm aile kalkmış,tarhana sofrası kurulmuştu.Çala kaşık,kaşıkların çarpışması ve gülüşmelerle kalkıldı sofradan her zaman ki gibi.

Her sabahtan farklı uyanmanın tadı da bir başka oluyor hani diye birşeyler mırıldandı.Birşey mi dedin dedi Ayhan ağabeyi.Yok dedi,birşey demedim.Balık malzemelerini alıp çıkmışlardı yola.En önde gidiyordu heyecanlı ve pürtelaş.Bugün çok güzel bir gün olaçaktı,güzel olmalıydı çünkü çok farklı güzelliklerle uyanmıştı.Doğanın görmediği yüzünü görmüştü belki de her zaman baktığı gözlerle o güne değin öyle bakmadığından.Kendisin de öyle bir etki yaptı ki o sabahın güzelliğini yıllar geçti,anlattı durdu hiç bıkmadan.Ama o gün,anlatmayacaktı hiç kimseye.Kendisine saklamıştı sabahın güzelliğini,her şey konuştu o gün ama sabahı konuşmadı gün kavuşuncaya değin.Çok balık yakaladılar o gün çuvalları almayıncaya kadar.Gün akşama erdiğinde mutluluğun gülümsemesi eksilmedi yüzünde.Akşam,balık sefası yaptılar cümbür cemaat.Büyükler rakı içti asmanın altına kurulan sofrada.Küçükler erik hoşafı ve ayran.O zamanlar

bilmiyordu balık ile rakının güzel gittiğini.Birgün öğrenecekti nasılsa şimdilik çok küçüktü.Derken birgün rakıyla olmasa da şarapla haşır neşir oldu hemde el yapımı kırmızı üzümünden.Bir akşam amcası İrfan çağırdı onu yanına.Çek bakalım yeğenim dedi,kan gelsin yüzüne. :)))) Şarap ta ne şaraptı ama insanın içtikçe içesi geliyor bardağın biri boşaldıkça diğeri isteniyordu.Gerçi içilen şarabın bardağı çay bardağıydı ama çay bardağı da olsa ama ne ama.....Amcasının evlerinin girişteki merdivenleri dört taneydi.Dört olmasına dörtlü ama o normal olan.Birde anormali vardı ki şaraptan sonraki işte onu hiç sormayın,ilçedeki kaymakamlık binasının merdivenlerinden çıktı.

Yaz tatili bitmiş,okulların açılmasına birkaç gün kalmıştı.Evde bir telaş ki sormayın gitsin.Büyükler daha bir heyecanlıydı sanki okula onlar gideceklerdi.Kömür ütüsü yakıldı,önlükler,yakalar,pantolonlar ütülendi,yeni ayakkabılar alındı.Okul çantasını sarı ablası kendi eliyle hazırladı.Kara kız önlüğün ütüsünü beğenmedi tekrar ütüledi.Anacığı nazarlığını önlüğün altına dikti.Ooooo bir görmeliydiniz telaşı daha neler oldu.Şimdi ikinci sınıftaydılar bir yaş daha büyümüş olarak.O zamanlar büyümenin,daha da büyümenin anlamı çok büyüktü onlar için.Keske hiç büyümeseydik diyeceklerdi sonrasında ama o zamanlar diyemiyorlardı.Okul başlamıştı başlamasına ama elektrik hala yoktu,derslerini hala gaz lambasında,mum ışığında yapıyordu.Anacığı da hala ipek yorganın gözlerini yoran ısıltısında dikiyordu yorganlarını.Ah bir elektrik gelse.Galiba pek yakında gelecek gibiydi,direkler gelmiş köy meydanına bırakılmıştı.Çukurlar kazılıyor,direkleri dikecek olan yabancılar her sokakta görülüyordu.Hani şu komşu Ayşe ablayı kaçıran yabancılardan.Her sokakta birilerin kaçırmadılar ama onların Ayşe ablası kaçmıştı direk dikim işi henüz biterken.O gittiğinde mahallenin gece eğlencelerinin tadı tuzu da kaçmıştı.Ayşe kız gitmiş birkaç zaman sonrasında da elektrikler gelmişti okullar ha bitti ha bitecek derken.Bir televizyonları vardı elektrik gelmeden birkaç yıl öncesi alınıp ta sabahları saç taramak için ekranı ayna niyetine kullanılan.İşte şimdi o da kullanılacaktı,tabii durup dururken baş köşede bozulmadiysa.Antenini kavak ağacına diktiler yüksekten daha iyi görüntü versin diye.Siyah beyaz bir televizyondur,o zamanlar elbet ki renkli yoktu.Tek bir kanal vardı trt nin yayınladığı.Herkeste televizyon olmadığından evleri her akşam konu komşu,eş dosttan full çekerdi tıpkı sinema gibi.Gelen misafirlere ikramda bulunulur ama televizyon seyredilirdi sessizce, o eski akşamlardaki hoş sohbetlerin yerine.İnsanalar yeni olan şeylere çabuk uyum sağlıyorlar eski güzel olan şeyleri de çabuk unutuyorlar.Elektrikler gelmiş ama eski şeyler kaybolmuş,hatta sohbetler bile televizyon üzerine kurulur olmuştu.Bir zamanlar,çok değil daha birkaç ay öncesine kadar ellerinde sokak fenerleriyle birbirlerine gidip hoş sohbetler eden o insanlar değilmiş gibi şimdi oturmuşlar televizyonun karşısına hiç konuşmadan duruyorlardı.Öyle bir sessiz durup izliyorlardı ki biri konuşacak olsa hemen biri atılıyor sus diyordu.SUS.....Aydınlığında bir karanlığı varmış ısıltıların arasında.

En çok anacığı sevinmişti elektriklerin geldiğine.Geceleri daha bir başka keyifle dikiyordu yorganını.Ah diyordu ah! niye daha önce yoktu bu elektrik.Ne kadar hayıflansa da yine de buna şükür dedi her zaman ki gibi şükretmesini bilen ve onlara da öğreten anası.Elektrik gelmeden önce köyün en büyük eğlencesi bugün ki jenaratörlerden farklı ve elektrik üreten motorla çalışan sinemaydı.Her gece aynı film oynatılsa bile ağzına kadar dolardı.Sokakların karanlığında köyün ışıldayan tek yeri idi.Sonra her sokak aydınlandığında onun da pabucu dama atıldı.Televizyon denen resimli kutunun ilk birkaç evden başlayıp diğer evlerde de boy göstermesiyle birlikte sinemanın tahta sandalyeleri boşalmış ve birkaç zaman sonrada kapanmak zorunda kalmıştı.O da tıpkı bataryalı radyo gibi ömrünü tamamlamış olarak anılarda kalacaktı.İrfan Atasoylu,Behçet Naçarlı filmlerin yerine tatlı cadıyı seyrederek oldular resimli kutuda.Birde oynadığı akşamlarda herkesi n ekranın karşısından ayırmadığı bir dizi vardı.Kaçak.....Sokakların karanlık olduğu zamanlarda arkadaşlarıyla oynadıkları kaçak oyunun yerin şimdi bu dizi almıştı.Kültürün,eğitimin farklı boyutlara taşındığı bu zamanlardan sonra geriye dönülmez ama özlenen bir geçmişin izleri kalacak,silinmeyecekti yıllarca.Bir an bu düşünceler içerisindeyken demek ki aydınlığında bir karanlığı varmış diye düşündü içinden.Daha çok değil,birkaç ay öncesi karanlık sokaklardan geçip gidiyordu ısıltılar içerisindeki sinemaya.Şimdi ise her yer aydınlanmışken orası kapkaranlık olmuştu tıpkı insanların iç

alemlerinin aydınlanırken karardığı gibi.Sokakta yürürken eskiler gelivermişti aklına.

Gülümsedi biraz uçuk biraz sitemkar.Bir akşam yine sinemaya giden bu yolda korkuyu yaşamıştı,yaşatmıştı Ayfer ve Azime ablaları ona.Beyaz çarşafı giymişler,mumdan tırnaklarını uzatmışlar.Acayip sesler çıkararak üzerine gelirlerken kabakuşak ağabeyin evinin dış duvarına sürtüne sürtüne yoluna devam etmeye çalışırken titreyen bacaklarıyla az mı korkmuştu çocuk yüreğiyle.Şimdi o duvarın dibi aydınlık,ısıltılar içerisinde.Artık her akşam komşu evin üstünde duran şapkalı amca da yoktu,elektrik gelince görünmez olmuştu.Hatta şekil değiştirmiş evin bacası oluvermişti.

Yaşamın her evresinde yaşama yada yaşayan kişiye renk katan bir şeyler vardır renkler farklı olsa da.üzülürsün,sevinirsin,ağlarsın üzüldüğünce,kahkahalar atarsın gönlünün çektiğinde.Geriye anılarının çokluğu,dünün yokluğu kalır.Gelecekte umutlarsın vardır ama umutlarının yokluğu da vardır yaşam oyununda,çocukça oyunlarının sınırlarını aştığında.Sınırları kaldırmak istersin çünkü gün ile bugünün arasında ama olmaz çok istesen de.Hele hele geçmişin özlemi,geleceğin ümitsizlikleri yüreklere düşünce.

Çokçadır duygular,kimi acı kimi sevgi katar yaşama her nefes alısta.Kimi nefesler daralır can bedenden çıkacakçasına kimi ciğerlerin şişer körük olur bedenden taşarcasına.İçine sığmaz mutluluklar,derelerin,ırmakların şelale olup aktığında.Sevgiler kucak açar,çalar kapını girer içeriye hiç sana sormazcasına.Yumak olursun sevgilerle baş başa.Kıskanırsın sevgini herkesten,her şeyden hatta kendinden bile.Mutluluk yada mutsuzlukların bahanesi her ne olsa da asıl meselenin çözümü galiba insanların iç mekanlarında.İstediğin kadar mutlu yada mutsuz olabiliyorsun yaşam penceresinden nasıl baktığında.Gerisi sadece bahane.Hiç düşünmeyiz yaşam olmasaydı ne bulacak,ne görecektik diye kendi iç dünyalarımızda.Sonra da evin bacasını şapkalı amca gördüğümüz gibi görürüz yaşamı ve küseriz,severiz yaşamı yaşadığımızca.

İnsanoğlunun yaşamında yazılacak,okunacak çok şeyler vardır hüznlerin ve mutlulukların çokluğunda.Ama en çok çocukluk anıları yer kaplar,en çok onlar kalır hatıralarda.Dünü hatırlayamazken ayakbabilan bağlayamadığın halin gelir aklına.Aynaya bakarken şimdi ki hallerinde çocuk yüzün görünür arka sıralarda.Sanki üç boyutlu gibi görünür yaşam hatıralarını kendinle paylaştığında.O günün sabahında dantelli aynanın karşısında kendine uzunca baktı.Ablası ardından sesleniyordu,ne o yakışıklı....Birden irkilmisti.Çocukça düşüncelerinden sıyrılıp ablasına doğru baktı ama bir şey diyemedi.Nasıl desin ki aynada bir kendisi bir de yavuklusunun,gizli aşkının hayali vardı.Hiç kimseye söyleyemediği ve asla da söyleyemeyeceği.

Ablasının elektrikli ütü ile bir çırpıda ütölediği pantolonu nu ve gömleğini giyip çıktı sokağa.Yeni ütülerde bir başka ütölüyordu hani jilet gibi olmuştu elbiseleri.Ayakları yere basmaz gibi yürüyordu çakıllı sokakta.İlk o sokaktan,yavuklusunun sokağından geçecek öyle gidecekti kahveler önüne.Belki görürüm diye birkaç defa turladı ama nafile.Sonra gitti bakkal Nejat ağabeyin dükkanına.Bir asker gazozu açtı,yanına da tahin helvası.Çok severdi asker gazozunu,içtikçe içesi geliyordu.Bakkal Nejat her gördüğüne söylüyordu ben bu çocuğu asker gazozuyla büyüttüm diye onun büyüdüğünü gördükçe.Sırtında bir kambur vardı belki doğuştan belki geçirdiği bir hastalıktan.Sormaya utandı,hiç sormadı korktu onu üzmemekten.Hiç evlenmemişti bakkal Nejat,müzmin bekardı yaşı geçkin olduğu halde.Kim bilir belki de sevgilisi de olmamıştı.Bir kış akşamıydı,her yer kar kaplı.Dışarıda ki buz sanki içeride ki sobayı soğuturcasına.Bir dostu gelmişti uzak köylerden.Şobanın üzerindeki çaydan doldurulup içi ısınana kadar içildi ve başladı sohbet.Oradan buradan derken konu havalara geldi.Ah be dostum demişti Nejat bakkal,uzunca bir ah....Havadan kar yağdı ama bize her karı düşmedi yine bu mevsim.İşte o mevsimden sonra çok mevsimler geçti,çok kışlar da karlar yağdı ama düşmedi Nejat ağabeye bir karı hiçbir mevsim.

belki birgün kaldığım yerden devam ederim.belki de burda bitirir,burdan ötesini siz bilmeyin derim.kimbilir.....hoşçakalın.....

Abim Orhan ay anısına.

Sen gidince
Seni yüreğimin neresine
Koyacağımı bilemedim.
Gitmeden önce
Zaten yüreğimin her yerindeydin.
Ama gidince sen
Bir boşluk oldu her yanımda.
Her yanıma acı doldu
Her yanıma ızdırap.
Yaşarken
Nefes aldığın, dolaştığın
Birlikte olduğumuz her yerde
Sen varsın.
Canım kardeşim
Kim diyecek şimdi bana.
Ben yaşarken
Kim senin yerini tutabilecek ki bana.
Hiç kimse
Kimse yüreği senin gibi olamaz ki
Hiç kimse.
Gittiğin günden beri
Gidişin hergün bir başka ağır
Bir başka canımı yakıyor abim.
avutuyorum,
avutmaya çalışıyorum gönlümü.
Gönlüm gülüyor hallerime
Ben ağlıyorum yokluğuna.
Yokluğun
Canımı yakıyor
Canımın acısı yüreğimi kanatıyor.
Canım abim,
Belki giderken birçok şeyi yarım bıraktın
Yarım bıraktığın mastika gibi.
Ama bir şeyi tam bıraktın
Her bir yüreğe her bir sevgi.
Hoşçakal güzel insan Orhan
Hoşçakal benim güzel abim..

Erdal Ay

Acısada yüreğin

Acısada yüreğin
Mutlulukta şöyle bir dur arkadaş.
Olmasada hergünün düşlediğin
Düşlerini sakın bırakma arkadaş.

Hayallerindeki dün, olmadımı bugün
Boşver, kalmadı artık dün.
Gelecek yarınlara koşuyor
Geçmişin, geçmiş gitmiş be arkadaş.

Aha işte orada duruyor rakın
Hayat, küçücük bir salkım.
Tane tane sanki herbiri bir yudum
Tadına varınca yaşa be arkadaş.

Sözler yetmiyormu. Canın sıkkınımı yine?
O zaman otur sakın, sessiz bir köşeye.
Geceyi dinle, yıldızlara bak gökyüzünde
İyi bak. Sence göz kırpmıyorlarmı sevgiye.

20/11/2000. _____

Erdal Ay

Ağır yaşamın çocukları

Ağırdır yaşam onların dñnyasında
Omuzlarında taşırlar hem yükleri hem yürekleri.
Ve bütün insanların gözlerinde bulurlar
İğrenç ve bir o kadar da kokuşmuş yürekleri.
Bir çok insan için baş belasıdır onlar ama
Onların eskimiş deyip attığı çöpünü temizlerler.
Dñnyaya bıraktıkları pislikler kadar temizdirler ama,
Ağır yaşamın çocuklarına pislik derler.
Bir onlar var bu hayat ta, güçlü ama zavallılar
Bir de yaşamın ağır çocukları ama yüreği güçlü olanlar.
Lakin ne acı ne büyük ızdıraptır ki bu yüreği pislik olanlar temiz
Birde yaşamın ağır çocukları var üstü başıyla değil hayalleriyle ter temiz.

Erdal Ay

Ah sen

ah sen varsın ya
yüreği yanık türkülerin kadını.
ah sen varsın ya sen
sevdaların yüreklere katıldığı.
ah sen
bana ne ettiğini bir bilsen.
sen içimdeki dağların doruklarında
isminin sessiizce yankılandığı.
ah sen varsın ya sen
yüreğimde yanık türkülerin kadını.

Erdal Ay

Aklım hep sende

yıkılası yılgın gönlüm
yakılası can gözlüm.
Bitmeyecek hasretliğim
Her yer sen kokuyor.
Sen vuruyor içimi
İçim acıyor.
Gel artık ne olur
Seni özledim.
Sen gittin yıkıldım
Yılgınım yılgın.
Gel artık ne olur
Gel can gözlüm.
Bitmiyor günler
Dinmiyor özlemin.
Ayaz var gecelerde
Üşüyorum iki gözüm.
Kaç zaman oldu gideli
Saydın mı deniz gözlüm.
Ben saydım,
Saydıkça yandım iki gözüm.
Yaşam yarım
Yazdıklarım yarım.
Yaram kanıyor can gözlüm
Aklım hep sende.
04.05.2006

Erdal Ay

Aklım kaldı

Seni bırakıp gittiğim
Yerde kaldı aklım.
Hani son veda sözcüğünü
Son öpücüğü verdiğimiz yerde.
Bilmem ki doğrumu yapmıştık
Doğrumuydu yaptığımız sence?
Ne kazandık bunca sene
Bende koca bir hiç, ya sende?
Hala boşlukları dolduramıyorum
Bir eksik var benim içimde.
Yüreğimde bir kırık
Yaşayamıyorum sensiz bu şehirde.
Bazen alıp götürüyorum kendimi
Eski güzel günlerimize.
Sol yanım sıcacık oluyor
Sımsıcak oluyor işte.
Gözlerimi kapatıyorum
Dünya benim oluyor bu şehirde.
Gün oluyor
Serseri gibi dolaşıyorum.
Bir bakıyorum gidivermişim
Seni bırakıp ta gittiğim o yere.
Senin durduğun o yerin
Tam karşısında duruyorum.
Sanki göz gözeymişik gibi
Derinden bakıyorum boşluğa.
Veda sözcüğünün yerine
Sevgimi, aşkımı anlatıyorum.
Sanki sen oradaymışsın
Karşımda duruyormuş gibi.
O zamanlardan bazı zamanlarda
Yanımdan geçenler delirmiş bu diyorlar.
Varsın öyle desinler
Ben senin delinmiymişim, bilememişim.
Geçtiğimiz haftanın cumasında
Doğum günündü.
Kartpostal yolladım, eski adresin aklımda
Bilmem aldın mı?
Eline geçerse eğer
İster kart at ister yırt at.
Seni bırakıp gittiğim yerdeyim
Oturdum bir köşeye yazdım.
O köşe neresi biliyormusun
Hani son öpücüğümüz varya.

Erdal Ay

Aklımda değilsin valla

Seni hiç özlemedim ben
Aklımda değilsin.
Uzuncalar konuşmadık
Hepsi birkaç merhaba.
Saçlarını okşamadım
El ele yürümedik ikimiz.
Gezdiğimiz tüm yerlerde
Seviyorum diye haykırmadık.
Aşk mektuplarımız olmadı
Defalarca okuduğumuz.
Ayrılırken elimize tutuşturduğumuz
Gazete parçasıydı onlar.
Kömür tozlarını toplayıp
Karın üstüne yazmadık adımızı.
Tepedeki iki akasya ağacına
Çentik atmadık.
Dondurma yalamadık
Bira içmedik bu yerlerde.
Ben dökmedim,yalamadım
Göğüslerinin üzerinde.
Dudaklarından öpen ben değildim
Şimdiki dudaklarımın sıcaklığıyla.
Sonra sen giderken
Ağlayanda ben değildim.
Yağan yağmurun damlalarıydı
Gözlerimin altından süzülen.
Şimdi yine yağmur yağıyor bak
Aklımda değilsin valla.

12.05.2006

Erdal Ay

Akşam olur

Akşam olur
Gecenin pusu çöker.
Gecenin ayazı
Düşer üstüme.
Gecenin karası
Kara çalar yüzüme.
Alnımda bir beyaz
Yüzümde bin kara.
Canımda canan
Can evimde yara.
Yarenler göçüp gitti
Can evime vura kıra.
Akşam olur
Gecenin pusu çöker.
Gecenin ayazı
Düşer üstüme.
Üstüme düşen ayaz değil
Çöken pus değil.
Gecede kara düşer
Gönlümün üstüne.

02.07.2004

Erdal Ay

Alemin kralı

Çekilin efendiler, beyler
Yolların kralı geçiyor.
Selam verin tekmilden
Bu gece ayyaşın kralı geçiyor.
Yine içmiş
Yine dünyasını değiştirmiş.
Yüzünde mor bir renk
Sokağa resmini çiziyor.
Bakmayın siz onun
Bu yolu yatay geçtiğine.
Selam durmaya devam edin
Nasılsa gelecek sizlere.
Onu ben çok önce
Daha sizi tanımadan önce.
Elinde file
Üzerinde siyah bir ceket.
Tanıdım
Evine gitmeden az önce.
O zamanlar daha içmezdi
İçemezdi biri görür ayıp olur diye.
Lakin çok dertliydi
Dertlerin kralını çekmiş içine.
Ben laf olsun diye
İçermisin dedim,demez olaydım.
Adam bir başladı
Krallığı bırakmadı kimseye bunca sene.
Bir gün elinde file,üzerinde ceket
Görsem evine gitmeden az önce.
Durdurup konuşacağım
Bulursam onu ayık bir şekilde.
Adam bizim saltanatı
Aldı götürdü bırakmaz kimseye.
Alemin kralı oldu
Bizi bu yaşta yerden yere vurdu.
Ah ulan ah,yuh bana
Ne lazımdı içermisin demek sana.
Şimdi oturacaktın masaya
Oturacaktın tek başına.
Alemin kralı benim diyecektin
En kral masayla baş başa.
Yuh bana,vah bana,vahlar bana
Krallığı kaybettim bu adam çıkınca karşıma.

Erdal Ay

Altı ayrı can

Altı kardeşiler
Altı ayrı can.
Her birinin birdi yürekleri
Her biri daha küçükken.
Oyunları birdi
Yürekleri aynı yürekti.
Aynı canda can gibiydiler
Daha küçükken.
Küçüktü yürekleri
Ama dünyayı sığdırdılar.
Büyüdü bedenleri
Değişti düşünüşler.
Leylekler getirmişti doğduklarında
Vermişlerdi onları annelerinin kucaklarına.
Büyüdüler leylek oldular
Göçtü yürekleri birbirinden öte.
Altı kardeşiler
Altı ayrı can.
Canlar'ın sustu her biri
Daha canlarda can varken.
Oysa daha
Yaşıyor her biri,ırak gönüller.
Bir kardeş,şiir yazıyor
Canı yanıyor.
Yüreklerin vefasızlığında
İçin için ağlıyor.
Altı kardeş
Altı ayrı can.
Yüreklere kelepçe
Vurulmuş birkaç insan.

Erdal Ay

Analık gibi

Yaşamın bir gününü daha bitirdik günü karanlığa gömerken.Böyle böyle derken gömüleceğiz bizde birgün günün sonunu görmeden.

Küçük bir çocuğu taşır gibi
Taşdı yaşam bizi anne gibi.
Ama bize mutluluğu vermedi
Ana değil,analık gibi.
Bazı bazı sevindirdi
O'da,baba korkusundan olsa gerek ki.
Hani diyorum,
Bizde artık gülsek,mutlu olsak.
Şöyle içimizi çeke çeke
Sevinçten,mutluluktan ağlasak.
Rüyalarımızdaki karabasanları
Görmeden uyansak.
HAni diyorum şöyle,
Diyorum ama bilmiyorum işte.
Nereden bileyim,
Çok oldu mutluluğu görmeyeli.
Çok oldu
Sevgileri içime çekmeyeli.
Yaşam taşdı bizi bu yerlere,
Küçük bir çocuğu taşır gibi.
Taşdı işte,
Yaramızı hep kaşır gibi.
Biliyorum birgün gelecek,
O'da bıkacak bizi taşımaktan.
Ağlandığımızca ayrılacak,
Uzaklaşiverecek yanımızdan.
Analıkta olsa arayacağız onu,
Kıymetini bilmeden.

_____14/01/2005_____

Erdal Ay

Anamsın sen anam

Anamsın sen anam
Anaların anası.
Yemeden içmeden
Yedirip içirip büyüten.
Bebelerini kundaklayıp
Sonra da yaşamı öğreten.
Anamsın sen anam
Anaların anası.
Var mı senden başka
Bana senin gibi kucak açan.
Sofraya oturduğunda
Bilirim aklında hep ben.
Geçmez olur boğazından lokmalar
Katığının olmadığını düşünsen.
Anamsın sen anam
Anaların anası.
Üzülürsün,yüreğin yanar,için kan ağlar
Yüzüne bir kez olsun bile gülümsemesem.
Sevgi çiçeklerini ekmişsin yüreğine
Kopardık durduk,hiç bitmedi ki.
Acılar diktik önüne anıt gibi
Acıların yüzüne dönüp bakmadın ki.
Anamsın anam,canım anam
Hakkını nasıl ödesek,bilmem ki...

07.04.2004

Erdal Ay

Anlatamayacak

Hani şarkılar vardır
Gözyaşı dolu.
Dinlersin,bilmezsın
Oysa,yaşanmışlarla dolu.
Hani şiirler vardır
İçinde sitem dolu.
Oralarda bir yerlerde
Bugünlerde yazdıklarım dolu.
Gözlerim,
Bu aralar dolu dolu.
Yüreğimdeki beyaz güvercinler
Uzak oldular benden.
Yaşam oyununda
Aklım tuzak.
Ben,
Sanki kendi içimde tutsak.
Zincirler var yüreğimde
Üflesem kırılacak.
Lakin,
Yorgunluğum var
Yarınlara bugünleri taşıyamayacak.
Şarkılarım,şiirlerim var
Anlatamayacak.

Erdal Ay

Anmaya değmez

Yarın dün olmadan önce
Bugünün kıymetini bilmek gerek
Gün,dünden kalan gün ise
Hele içinde dert varsa;
Koy ver gitsin,anmaya değmez.
Garip bir yaşam bizim ki
Mutluluk ve hüzün yan yana.
Kardeşlik ve kalleşlik
Omuz vermiş bir birine can cana.
Can acıyınca kanar yara
Yüreğin içinde bir kan akar yana yıkıla.
Yarın dün olmadan önce
Hele bir düşün arkadaş.
Yaşadığın gün,bugünden sonrası yok ise;
Koy ver gitsin bütün dertleri
Anmaya değmez.

-----09.11.2020

Erdal Ay

Aptal karı

Dün akşam rüyalarımdaydın
Uykumun arasında bir yerde
Beni türtükleyip duruyordun
Niyedir bilmem.
İtekledi yaşam bizi bir yerlere
Ben seni iteklemedim ki
Niye uykularımın arasında
Sen beni itekliyorsun bilmem.
Bugün günlerden Perşembe
Şenin doğduğun gün.
İkimizin şarkısı çalınıyor radyoda
Sabah ezanından hemen sonra.
Az sonra sokaktan sütçü geçecek
Mahallemizin sütçüsü.
Senin en son bıraktığın tas
Hala aynı yerde duruyor.
Eğer kediler içmediyse dün
Yine dolduracak süt tasını.
Gittin gideli
Artık getirme diyemedim.
Terk ettiğin o günü
Ben sütçüye değil
Sütçüden başka
Hiç kimselere söyleyemedim.
Şimdi itekliyorsun beni
Uykumun arasında bir yerlerde.
Gittin gideli
Zaten çok az uyuyorum.
Birde sen uykularımdasın
Niyedir bilmem.
Geçen gün elime takıldı
Saçının teli.
Gitmeden önce en son
Saçını taramışsın belli ki.
Çok aceleyle çıkmışsın besbelli
Yoksa bırakmazdın saçının telini.
Sana sitem etmem,edemem
Hala var olan sevgimden.
Bakma sen şiir yazdığımı
Seni,senden başkasına söylemem.
Lakin ne vardı,neyin eksikti
Yukarı köydeki çobana gidecek.
Desem mi, demesem mi
Aptal karı demek geliyor içimden.
25.04.2006

Erdal Ay

Aşığım Diyemezsin

hani şarkılar vardır
çok seversin söyleyemezsin.
şiiirler vardır anlatır senin gerçeğini
ama sen,sen anlatamazsin.
sonra oturursun bir köşeye
oturur oturur oturursun
gönlün söyler sen söyleyemezsin.
isin içinden çıkamaz
icersin.
içince anlatırdım sanır,anlatamazsin.
gece güne erir,aklın hep aynı yerdedir
gönlün takıldığı yerdedir.
gün baslar
gönlüne yine söz dinletemezsin.
Aksam olur gece baslar
sen oturur yine içersin de.
ayyaş derler sana
ama sen aşığım diyemezsiniz.
Erdal Ay. 03.03.2015

Erdal Ay

Ateş gibisin

Ateş yakacağı yere
Su gibi gürültüyle gitmez.
İlk önce yakar
Sonra da gürültü çıkarır.
Sende aynı ateş gibisin
Yaktın ve gittin.

Erdal Ay

Atlar ve kağnılar

atları yerlerinden edip
kağnılara koştum.
dörtnala sürdüm
etraf toz duman.
dumanlı dağlarda
güneşi gördüm.
ovaları geçtim
deniz aradı gözlerim.
yüreğimde umutsuzluk
elimde dizginlerim var.
atlarım var kışneyen
dörtnala giden.
umutlarım var birde
kağnıma binip te inmeyen.
birde ben var içimde
zamanlara, hiç bir yere sığdıramadığım.
kağnılar kadar yavaş,
atlar kadar hızlı.

Erdal Ay

Babam

Sen benim içimde
Bir başka bensin babam.
Daralınca yüreğim
Dayanağım.
Var oluşunda
Yaşadığımca varlığımsın babam.
Ölüm aklıma geldiğinde
Aklımda hep sensin babam.
Her sela sesinde
Senin yokluğun doluyor içime.
Sakin sen benden önce
Sakin ha ölme babam.
Varlığında taşıyamıyorum
Yokluğunun düşüncesini.
Ya sen yok olunca
Ben ne yaparım canım babam.
Bak yanımda olmadığınız
Bir gün daha geçti.
Siz olmayınca yanımda
Bir kanadım hep kırık babam.
Şimdi sen geldin aklıma
Yazdım işte.
Yazarken ben
Ağlıyorum be canım babam.
Küçükken
Yüzüme batan sert sakalını.
Yatarken yatakta ikimiz
Sıcaklığını arıyorum babam.
Şu kocaman yaşımda
Küçücüğüm seninle ben babam.
Sakin ha sakın
Sakin ölme canım babam.

16/ocak/2007

Erdal Ay

Babama mektuplar 2

Merhaba sevgili babam
Gittiğinden beri bu sana ikinci mektubum.
Arayı biraz uzatıyorum
Kusura kalma,af buyur.
Bugün mayısın onu,günlerden Pazar
Bugün anneler günü babam.
Yüreğim buruk sensiz
Anamın gününü kutluyorum canım babam.
Annem iyi
Dün Edirne'den kontrolden geldi.
Sağlığı çok şükür iyi
Haber vereyim dedim babam.
Sen oralarda neler yapıyorsun
Bizi merak etme biz iyiyiz babam.
Geçen Cuma
Cumadan çıkınca yanına gelirim diyordum olmadı.
Hani rüyamda diyordun ya bana,sesine kulak verdim
Mümkün olduğunca namaza duruyorum babam.
Biliyor musun babam,sen gittiğinden beri,
Hele dün akşam,anama bir başka sarılıyorum.
Sadece anama sarılır gibi değil,
Sanki ona sarılırken sana da sarılıyorum.
Sen dolduruyorsun sanki kollarımı
Seni kokluyorum.
Yüzüne,gözlerine bakarken
Senin yüzüne,senin gözlerine bakıyorum.
Annem bana evlat sevgisiyle gülümsüyor
Ben ise sana gülümsüyorum.
Özür dilerim üzdüm yine seni
Ama seni çok özlüyorum canım babam.
Bu gece rüyalarımda olur musun lütfen,
Birazcık olsun,azıcıkta olsa babam.
Sonra tekrar yazarım,
Hoşça kal benim canım babam.

10 mayıs 2009
erdal ay

Erdal Ay

Babama mektuplar-1

Uzun zaman oldu
Oturup bir köşeye yazamadım.
Yokluğun hala içime sinmiyor,
Yazmıyorum diye kusura kalma babam.

Gittiğin günden beri içim çok acıyor
Lakin artık ağlayamıyorum.
Kelimeler gibi boğazıma da bir şeyler düğümleniyor
Üzüldüğümde kıyamazdın belki ondandır babam.

Ağustosun on ikisinden beri çok zaman geçti
Sanki asırlardır kahrılı gibiyim.
Lakin gitmeden önce bildiğin gibi bil bizi
Buralarda bizim için çok üzüldün oralarda da üzülme babam.

Eskiden telefona sarılırdım sesini duymak için
Yazmaya başladım ya artık mektuplaşırız babam.
Gerçi mektuplarımin karşılığını alamayacağım
Olsun varsın,ara sıra rüyalarımda ol bu bana yeter babam.

Annem,çocuklar hepsi iyiler
Müjdem olsun sana,ben içkiyi bıraktım babam.
Senin yanında bir gün birlikte olmak dileğiyle
Şimdilik hoşça kal,sonra tekrar yazarım canım babam.

02.kasım.2008/pazar

Erdal Ay

Babamın dediği gibi

Yine sonbahar
Yine hazan mevsimi
Kaç şiir yazmışımdır
Bu mevsim bilmemki.
Yağan yağmurlar
Gözyaşımı anlatır
Sararmış kuru yapraklar,
Geçip giden ömrümü anlatır.
Yere düşen her yaprak
Beni anlatır, beni...
Şu kalemi elime almadan önce
Yazmayacağım derim.
Alıncada.Olur benim vazgeçemediğim.
Aynaya baktığımda,saçlarımda beyazlarım
Sonbahardan sonra,gelen kış derim
Benim kışım sonbaharımdan belli
İçim sızlar,
Nede çabuk geçti senelerim.
Oysa ben,daha yaşamadımki.
Babamın yaşı yetmişdört
Onunda dediği gibi
Yaşamdan biz ne anladıkki.
Mevsim sonbahar
Yine hazan mevsimi
Bilmem.Kış acaba kapıdamıki.
02/11/2002

Erdal Ay

Bahar değdi yüzüme

Bahar değdi yüzüme
Ellerin yanaklarımda.
Sen çiçeğin tomurcuğu
Ben sonbahar yaprağı.
Şimdi bir umut kondu
Eskimiş yüzüme.
Dudaklarıma değdirdiğin
Bir buse değıldi sadece.
gözlerindeki parlaklık
benim oldu birden.
pas tutmuştu yüreğim
yosunlar benimde.
anılardı eskilerde kalan
bazısı unutilan.
sonrasında sen baharım
sonbaharım da.
içim şimdilerde sıcacık
ellerin ellerimde.
gözlerimde ki yağmurlar bitti
bahar kokusu var bende.
gideceksin ya mevsimler gibi
kopuvereceksin ellerimden.
hiç üzölmüyorum biliyormusun
bahar değdirdin sen yüzüme.
sonbaharlar benimdi zaten
yaprağımın ucu yeşerdi sayende.

08.06.2006

Erdal Ay

Bakma sen

bakma sen
gözlerimdeki yaşların çokluğuna.
onların birçoğu
gözüme kaçan tozdan,topraktan.
ara sıra oluyor böyle
yolda giderken kör sinek giriyor gözüme.
hani camdan bakarken
yanlış anlama diye söylüyorum sana.
gözlerimdeki yaşlar
sadece sensizliğimden değil.
hatta ve hatta
sensizliğime hiç ağlamıyorum bile.
evime giderken
sizin sokaktan geçiyorum ya...
evinizin önünde ki
arnavut kaldırımlarında yürürken.
aklıma bile gelmiyorsun
sen,her geçişimde beni camdan seyrederken.
hadi utanma söyle
sen beni pekçok özlüyorsun.
yalan mı diyorsun? ? ? ?
iftira mı sözlerim? ? ?
o zaman söyle bakalım
tüllerin niye sallanıyor ben geçerken?
yoksa fırtına mı kopuyor odanda
etraf günlük güneşlikken.....

bilirim fırtınaları
katar önünne,alıp götürür.
bilirim güneşli bir günde
gözde damlayan yağmur damlacıklarını.
bakma sen,
gözlerimdeki yaşların çokluğuna.
onlar gözlerimden akan yağmur suları.
az önce güneş henüz tepemdeyken
fırtınalar kopmuş,seller olmuştu ya...
işte gözlerimdeki yaşlar
o sellerden geriye kalan.
hani camdan bakarken
yanlış anlama diye söylüyorum.
gözlerimdeki yaşlar
sensizliğimden değil.
ayrılık öyle zor gelmiyor bana
ben geçerken gözlerime bakıp aldanma.
bir kör sinek girmişti gözümün karasına
öyle denk geldi sizin kaldırımın başında.
yalan mı? iftira mı? ? ? ? ? ? ? ?
yalandan dolandan değil mi bu dünya

01.07.2004

Erdal Ay

Bana birşeyler anlat

Bana bir şeyler anlat
Anlat dinleyeyim.
Coşkularını,sevinçlerini anlat
Oturup ta güleyim.
Hiç gülmediğim kadar
Gülücük olsun yüzümde.
Üzüntülerimi
Bir kenara bırakayım.
Anlat gülüm
Anlat ta dinleyeyim.
Ben de olmayan bir şeyi
Anlat ki mutlu olayım.
Bak hiç gülmedi yüzüm
Anlat ki biraz tebessüm edeyim.
Kahırlarla yürüdüm yollarda
Yollar eskittim.
Ömür tükeniyor
Kendimi sanki tükettim.
Bana bir şey anlat gülüm
Anlat ki güleyim.
Ben böyle,bu halimle
Yaşayan bir ölü gibiyim.
Aynaya bakmak gelmiyor içimden
Sanki başka birini görür gibiyim.
Uzaklaşıyorum kendimden
Delirecek gibiyim.
Dün akşam yine
Gecede sabah oldu gözlerim açık.
Yüreğim
Karanlıklar içerisinde.
Uzun düşüncelerim oluyor
Anlamsızlıklar içerisinde.
Aklım yetmiyor eskisi gibi
Başkayım şimdilerde.
Bana bir şeyler anlat
Anlat gülüm.
Anlat gülücükler içinde
Anlat,belki bende gülerim.
Belki olmaz ama
Kendime gelirim.

14.02.2006

Erdal Ay

Başkaldırıyorum az kaldı zaman

Bugünlerde süzölüp duruyorum ama
Gökte uçan kartallar,kuşlar gibi değil
Kanatlarını açıp ta süzülen.
Bugünlerde durgunum
Karasu gibi ama,
İçimdeki şelaleyi denizler,okyanuslar almayan.
Bugünlerde bir başkayım,
Başka bir adam oldum
Adamlığımı yerlere vurdum,hiç bana yakışmayan.
Hey dünyam,
Nefes aldığım bu alem duy sesimi,
İçimde biriktirdiklerimi kusacağım sana inan.
Bakma böyle sus pus durduğuma,
Başkaldırıyorum,
Bugün yarın.
Az kaldı zaman
Geliyorum yanına hazırlan.

Erdal Ay

Bazen yaşam

Bazen ay
Bazen güneş gibidir
İnsanın yüreği.
Bazen kış gibidir
Soğuk
Bazen yaz gibi sıcak.
Baharın çiçekleri gibi
Mis kokulu.
Bazen de sonbaharın
Yaprağı gibi kupkuru.
Bazen aşk dolu
Yazılmayan en güzel şiir gibi.
Bazen isyanlar, ağıtlar
Patlayacak yanardağ gibi.
Bazen yaşam
Asırlarca süresi
Bazen de
Yarın ölesi gibi.

Erdal Ay

Beddua

Adına şiirler yazacağım
Adını her gün her saat anacağım.
Senin için roman yazıp
İnternette yayınlayacağım.
Senin için dualarım olacak
Hayırlara vesile olmayan.
Haram edeceğim aldıklarını
Lanet okuyacağım.
Kardeş hakkı yedin,içine sindirdin ya
Bende seni bakışımla sindireceğim.
Adına bakarsan egemen han sın
Hak alan değil,dağıtansın.
Hay senin adaletini sevsinler
Mezarını dövsünler.
Uzun olsun yaşamın
Lakin çeke çeke öl.
Yediklerinin ardından
Sülale bir olsun,sövsünler.
Hiç huzurun olmasın
Bedenine uyku dolmasın.
Allah huzursuzluğunu bozmasın
İyi gününde bile neşen olmasın.
Seni kardeş bildik
Kırk küsur yıllar hatırını çektik.
Sen hatır bilmez,şerefsiz
Kahpe çıktın,çeke çeke öl.
Beş kardeşi bir toprağa sattın
Kendini bizden başka tarafa attın.
Toprak doyursun gözünü desem
Sen oraya bile fazlasın.
Allah vermesin senden fazla ömür bana
Cenazeme gelemeyesin.
Bu yazdıklarımı okuyup
Her gün azap çekesin.
Gelirken sende buralara
Ben neredeysem sen bir öteye gidesin..
Hak yolunda birse yinede yerimiz
Onu bilmem ama yüreğimde değilsin.

22/ocak/2008

Erdal Ay

Beddua 2

Ben değil, mezar görsün yüzünü
Kırkına varmadan
Tez zamanda, gün geceye ermeden
Yılanlar oysun gözünü.

Doymadı gözün yaşadığınca
Gözün kalsın.
Vıdanın sızlasın
Öbür taraftan beriye baktığınca.

Yetim demedin, dul demedin
Hakkını yedin.
Kardeş çocuklarını düşman ettin
Lanet olsun sana hakkı kuruyasıca.

Bir anayı bir babayı bilmedin
Mezarında dik dur diye beddualar ettin
Mal alınca dizlerinden ayrılmadın
Dilin yılanlara meze olsun kahrolasıca.

Erdal Ay

Beddua 3

Bu akşam seni yazacağım bu satırlara
Belki de hiçbir zaman bu kadar çirkin olmadığımca.
Dünyanın bütün küfürlerini etmek isterdim ama;
Fark ettim ki çok fazla küfür bilmiyormuşum ben oysa.
Seni sana anlatmak için senin kadar alçalmak isterdim
Senin kadar düşmek yürek merdivenlerinde tepe taklak.
Birde gözlerine bakıp yüzüne tükürmek,
Lakin hiç te mizacım değil, çok istesem de olmuyor işte.
Aslında ben seni, seni kendinden daha çok seviyorum
Seni anlamak için geçirdiğim bunca yıllara lanet ederek.
Şimdi bütün beddualarım üzerine olsun senin
İyi dileklerimden, dualarımdan uzak, yaşam sana hep tuzak.
Birde ömrün benden çok olsun,
Kırdığın bütün kalpler için her günün de bin yıllar acılar olsun.
Senin adın adının anlamı gibi egemen han ya
Son nefesinde bile ellerini tuttuğun tüm insanlarda
Benim adım olsun, tüm acıları içine çekerek.

Erdal Ay

Belki Gelirsin Diye

Hepsi bir umuttu aslında
Hepsi en başından beri.
Gelirsin diye beklemek
Umuda umut eklemektir her biri.
Olmadı, olmuyor.

Erdal Ay

Bende sende ki aşk

Seni bir şekilde yazmalıyım bu satırlara
Gönlümdeki yerinden kelimelerde kaçırmadan.
Çok net olmalıyım
Seni çok net yazmalıyım bu satırlara.
Her kelime gönlümü anlatmalı
Her harf her satır sevgimi anlatmalı.
Her anı yüreğimde güzel ama
Özlemlerimin kokusu yüreğine dokunmalı.
Seni bir şekilde yazmalıyım bu satırlara
Biliyorum gülümsüyorsun
Hissediyorum benimlesin.
Sözlerin hayal kurma Erdal diyor
Ama ben senin yüreğini biliyorum.
Çok yakın bir o kadar da uzak
Belki olmayacak bir hayal benim ki
Bendeki anlamı ise umut.
Sende bilmem ama
Bende son nefese kadar sürecek.

Erdal Ay

Beni bir kafese koysalar

Beni bir kafese koysalar
Aklım hür
Aklımdan geçenleri
Ayrı bir kafese koysalar.
Çılgın yüreğimi
Benden ayırsalar
Onu da bir mağaraya kapatsalar.
Beni parça parça
Beni lime lime etseler
Her bir uzvumu
Ayrı bir mezara koysalar.
Deseler ki ey adam
Seni toptasak
Her bir yerini yeniden yapsak.
Karşılığında isteseler sadece biat
Vallahide evet demem
Çünkü benim aklım hür.

Erdal Ay

Beni vurun

beni sevdalardan uzak
mahpuslara koyun.
ne kadar çok kilit varsa
hepsini üst üste vurun.
birinin yüreği yufka çıkarsa diye
anahtarları kör kuyuya atın,gömün.
beni artık sevdalardan uzak
beni böyle tuzaklardan uzak tutun.
görürsem dayanmaz olur yüreğim
tüm kilitleri kıran ben olurum.
sevdayı bilmez gibi
durmayın öyle boşu boşuna.
kilitleri üst üste vurun
hey dostlar ben bu yolda çok yer buldum.
onun için derim ki ben size
beni sevdalardan uzak tutun.
eğer kırarsam ki tüm kilitleri
hiç düşünmeyin beni vurun.

11.04.2004

Erdal Ay

Benim derdim

benim derdim büyük
neden dersen
çünkü benden büyük.
söz geçiremiyorum bana
ben laf dinlemiyorum.
aklım dur diyor
ben gidiyorum.
aklım söv diyor
ben sadece içimden sövüyorum.
içim
bana sev diyor
benim aklım
geç kaldın diyor.
derdim büyük
bir bilsen neden büyük.
sana anlatıyorum halimi
sen kimsin
benim derdim büyük.

Erdal Ay

Bir adım kaldı geriye

Dostlar gitti
Bir adım kaldı geriye.
Ara sıra kulaklarım çınlıyor
Kelimelerde yergiler.
Hepsi yanımdaydı
Ardımdaki günlerde.
Şimdi anılarda
O eski güzel günler.
Telefonlar çoktan sustu
Belki numaralar bile unutuldu.
Unutulan ben olunca
Ne farkederek.
Yürekte ince bir sızı olunca
Şiirler de başka sözler.
Bir adım kaldı geriye
Birde yüreğim.
Dostların adını
Bir başka söyler.

18.09.2006

Erdal Ay

Bir akşam vakti

bir akşam vakti gelmelisin yanıma
nasıl ki gittiysen o zamanlarda.
nasıl ki sevgine mecbursam
sende mecbursun,gelmelisin.
gelmelisin,
habersiz gitmelerin var.
vedasız gitmelerin,dönecekmiş gibi
bir akşam üzeri gelmelisin,mecbursun.
istersen al kendini yeniden git
cevaplaman gerek sorgularım var.
bende unuttuğın bir yürek var sevgi dolu
döneceksen geriye, alıp ta gitmelisin.
sensiz geçen uykusuz gecelerimin
gezdiğimiz yerlerdeki çaresizliğimin.
akıttığım her göz yaşımın
hesabını verip,istersen gitmelisin.
ama bir akşam üstü gelmelisin
sevgimin sonsuzluğunu görmelisin.
belki hiç yüreğin acımaz ama
yüreğimin acısını azıcık ta olsa hissetmelisin.
duvarlarda ki resimlerin,
masama bıraktığın kolyen aynı yerlerinde.
tuttuğumuz günlüğün üzeri biraz tozlu,
gelip te bir akşam vakti,görmelisin.
bahçeyi senin istediğin gibi düzenledim,
porta kapıda adımızın baş harfleri kalp içinde.
sarmaşıklı yol, karanfil bahçesine çıkıyor
sonra kırmızı,beyaz güller yan yana.
sevgin kalmadıysa bile
yüzüme bakmasan da,onlara dönüp bakmalısın.
bir akşam vakti,nasıl ki gittiysen,dönmeli
ömür bitmeden porta kapıma elini sürmelisin.

12.06.2007

Erdal Ay

Bir başka güzel

Bir başkadır sevginin koynunda
Sevgilinin kolunda
Aşkların penceresinde
Yıldızları seyretmek.
Yıldızlara isim takıp
Ayın ışığında
Aşk şarkıları söyleyip
Şiirler okumak.
Bir başkadır
Sevgiliyle denizi taşlamak.
Meltem esintisinde
Saçları savurmak.
Balıkların kıpırtısında
Yakamozları seyretmek.
Bir başka güzeldir
Dudaklara buse kondurmak.
Kadife gibi tenine
Ellerini dokundurmak.
Bir başka güzeldir
Ay ve yıldızların altında
Gecenin gizeminde
Sevişmek,koklaşmak.
Bir başkadır
Yorgun ama rahat
Yaprak gibi hafif
Sahilde dolaşmak.

19/02/2005

Erdal Ay

Bir bilsen

Bir gün sende yanacaksın
Sanma ki hep böyle kalacaksın.
Saltanat kayığından inince
Acılara  ok alar kanacaksın.
Yediğin naneleri çeker mi sandın
Herkes ağlıyorken güler mi sandın.
Onların acılarına ne kadar yandın
Sana hiç hesap sormazlar mı sandın.
Herkesin sende alacağı var
Uçan ku tan bile sorguların var.
Bir bilsen ne çok beddua var
Sen kendini zengin mi sandın.

Erdal Ay

Bir festivaldi özgürlük

biliyorum sevgili,anladım her şeyi
susmayacak bu yürek
susmayan silahlar gibi.
bir devir kapandı
bir ömür yitip gitti
barış bir umuttu,hepsi bu.
oysa
ne güzel bir umuttu.
şairin şiirindeki gibi
bir aşktı.
bütün aşıkların kol kola olduğu
bir festivaldi özgürlük.
göz yaşları her birimizde
umudun bahar da açtığı çiçekti
olmadı.
her doğan çocuğun
büyüdükçe çocukça hayalleriydi
hayat.
ama oysa;
her çocuğun göz yaşı oldu.
ve meze oldu
zenginlerin sofrasına
yemek yerine kahkaha.
biliyorum sevgili anladım her şeyi
gidiyoruz ama,
düzeltmiyoruz hiç bir şeyi.

Erdal Ay

Bir gün

bir gün
 ahidim olsun dünya
seni
elbet bulacağım.
biliyorum
bugün bende değilsin
umudum var
sen istemesen de
sana dokunacağım.
bugün  aka gibisin
bir gün
benim yaşam ger eğimsin.

Erdal Ay

Bir nefes

Bir nefes yaşam
Öncesi ve sonrası.
Anılar,
Öncesinden bize kalan.
Sonrası,
Bilemediğimizde olan.
İrem bahçesidir
Yaşarken ölümün koynunda.
Sıcaktır
İçimizde olan.
Varlığımızı taşıırken
Bedenlerimizde.
Sorgularımız olur yaşam boyu
Birde keşkelerimiz.
Hak etmiyorum dediğimiz
Yaşam oyunu.
Kahkahaların
Göz yaşlarına karıştığı anlar.
Şiirler başladığında yazılmaya
Tükenmişliğin haykırışı.
Yarın olursa ki eğer
Mutluluğun haykırışı.
Belki böyle başlamıyordu
Şiirler.
Çok eskilerde
Sevgiler vardı yürekte.
Çok eskilerde,
Umut bahçelerinde güller solmuyordu.
Leylaklar,zambaklar
Daha bir sürü çiçek vardı.
Umutlarımızın,hayallerimizin
En güzel yerinde,bahçesinde.
Sonra,
Bir şeyler oldu bize.
Nefesimiz,
Sanki yaşarken bitti.
Geçmişin güzellikleri, özlemlerimiz.
Bugünümüz,yarınımız
Acılarımız oldu.
Ölümden korkarken
Ölüm her nasılsa.
Her nasılsa yüreğimize girdiyse
Beklentimiz oldu.
Oysa,
Diyorduk ya hani.
Sabahın bir vaktinde,uyandığımızda
Nefes almak güzeldir diye.
Şimdi,şimdi
Ne oldu bize.?
Neden böyle olduk
Yüreğimizde çiçeklerle birlikte.
Hadi bana söyleyin dostlar

Umutlar nerede.?
Sevdaları aşkları bırakın,
Onlar yine de anılarda kalsın.
Yarınım için bana bir nefes
Nefes için bir umut.
Biliyorum uzaktasınız
Erişemezsiniz.
Ama üzölmeyin,
Umutlar kalmadı bende.
Bir nefes yaşam
Öncesi ve sonrası.
Öncesinde ben,
Yaşamış olan.
Sonrasında,
Belki de şiirlerimde var olan.

24.05.2007

Erdal Ay

Bir nefes lazım

Bir nefes lazım insana
Ömür içinde yaşamak için.
Ömür içinde
Bir dost, bir sırdaş lazım
Nefesin daraldığında
Cigerlerine nefes çekmek için.
Almazsan olmaz
Çekmezsen o nefesi içine
Vallahi billahi
Aldığın nefes nefes olmaz.

Erdal Ay

Bir önce ki gün gibi.

hadi gel bu akşam
dün akşam gibi.
dünden kalan gün gibi
oturup içelim.
nasılsa yarında aynı olacak
yarına da bu geceden girelim.
hadi gel bu akşam da
dün akşam gibi
sazımızın tellerine vuralım
yanık türküler söyleyelim.
can da nefesimiz varsa
nasılsa yarın da türküler olacak.
nasılsa güneşte doğacak
sabah yüzümüze vurunca.
hadi bu akşam da
dün akşam gibi
oturup içelim,ağlayalım
gözlerimizde yaşlar bittiğinde.
yüreğimizde ki acılar gidince,
sakın üzülme gittiklerine.
nasılsa
yarın onlar yine bizimle.
hadi gel bu akşam da
dün akşam gibi.
dünden kalan gün gibi,
oturup içelim.yaşadığımız her gün
bir önceki gün gibi.

Erdal Ay

Bir şarkı gibi yaşamak yaşamı

Bir şarkı gibi yaşamak yaşamı
Bir şiir gibi.
Gökteki kuşlar gibi özgür ama vurulmadan.
Bir masal gibi
Canavarların,devlerin olmadığı.
Yalansız,dolansız bir yaşam
Yalınayak ta olsa yaşamda varken.
Sevgilerin çokluğunu,
Hüzünlerin azlığını içimizde yaşatırken.
Yaşamaklar var ya var işte,
Bir türlü yaşama olduğunca katılamayan.
Gece olunca bir başka olursun.
Hayallerinin güzelliği dolar içine
Bir başka mutlu olursun.
Uykun gelince
Uykuya dalar rüyaların olur.
Rüyalarında hayallerinin güzelliği yok olur.
Gecede de yaşarsın gündüzün dertlerini.
Yirmi dört saat aynı filmi izler gibisindir
Sanki bıkmaz gibi.
Bıkarsın ya
bıkmalar yetmez olur,sadece vardır hayallerinin çokluğu.
Bir de yokluğun vardır.
Paranın, mutluluğun,sevgilerin,her şeyin yokluğu.
Var olan bir nefestir.
O da kesik kesiktir
var ya sende dertlerin çokluğu.
Umutları hep yarınlara taşımaklar vardır,
yarınlara gizlenmiş gibi.
San ki yarınlardan bir medet ummaktır yaşam
bugünlerimiz yok gibi.

15 02 2005

Erdal Ay

Bir şarkımız vardı

Bir şarkımız vardı
Birlikteyken söylediğimiz.
Mırıldanırdık ikimiz
Sarılırken bir birimize.

Küçücük hayallerimiz vardı
Mutluluğu bulduğumuz.
Şarkımızı dinlerken
Şarıldığımız,öpüştüğümüz.

Sonra bir şeyler oldu bize
Bir şeyler oldu.
Şarkımız bitti,
Şanki sevgimiz hiç olmadı gibi.

Bak seni yazıyorum şimdi
Hiç unutmamışçasına.
Ama bizim bir şarkımız vardı
Gel ne olur,hatırlat bana.
28 ocak 2006

Erdal Ay

Biraz Daha Dayan Babam

Biraz daha dayan babam
Bak bahar yeni geldi.
Gündoğanlar yeni yeşerdi
Hasada çok var.

Biraz daha dayan babam
Hele bir yaz geçsin.
Bahçende güller yeni açtı
Sen güllerden önce solma babam.

Biraz daha dayan babam
Kuşların sesini dinleyelim baharda yazda.
Hele bir hasadı görelim
Yapraklar düşün,sen düşünme hazanda.

Biraz daha dayan babam,biraz daha
Kış gelmeden,yağmurlar başlamadan.
Düşürme yanaklarıma yağmurları
Baharı yine görelim olur mu canım babam.

14 haziran 2008

Erdal Ay

Birşeyler olsaydı

Hatırlanmak için bir şeyler olsaydı
Hatıralarda sözcüklerde bile olsa var olan.
Kendimce sorgularımdan yorulan bende
Bırakabileceğim bir şeyler geride kalan.
Hiçbir şey yapmadan suskunluğumla bende olan
Yorgunluklarım var.
Düşüncelerimin gerçeğine ulaşamayan bir hayat
Hayallerimin ise sadece bende kalanı var.
Kimisinde,sözcüklere sığdıramadığım kadar aşk
Kimisinde nefret kadar kuvvetli kırgınlıklarım var.
Bir dost bir gün sormuştu kindar mısın diye
Vallahi de sadece kırılmış bir yürekle üzüntülerim var.
Kırılmaktan korktuğumca,kırmamak için suskunluğum
Ben sustukça kendini aslan sanıp kükreyenler var.
Hatta ve hatta beni köpekmişim gibi görenler gördüm de;
Oysa kendilerinin kedigillerden olduğunu bir bilseler.
Bir bilseler keşke hayvan örnekleme yaparken bana
Onlar kadar değerleri olmadığını bir bilseler.
Ve keşke öğrenmiş olsalar dı sözcüklerin değerini
Hatırlanmak için güzel bir anıları olsaydı.

Erdal Ay

Bisiklet

Ŗiir Ŗair için
Bisiklete binmek gibidir.
Yazdıkça yolculuk artar.
Pedal yavaŖlarsa
Ŗiirde yol azalır.
Gezenler bilir
Yol hep bir umuttur.
Ŗair durursa
Ŗiir son bulur.
Ŗiir yoksa
Ŗmür değil belki ama
Gönöl durur.
Ya gönöl durunca!
Yüreği güzel olmayanlar
Belki bilmez ama;
Bisiklet durur.

Erdal Ay

Bizim günlük hallerimiz

hergün ağlanıyorsun
geçmişini özlüyorsun.
ele güne rezil olduk diye
hiç durmadan hayıflanıyorsun.
hergün zam yapıyorlar
Allah yaptı diyorlar kanıyorsun.
donuna kadar alsalar
hiç oralı olmuyorsun.
birileri çıkıyor
umut çiçekleri açacak
baharı getireceğiz.
hakça bölüşeceğiz dostlar diyorlar
inanmıyorsun.
işçi,emekçi
ev erkeği olmuşlar.
evin içindeki patates,soğan
soğan erkekleri ile yan yana.
tenceresini kaynatamayan kadınlarımız
birilerinin dediği gibi,
sürtük olmuşlar.
ve sen yaşlı amca,dede
çok görmüş çok geçirmişsin
hiç mi birşey öğrenemedin
kaybedecek neyin kaldı,her şeyi hak ediyorsun.

Erdal Ay

Bizim oranın insanı

Bizim oranın insanı başkadır
Yüreği yufka.
Acır köpeğin eniğine
Süt,ekmek koyar önüne.
Küçük çocukları çok sever
Bizim oranın insanları.
Ana,baba,kardeş,bacı
Üzerlerine titrer her biri.
Nerde bir garip görse
Elindekini düşünmeden verir.
Verir, vallahi de verir
Yarın kendisi aç kalsa bile.
Konu komşu dertlimi
En büyük dert ondadır.
Yemeden içmeden kesilir
Sevinçleri tamdır neşeli görünce.
Başkadır bizim oranın insanı
Çok başka.
Zilleri takar oynar
Davul,zurna sesi duyunca.
Göbeği bir başka atar
Klarnetçinin nefesiyle.
Romandır bizim oranın insanı
En zengin odur kafayı çekince.
Yarını bugünden yaşar
Geçmişe eyvallah der.
Derdi tasayı bir köşede bırakır
Düşer sevda peşine.

21.02.2006

Erdal Ay

Böyle olmaz

olmaz böyle
vallahi de olmaz.
bir dur demek lazım
bu gidiş hoş değil.
özgürlük,umut
sadece bir söz değil.
hak,
aramazsan olmaz.
halk,
ne istediğini bilmezse halk olmaz.

Erdal Ay

Bu gece

Bu gece seni yazacağım ey sevgili
Çatık kaşını, kirpiğini ve asık suratını.
Yüreğimin bile açamadığı gönül kapını
Buz tutmuş yüreğini anlatacağım ey sevgili.
Vazgeçtim yazmaktan,
Telefonumun tuşlarına dokunuyorum.
Arıyorum, hepsini iyi dinle ey sevgili.

Erdal Ay

Bu gece dolunay

Bu gece dolunay
Doldu taştı yine yüreğim.
Yüreğimde bir sızı,
Çalsa sazlar, neyleyim.
Şarkılar hasret
Şiirler gurbet
Yüreğim sen kokan
Ben neyleyim.
Ben bu garip yüreği
Söyle bana, ne edeyim.
Bu gece dolunay
Dolunaylı gecelerde bırakın beni
Yarınları boş eyleyim.
Yüreğimde bir sızı
Çalsa sazlar, neyleyim.
**30/12/2002

Erdal Ay

Bugün sana bir mektup yazdım

bugün sana bir mektup yazdım sevdiğim
her satırında hatta her kelimesinde
yoksa her harfini yazarken mi desem
aklımda sen, hep seni düşündüm.
seni düşünmekten mutlu ama yorgun
uykularımın arasında sen varsın.
sonra sabahlara kadar çay, kahve
ama sana mektubumda bunları yazmadım.
gülümselerin, kahkahaların var kulaklarımda
maviş maviş bakışların, onları da yazmadım.
hani o tüm yaşadıklarımız var ya anılarımız da
hiç biri yok, hiç birini yazmadım o mektupta.
nasıl yazabilirdim ki içimdeki hıçkırıkları
nasıl diyebilirdim ki gidiyorum ben sevdiğim, hoşçakal.
bendeki yaşam hepsi bu kadarmış diyemedim sevdiğim
bugün sana bir mektup yazdım, üzülme. hoşçakal.

Erdal Ay

Bulunmuyor iŖte

Güvendiğim dağlara kar yağdı derler
Güven dediğimiz Ŗey,
Umutsuzluğumuza çöreklendiğinde.
İŖte o an zaman durur,
Mutsuzluklar bizi bulur.
Bulamadığımız Ŗeyler
Canımızda ateŖ,
Canımızda kezzap olur,
Dökülür her yerimize.
Mısra olur yazılır,
Okunur sayfalarda.
Mutsuzluklar niye beni bulur diye
Döveriz kendimizi yüreğimizin elleriyle.
Gaddar olmak,
Acımamak vardı ya bu alemde.
Olmak vardı ya,
gaddar olunmayınca olmuyor iŖte.
Sürünmek,
hor görölmek,
Yüreği yufka,
Sevgi dünyasının içinde olanlarda.
Sakin ötesinde arama,
Bulunmuyor iŖte.

11/01/2005_____

Erdal Ay

Butun limanlardan demir aldım

bütün limanlardan demir aldım
açıldım yüreğimin denizlerine.
kaç gün kaç hafta geçti
kaç ay, kaç yıl gecti unuttum.
zaman kavramını yitirmiş gibiyim
hatırlamaya çalıştığım zaman
zamanlardan hangi zamandı
onu da unuttum.
bir sevgi, bir sevgili vardı sanki
Gönlümün rihtiminde.
sanki
en son demir alıp gittiğim limanda.
hatırlar gibiyim sanki
gönül denizinde gönlümün karası
gozumun karasında gibi.
hatırlar gibiyim sanki
sanki ben bu limandan gitmemiş
sen rihtimde beni hep bekler gibi.
hala umutlarım var
hala bekleyenim var gibi duslerim.
hatırlar gibiyim sanki
demir almadan önce göz göze geldiğim.
hadi git derken
hatırladım şimdi.
kal gitme
der gibiydi gözlerin.
şimdi
yelkenleri kapattım
Gönlümün denizinde.
yakamozları tek başına izleyip
artık hiçbir limana uğramıyorum.
ama;
eğer yanında işaret fişeğın varsa
yelken açıp hemen geliyorum.

Erdal Ay

Bütün limanlardan demir aldım

bütün limanlardan demir aldım
açıldım yüreğimin denizlerine.
kaç gün kaç hafta geçti
kaç ay,kaç yıl gecti unuttum.
zaman kavramını yitirmiş gibiyim
hatırlamaya çalıştığım zaman
zamanlardan hangi zamandı
onu da unuttum.
bir sevgi,bir sevgili vardı sanki
Gönlümün rihtiminde.
sanki
en son demir alıp gittiğim limanda.
hatırlar gibiyim sanki
gönül denizinde Gönlümün karası
gozumun karasında gibi.
hatırlar gibiyim sanki
sanki ben bu limandan gitmemiş
sen rihtimde beni hep bekler gibi.
hala umutlarım var
hala bekleyenim var gibi duslerim.
hatırlar gibiyim sanki
demir almadan önce göz göze geldiğim.
hadi git derken
hatırladım şimdi.
kal gitme
der gibiydi gözlerin.
şimdi
yelkenleri kapattım
Gönlümün denizinde.
yakamozlari tek başına izleyip
artık hiçbir limana ugramıyorum.
ama;sakin unutma
eğer yanında işaret fişeğın varsa
yelken açıp hemen geliyorum.
Erdal Ay

Erdal Ay

Canım acıyor bugünlerde

Canım acıyor bugünlerde
Çok fazla acıyor.
Sol yanımda bitmez sancı
Nefesimi daraltıyor.
Galiba
Erken yolculuk göründü.
Vedalaşmaya
Zaman kalmayacak gibi.
Yüreğimin daralan yollarında
Sessizce yürüyorum.
Haykırsam,bağırsam
Nefesim açılacak gibi.
Canım acıyor bugünlerde
Çok fazla.
Sol yanımda bitmez sancı
Gider gibiyim bugünlerde.

Erdal Ay

Canımı acıtıyorsun

Hani senin sevgin
Hiç bitmeyecekti
Ölünceye kadardı
Yoksa öldün mü?
Sesini duyuyorum telefonda
Konuşuyorsun.
Bant kaydımı yoksa
Yoksa öteden mi sesleniyorsun.
Eski güzel sözlerin
Dökülmüyor dudaklarından.
Yılanın tıslaması gibi
Sesler duyuyorum kulaklarımda.
Sözlerin hep alayımı
Gülüşünde dalga geçer gibisin.
Uzaklara gittin uzak kaldın derken
Canımı acıtıyorsun.

Erdal Ay

Canımın içi

Canımın içi
Ömrüm
Şükürler olsun seni bana verene
Gönlümü sana verene.
Ne güzel şey seni sevmek
Senin gözlerine bakıp gulebilmek
Ne güzel şey
Gözlerine baktığımda sevildiğimi bilmek.
Canımın içi
Ömrüm.
Ne güzel şey
Bunca yıl seninle olmak.
Uykum gelince seninle yatağa uzanmak
Senin sesinle uyanmak.
Gülen gözlerine bana bakarken
Günaydın bitanem derken
Ne güzel şey
Yüreğinin derinlerinde
Sevgini,askini hissetmek.
Seni bana verene
Seni verdikten sonra tüm verilenlere
Şükranlarım var tanrım
Kabul edersen
Hamdolsun.

Erdal Ay

Deniz Gözlüm

Neredesin sen deniz gözlüm
Deniz oldu yüreğim hala gelmedin.
Seni çok bekledim
Seni ben çok özledim
Neredesin sen
Nerelerdesin sen deniz gözlüm.
Masmavi denizlerde seni aradım
Yakamozları seyrederken yalnız başıma.
Bulutlara sordum
Yağmurları yağdırdılar,yüreğim gibi.
Karşıdaki tepelere
Taşlara anlattım seni.
Belki bilirler,belki tanırılar
Seni bana söylerler diye.
Ama,
Hiç kimselere sormadım seni
Seni hiç kimse bilmesin diye.
Neredesin sen deniz gözlüm
Niye hala gelmedin.
Geleceğin yollar açık bu mevsim
Yoksa hiçmi gelmek istemedin.
Beni özler,beni bekler diye
Hiçmi kendine sormadın.
Sormadın belliki
Yoksa şimdiye değin çoktan gelirdin.
Benim yüreğim,
Deniz oldu be deniz gözlüm.
Seni özlerken,
Yaşlandı bedenim.
Bedenimin yaşlılığını görmemek için mi
Gelmiyorsun sen bana.
Hala kulaklarımı çınlatıyor
Seni seviyorum diye haykırışın.
Karşı tepeler azmı inledi
Beni bırakma diye yalvarışın.
Ben bırakmadım seni deniz gözlüm
Sensizliğinde bile.
Ama sen,ama sen
Gittiğin gibi geriye gelmedin.
Oysa ben seni
Her günümde bir başka bekledim.
Birgün gelsen,
Benim belkide olamayacağım bu yere gelsen.
Ben olmasamda beni,
Ben olmasam da benim sana olan sevgimi.
Ben olmasamda,
Beni sana anlatır bu yerler.
Ben seni anlattım biliyormusun onlara
Her mevsim.
Hiç bıkmadan,usanmadan
Dinlediler beni bilmem ki kaç mevsim.
Bilmem ki,

Geçip gitti yıllar mevsim mevsim.
Beni eğer unutmadıysan
Gelirsen buralara.
Gelirsen sen deniz gözlüm,
Yosunlu taşa sor beni.
Hani benim seni anlattığım
Ağlarken onuda ağlattığım taşa sor.
En iyi o anlatır
Bendeki seni.
Neredesin sen be deniz gözlüm
Niye hala gelmedin.
Biliyormusun,
Bende bitiyor en son mevsim.

11/01/2005

Erdal Ay

Der Gibiyim

Şehitlikten sonra karargaha gelen
Yavuklunun mektubu gibisin.
Hep beklenen ama hiç gelmeyecek
Tezkere gibi.
Denize açılmış bir tekne
Her yerinden su alan
Ha boğuldum ha boğulacak derken
Parçaları karaya bile vurmaz gibisin.
Farezlerden kayan taşlar gibisin
Ama denize bir türlü kavuşamayan.
Taşların arasından fışkıran ağaç gibi
Lakin dalına bir kuş bile konmayan.
Şimdi sana diyesim var
Vazgeçip sessizce senden gidesim var.
İçimden geldiğince sövesim var
Dertliyim sana gönlüm der gibiyim.

Erdal Ay

Derler adama

Hani derler ya
Derler işte adama.
Senin yaşamını bilmeden
Seni sana sormadan.
Derler
Derler adama.
Kim bilir ki beni
Benden iyi.
Kim düşünür beni
yüreğimden iyi.
Ama derler adama
Söylerler benden ileri.
Bir sorsalar beni bana
Bir sorsalar iki anlatsam.
Ama bir sorsalar
Sorsalar da bin katmasalar.
Katmasalar olmaz ki
Tadı kalmaz.
Sonra da derler adama
Lakin dedikçe adamlık kalmaz.

29.09.2004

Erdal Ay

Dert yükü

cefa babada
gözyaşı anada.
şu dünyanın dert yükü
hep çekenin sırtında.
eşek bizim gibi çok.
lakin semerimiz yok.
semersiz de yüklerler
hiç acıyanımız yok.
gurbet ilinden gelmedik
sılamız yok.
şu dert dünyasında
yükümüz çok.
velhasıl
deh deyip sürenimiz çok.

Erdal Ay

Dilber

Pencereden bakan dilber
Sen ne güzel şeysin öyle.
Çık dışarı da kendini göster
Bana bir gülümse.
Yanıma yaklaş
Bana adını söyle.
Adı güzel kendi güzel
Sen ne güzel şeysin öyle.
Eşarbına takmışsın kırmızı gül
Gül yanakların ne güzel öyle.
Al dudaklar şarkı söyler
Ay kız bana da bir mani söyle.
Pencereden bakan dilber
Sen ne şirinsin öyle.
Yüreğim inceden seni söyler
Mendilini önüme düşürsene.
Annem gelecek yarın gece size
Kahveyi sen kendi elinle versene.
Davullar çalacak
Üç vakit sona erince.
Ay kıız sen ne güzel şeysin öyle
Duvağınla evime girsene.

04.04.2004

Erdal Ay

Dinlemedin sen çocuk

Sana çok sevdalar vardır dedim
Gelir geçer gönülden
Uzaklara gider, izi kalır dedim
Bir rüzgar eser bir yerden
Yeni sevdalar getirir sıcacık yüreğine
Acılar unutulur birer birer dedim
Çok üstüne varmayacaksın
Sevdalar yüreğe mahpus olur
Fare gibi yüreğini kemirir dedim
Dinlemedin sen çocuk.
Değerini bilmeyeni
Takmayacaksın kafana
Pembe hülyalara dalmayacaksın
İttirdiğimin dünyasında
Sevdalara iteklenmeyeceksin dedim
Dinlemedin sen çocuk.
Şimdiki hüznlerin niye?
Hüzünlenmek yakışmıyor sana.
Bırak sevdaları bilmeyenler
Mutluğu yüreğinde hissedemeyenler
Acının rüzgarına kapılıp
Senin yerine onlar hüzn lensinler.
Değmez sevdayı gözde görüp
Yüreğe nakış gibi işleyip
Ömür yoluna giden yolcunun
Ardına takılıp gelmeye.
Değmez mutluluk tarlalarını
Birlikte ekmeyene.
Senin hüznlerin boşuna be çocuk
Anladığında birgün bunu
Kahkahalar atacaksın, hüznlerine.
29/01/2003.

Erdal Ay

Diyecek nefesim olsaydı keşke

Canımın acıdığı yerde
Bir söz bulabilseydim.
Dökebilseydim kelimelere
Anlatabilseydim keşke kendimi.
Anlamsız bakmasaydım gözlerine
Ya da anlatabilseydim yüreğimi.
Sevgimi haykırabilseydim
Boğazım düğümlenmeseydi ardından.
Seni yüreğime saklamadan
Geçmeseydi bunca zamanlar.
Acıtmasaydı sevgin yüreğimi
Kana kana kanatırcasına.
Her sessiz oluşumda
Bunca yıllar boyunca,
Bir ses olsaydın yanımda
Bir söz bulaydım keşke sana.
Dur diyeydim ,gitme
Bir nefes kadar yakınım sana.
Sen yoksan yüreğim kafeste
Diyecek nefesim olsaydı keşke.

Erdal Ay

Doğduğunda küçüktü elleri

Doğduğunda küçüktü elleri
Ayak parmakları birbirinin üstünde.
Sapsarı saçları,kaşları vardı
Sonradan esmerleşti yaşama inat.
Şubatın yedisinde doğmuştu
Cefakar anasının dediğine göre.
Kafa kağıdı öyle demiyordu
Ağa babaşının yazdırdığı nedenlerle.
Anası doğurmuştu onu
Yolun yarısı denen otuz beşinde.
Yarım düzüne kardeştiler
Kız ve erkek eşitliğinde.
Tekne kazıntısıydı kendisi
İstemediler doğduğunda her nedense.
Sonradan sevdiler
Kaş,göz,sarı saçları görülünce.
Fidenin yeşerdiğince
Ağaç olup dal verdiğince büyüdü.
Yaşamın her evresine inat
Yaşadı durdu kendi bildiğince.
Doğduğunda o küçücük elleri
Biraz daha büyüdü kepçenin küçüğünce.
Biraz daha büyüktü hayalleri
O küçücük yüreğiyle.
Ağaçlar dallandığınca dallandı
Evlenip çoluk çocuğa erince.
Yeni fideleri oldu onunda
İki yanında büyüdü yaşı kırka erdiğinde.
Fidelerin adını Okan ve Turhan koydu
Can evinde sevdiğince.
Can evinde kelebekler uçtu durdu
Onların mutluluğunu her gördükçe.
Yaşamın her gününe mutluluk kattılar
Her birinde gönül dolusu sevgiyle
Doğduğunda küçüktü elleri
Doğduğunda sarıydı saçları.
Sonradan esmerleşti yaşama inat
Derken ak düştü her yerine.
Fideleri büyüdü ağaç olacak nerdeyse
Küçücük elleri yaşasa da bir görse.

Erdal Ay

Doğum günü

Doğum günün kutlu olsun
Yüreğin hep mutlu olsun.
Sevgilerin bahçesinde açan
Doğum günü çiçeğimsin sen.

Yıldızların olsun
Yıldızlar kadar yaşam oyunun.
Hiç bıkmadan oyna onunla
Ömrün olsun çokçalar senin.

Sakın ağlama, hep gül
Gül yanakların hiç solmasın.
Gül yüzünde güller açan sevdiğim
Bugün senin doğum günün.

Sana yazıyorum elimde kalem
Yüreğimde sevgi.
Sana geliyorum elimde güller
Her bir yaprağı aşk kokan.

Aşkım, canım, canımın içi
Can yoldaşım, biriciğimsin sen.
Doğduğun gün doğduğum
Sevgilere doyduğumsun sen.

Erdal Ay

Doldur arkadaş

Doldur arkadaş
Kadehim duble olsun.
Bu akşam içkimi değiştir
İçtiğim viski olsun.
Bu gece hem yorgun
Hemde bir başka dertliyim.
Doldur arkadaş
Viskimde sadece buz olsun.

Erdal Ay

Duru

Dedem
Canım dedem
Canım dedem demeni
Ne çok bekliyorum bir bilsen.
Yüreğim öyle bir cirpiniyor ki
Duracak diye korkuyorum.
Şanma çocuk
Ölümden değil
Senin büyüdüğünü
Görmemekten korkuyorum çocuk.
Dedem
Canım dedem
Senin büyüdüğünü görmek
Seni elinden tutup
Elimi bırakma dede seslenişini
Duymak için
Çok daha nefes almak istiyorum.
Duru
Güzel geldin bana
Sana ve seni bana getiren
Her varlığa
şükranlarım var, tanrım şahidim.

Erdal Ay

Düğünümüz var

Vur tokmağını davulcu
Ama sakın patlatmadan vur.
Öttür zurnanı zurnacı
Bu hafta düğünümüz var.
Bütün çılgın kızlar
Her birinize haberim var.
Hazırlayın en yeni giysilerinizi
Oynayıp döktürmenize ramak var.
Hey delikanlılar
Bütün kahveleri dolaştırdım tellalı.
Her biriniz iyi seslediniz mi?
Bu hafta düğünümüz var.
Buğdayı koydum dibeğe
Vurun gençler tokmağı dibine.
Yarın keşkek pişecek
Yavuklunuz kaşık çalacak.
iyi vurun tokmağı
gün kavuşunca düğünümüz var.
Haydi arkadaşlar
Damadın yanında olun.
Tan vaktinde telli horoz da
Zurnayı horoz gibi öttürün.
Rakıyı susuz içip
Düğün sofrasına buyurun.
Düğünümüz var
Buyurun sefa bulun.

05.10.2006

Erdal Ay

Dün gece

Seni sana anlattım dün gece
Uykularımın bir yerinde.
Öyle güzel cümleler kurdum ki
Çok güzel bakıyordun bana.
Şiir gibiydi sözlerim
Şarkı gibi dokundum kulaklarına.
Bir ara bir şeyler söyler gibi
Açıldı dudakların.
Sonra gözlerini kapadın
Sanki beni öp der gibiydin.
Ben ellerimi uzattım
Ellerin ellerime değmedi.
Dudaklarını öpmeye
Cesaret edemedim.
Sonra
Ellerini göğsünün altına birleştirdin.
Çekip gittin yanımdan
Ardına bakmadın bile.

Erdal Ay

Düşlerimin sokağı

Burası benim
Düşlerimin sokağı.
Burası
Hayallerimin sofrası.
İstedğim kadar
Kalacağım buralarda.
Burası benim
Mabedimin sofası.
Merdivenlerden çıkmadan önce
Köşeme çekilmeden.
Oturacağım
Her bir köşesinde.
Burası benim diyebildiğim
Yaşam köşesi.
Kuşlarımın sesini
Susup ta dinleyeceğim.
Sokağın sessizliğini
Gece oluncaya değin bekleyeceğim.
Köpeğim havlayacak
Beni çağırarak.
Burası düşlerimin sokağı
Gitmeyeceğim.
Koca çınarın altında
Küçük düşlerim olacak.
Sevdalarım,aşklarım
Ben olacağım.
Burası benim
Hayallerimin sofrası.
İçime dolacak
Katık ta,kaşık ta olsa.
İçimde olacak
Sevgi yudumlarım.
Bir gül koklayacağım
Gülüm gibi.
Gülüm diyeceğim ona
Sen bilerek.
Sen kokacaksın içimde
Ellerimde tuttuğum gülde.
Yapraklarını
Saçların diye okşayacağım.
Goncalarını öpeceğim
Dudakların diye.
Burası düşlerimin sokağı
Benim sokağım.
Düşleyeceğim seni
Nefesim yettiğince.
İçimde,dışımda
Sen olacaksın.

Erdal Ay

Eftalya

Sadece bu akşam
Birkaç saatlik
Birkaç kelimelikte olsa
Benim kızım olurmusun
Eftalya.
Şimdi sen bana
Hayır diyeceksin.
O tatlı şirinliğin
Ama kızgın bakışlarınla.
Annen diyecek yapma kızım
Şaka söyledi bu amca.
Ya ya şaka be kızım
Kükreyeceksin
Kızım deme banaaaaaa.
Yada sarılacaksın boynuma
Diyeceksin ki olur be amca.
Nasılsa yalandan
Az biraz sevinç çok değil sana.
Benim hiç kızım olmadı
Biliyormusun eftalya.
Sen dedin ya şimdi var
Doğum günün kutlu olsun
Canım kızım eftalya.

11.05.2006

Erdal Ay

Ellerinin sıcaklığı

Ellerinin sıcaklığı ellerimde hala
Uzun tırnaklarının tenimi acıtması
Tenimde duruyor hala.
Hala yüreğim yanıyor
İçim titriyor seni her andığımda.
Unutamadım,
Sevgiyi paylaştığımız zamanları.
Unutamadım,
Bitmeyecek sandığım aşkımızı.
Ne geçen zaman,
Çare oldu, çare buldu sensizliğime.
Nede aşkım bitti
Bunca geçen zaman sonrasında.
Özlüyorum seni her gün, her an
Bir gelsen, gelsen yanıma.
Bir gelsen...
Ben seni öyle çok sevdim ki
Bir bilsen...
Gündüzleri orda burda oyalanıyorum ama,
Geceleri geçmek bilmiyor
Uykusuz gecelerim çok oluyor sensizliğimde.
Sahi.. aklımdayken sorayım
Sanada oluyormu böyle şeyler,
Sende düşünüyor musun
Benim seni düşündüğüm kadar.?
İstersen hiç cevap verme bana,
Unutmuşsan,
Bırakta anılar kalsın bana.
Ben onlarla avunur dururum
Yüreğimi hergün yakıp bana acı versede.
Ama, senin beni unuttuğuna dayanamam
Bu, ölüm gibi gelir bana.
Yarın yeni bir güne başlıyorum
Yine yeni umutlar var bana yine dönersin diye.
Telefonum gece gündüz açık duruyor,
Belki beni bir kez olsun ararsın diye.
Çok istiyorum ama arayamıyorum,
Sevdiğime söz verdim diye.
Çok zor böyle yaşamak biliyor musun,
Çok zor, hemde çok.
Yürek sızısı benzemiyor başka bir şeye
Ölüm bile hafif kalıyor ya neyse...
Kal emi sağlıcakla,
Mutluluklar hep olsun seninle...

Erdal Ay

Elveda

Burası yaşamın girdaplarında boğulduğum yer
Burayı iyi belleyin.
Eğer beni unutmak isterseniz
Bu yeri boş verin.
Üzerimi örtün gitsin
Mezar taşı bile dikmeyin.
Yok eğer sevdiyseniz
Ben yaşarken bendeki beni.
Şu hüznü ortam da dahi
Sevgiyle gülümseyin.
Gönlümdeki sevgilerin çokluğu ile
Sesleniyorum sizlere.
Elveda tüm dostlara
Ben sizleri çok sevdim.
Yaşamımda bıraktığım eksiklerle
Gidiyorum işte.
İsteseniz de, istemeseniz de
Gerisini siz denkleyin.
Günahların hepsi benim
Eksikleri giderin, sevap işleyin.
Gelince sizde buralara
Nankör olmam, öderim.
Bırakmak istemezdim sizlere
Sevgiden başka hiçbir şey.
Dertlerimi bitirip gidecektim
Zamanım yetmedi neyleyim.
Şimdi buradasınız
Zaman dua etmek zamanı.
Beddualarınız varsa
Bugün olmaz, yarını bekleyin.
Ama biliyor musunuz
Ben hepimizi çok sevdim.

Erdal Ay

En büyük aşk

seni yazmak isterdim tüm satırlara
kelimelerin yetmediğince.
hiç yetinmeyen bir yürekle
yetmek isterdim yüreğim hep seninle.

dağlarım var dorukları yüksek
ovalarım var uçsuz bucaksız sende.
denizlerim var okyanuslardan büyük
içimde her biri sen,sen en büyük aşk.

seni anlatmak isterdim geceler boyu
duvardaki resmine bakıp sabahlara dek.
gece gün yüzüne varınca
saklamak isterdim seni bir sonraki geceye dek.

şimdi sen yoksun,çok oldu gideli
gittin mi sanıyorsun,sanıyorsan aldanıyorsun.
gözlerine her baktığımda güneşimdin sen
ben ölmedikçe asla ölmeyecek bir aşksın sen.

Erdal Ay

Ey çocuk

ey çocuk
sen ne ettin öyle.
yaradan sana bu elleri
babayı dovesin diye
yaradan sana bu dili
sülaleye sovesin diye
yaradan sana bu canı
gönülleri kirasın diyemi
verdi sanırsın ey çocuk.
ey çocuk,
bilmezmisin sen
dualar insanları korur.
beddualar birgün gelir
insanın üzerinde yer bulur.
bugün kukreyen bedenler
yarın kocayınca
ettiğinden fazlasını bulur.
ey çocuk,
uzulurum hallerine.
kibrin,kinin oldu
düşürdün gönülleri yerlere.
artık kanat olup ucsan
yorulduğunda her yere konsan
konduğunda her yerde
bu günü hatırlayacaksın.
uzulurum hallerine
baktığın her yüz alayci
sen her gönülde asagilayici
ve kendi içinde her daim
utanarak yaşayacaksın.

Erdal Ay

Ey sevgili

biliyorum bekliyorsun beni
yüreğini biliyorum.
seni her gün düşünüyorum
sende bunu biliyorsun.
nefes kadar yakın
son nokta kadar uzaksın.
gözlerin
anılar kadar yakın
gelecek kadar uzak.
umut sadece bende bir ümit
ama gerçek
uzak.
seni nereme koysam
nereme saklasam
ey sevgili.

Erdal Ay

Fallaaaaaa

Seni daha çok anlatacağım
Bu sana ilk şiirim.
Çok daha güzel yazacağım
Seni daha da tanıdıkça.
şimdiki hallerim
Yüreğinin giriş kapısında.
Döktüreceğim kelimeleri
Yüreğinin her bir odasında.
Her bir parçanı alacağım
Bir parçam olacak hayat yolunda.
Kelimeler dökülecek yüreğimden
Sen olacaksın,sen kokacaksın falla.

10.05.2006

Erdal Ay

Gecemin prensesi

Bu gece bütün güzel rüyaları
Göstereceğim sana.
Doyamayacaksın, kanamayacaksın,
Gün doğmasın diyeceksin.
Öyle güzel rüyaların olacak,
Gözlerin açık.
Öyle güzel ki,
Yüregin sevgilere kaçık.
Saatleri olacak her anını,
Durdurmak isteyeceksin.
Coşkuların durakları olacak,
Sen durmak istemeyeceksin.
Bu gece bütün güzel rüyaları
Göstereceğim sana.
Sen istemeyeceksin ama,
Gün doğacak, yarın da olacak.
Sarhoş olacaksın hiç içmeden,
Gecenin sarhoşu.
Gözlerini kapayıp, hülyaların olacak
Gün ışığının altında.
Bu gecenin tüm rüyaları sende olacak,
Yattığın yatak seni daha uyutmadan önce.
Ben olacağım yanında
Rüyalarının gece bekçisi.
Birde sen olacaksın
Gecemin prensesi.

_____06/01/2005_____

Erdal Ay

Gecenin ayazı düşmüş peşime

Gecenin ayazı düşmüş peşime
Nasıl da vuruyor sırtımdan.
Koşarcasına adımlarım
Yetmiyor yine.

Arkadan vurulduğum
Can evimden kovulduğum.
Göz yaşlarımı dondurduğum
Anlarım aklımda.

Gecenin ayazı düşmüş peşime
Nasıl da vuruyor bel okuma.
Koşarcasına adımlarım
Yetmiyor yine.

Sanki yetmeyenleri bulmak
Ayaz gecelerde meltem esintisi.
Ciğerime çektikçe nefesi
Vuruyor yüreğime.
04.05.2006

Erdal Ay

Gecenin bir yerinde

Gecenin bir yerinde
Aklım sende
Söyle canımın içi
Sen nerelerde.
Elimde bir taş
Camda bekliyorum.
Ağaca arkadaş oldum
Senin koynundan oldum.
Dışarıda yağmur
Sırılsıklam oldum.
Şabır taşım kırıldı
İçime hasret doldu.
A be canımın içi
Açsana camını.
Perdeye bakmaktan
Gözüm şaşı oldu.
Baban kahveden gelecek
Gözümü yine şişirecek.
Gönlümün miğferi
Neredeyse düşecek.
Ah sevdiğim inşallah
Yatağından düşecek.
Aklında ben
Camdan beni çekecek.
Alacak beni koynuna
Sabahı edecek.
15.05.2006

Erdal Ay

Geceyi yaşıyorum

geceyi yaşıyorum
geceyi yazıyorum boş sokaklara.
adımlarım yavaş
kesik kısık bir sesle
en sevdiğim şarkıyı mırıldanıyor dudaklarım.
gözlerim dalıyor uzaklara
uzaklar hep uzak oldu, çok uzak
yürüdükçe, yakınlaştım sandığım.
geceyi yazıyorum titrek ellerimle
gözlerim ıslak, yüreğim acılara yaslak.
mırıldandığım şarkılarda yetmiyor
teselli bana çok uzak.
mutluluk yaklaştıkça
yaşam oluyor hep tuzak.
yürüyorum boş sokaklarda
sokağın sakinliği, içtenliğini
görüyor yüreğim.
geceyi yaşıyor, geceyi yazıyor
işte o an yüreğim.
sayfalara işliyorum geceyi
gecenin dinginliğinde sanki yeniden diriliyorum.
geceyi içime çekiyorum
içim dışım oluyor gece.
adımladığım her kaldırım taşının
bir sonrakinde duruyorum.
kaydırak oynayan çocuklar gibiyim
çocukluğum geliyor aklıma, özlüyorum.
sonra, içime hüznün çöküyor
hiç utanmadan kana kana ağlıyorum.
dedim ya geceyi yazıyorum
gece de çok şey yaşıyorum.
annem, babam geliyor aklıma
canım orhan abim
kardeşlerim, çocukluk arkadaşlarım
yine ağlıyorum.
kimi kaybettiğim geçmişime yanıyorum
kimi de geçmişin güzellikleri ile avunuyorum.
kah gülüyor kah ağlıyorum
geceyi ben, bir başka yaşıyorum.
yağmurun ıslattığı kaldırım taşlarında
sırıksıklam olmuş yüreğimi görüyorum.
içim büzülüyor
içimi içime sığdıramıyorum.
avazım çıktığına bağırarak ortalığı gınlatmak
sonra vazgeçiyorum
sokağın sessizliğine kıyamıyorum.
yürümek yetmiyor,
yürümek yakın etmiyor.
bir köşede oturuyorum
yine bir gece bitiyor.
dedim ya
geceyi ben bir başka yaşıyorum.

geceler de bir başka yazıyorum
oysa gece,sadece bir gece.

Erdal Ay

Geç kaldın gülüm

Ben sevdaları yüreğimde taşıırken
Sen nerelerdeydin be gülüm.
Nerelere gizlendin
Şimdi çıkacaktın karşıma be gülüm.
Hani eskiden olsaydı
Eskide ki ben olsaydım.
Atılırdım kollarına,sarılırdım boynuna
Hiç ama hiç sıkılmaz,utanmazdım.
Ben utanmaz,arlanmaz bir adamken
Sen nerelerdeydin,nerelerde be gülüm.
Şimdi başımın üstünde kar taneleri
Yüreğimde inceden de olsa buzlar var.
Ardımda yıllarımın yorgunluğu
Yaşımdan başımdan utanmışlığım var.
Ben sevdaları yüreğimde taş yapmışken
Sen papatyalarını niye geç açtırdın be gülüm.
Şimdi yüreğimde çiçekler hazanı yaşarken
Bahar çiçekleri gibi açar mı be gülüm.
Ben bahar da koklayacak çiçek ararken
Sen nerelerdeydin,geç kaldın gülüm.

16.04.2004

Erdal Ay

Geç kalmış yıllar

Seni çok çok önce tanımış olsaydım
Sıkıca bedenine sarılır
Gözlerinin içine bakar
Yüreğimden geldiğince
Dudaklarını öpmek isterdim.
Teninin kokusunu
Tenimle buluşturmak
Kaybolmuş yıllarımı ve yollarımı
Seninle bulmak isterdim.
Ve gözlerine bakarak
Seninle ölmek istiyorum derdim.
Üzgünüm güzelim,
Geç geldin bana,geç kaldım.

Erdal Ay

Gelirmiydin sen

Anacığını kaybetmiş
Öksüz çocuk gibiyim.
Bağrımda bir hançer
Nerdesin.
Sözlerin gurbet dedi
Yüreğim hasret.
Sen kokar benim tenim
Nerdesin.
Nerden gittin sen
Canımda can gibiydin.
Cam gibi kırıldı yüreğim
Niye gittin sen.
Yüreğimdeki beyaz güvercinler
Uçmuyorlar artık.
Sanki onları da götürdün
Ne olur dön artık sen.
Yüreğimin porto kapısında
Bekliyorum seni.
Ellerimde yüreğimin gülleri
Ah sesimi bir duyurabilsem.
Güllerimin kokusunu
Sana doğru üflüyorum her sabah.
Ah keşke sende
Benim kokumu duyabilsen.
Sahi duyabilsen
Gelir miydin sen? ? ? ?
15.05.2006

Erdal Ay

Giderim

Çoktandır gülmüyordu gözlerin
Yüzünde birazcık gülümseyişin.
O da sadece
Mutsuzluğunu gizleyişin.
İlk üç dört sokaktan öte
Kahkahanı duydum.
İşte dedim bu benim
Yıllardır özlemle bekleyişim.
Sonra seni,gözlerini gördüm
Çoktandır görmediğim.
Ne kadar susamışım
Ne kadar özlemişim.
Seni öyle görünce anladım
Meğerse hasretliğimmişsin benim.
Ne oldu...ne oldu
Niye kahkahaların durdu?
Beni görünce sanki
Sanki gözlerin hüznülere boğuldu.
Yoksa ben miyim
Ben miyim seni hüzünlendiren?
Ben miyim gülen gözlerle bakarken
Seni suskunluğa erdiren. ? ? ?
Eğer öyleyse söyle
Hiç çekinme,giderim.
Giderim buralardan
Ardıma bile bakmadan.
Gözyaşlarımı bile göremezsin
Bakarsam,dönersem nağmerdim.
Yete ki hüznlerini
Benim var olduğum yere bırak.
Benim gittiğim yerlerde
Ben sensizde olurum.
Sen bensiz güleceksen
Gül yanaklarında güller açacaksa.
Sen bensiz ay ışığında bir meleksen
Ben karanlıkları içime çekerim.
İçim yanar,içim kan ağlar ama
Bu cefayı yine de çekerim.
Çoktandır gülmüyordu gözlerin
Haydi gülümse,kahkahalar at.
Ben nasılsa bu diyardan
Giderim.....

25.11.2004

Erdal Ay

Gidiyorum

gidiyorum demek gelmiyor içimden
ama gidiyorum iste.
geldigimi nasıl bilmiyorsam
öyle gitmek istediğim için gidiyorum.
yarın bir umut derken
umutlardan yorulduğum için gidiyorum.
hayat yaşadıkça güzel dedikçe
mutsuzluğun yorgunluğu ile gidiyorum.
gidiyorum demek gelmiyor içimden
demek isterdim yorgun yureğimle.
lakin gitmeler güzel
zahmetli olan ayrılık
gidipte gelmemekler zor.

Erdal Ay

Erdal Ay

Gitmeler zor

Gitmek buralardan
Kalmaktan zor.
Zor buralarda yaşamak
Yaşarken gitmekler zor.
Gitmelere dikmişiz
Yükselen bir duvar.
Üzerinde yazılan anılar
Bırakıp ta gitmeler zor.
Taş silindirde
Ezilen yürekler.
Bu yüreklerle buralarda
Gezmeler zor.
Alıp kendini gitmek
Gitmeler var ya.....
Yüreği yanına almadan
Çekip gitmeler zor.

16.03.2004

Erdal Ay

Gitmeyecektin sen arkadaş

Gitmeyecektin sen arkadaş
Gidip te
Bırakmayacaktın beni yalnız
Beni böyle
Sensiz bir başıma.
Şimdi gittin,gittin işte
Rahat mısın oralarda.
Ardında bıraktığın ben
Gelmez mi hiç aklına.
Gelmiş olsaydı arardın
Bir alo derdin hiç olmazsa.
Sen onu bile demedin
Tenezzül etmedin.
Bu kadar kolay mıydı ulan
Unutup ta gitmek.
Bu kadar kolay mıydı
Sevgilere sırtını dönmek.
Kolaymış meğer
Kalakaldım şu köhne rıhtımda.
Bu rıhtıma
Sen buralardan gittin gideli
Bir gemi bile
Yanaşıp ta halatını germedi.
Sen gittin gideli
Siren sesi,gemici düdüğü
Uzaktan da olsa ses vermedi.
Sensiz
Sessizliği yaşıyor bu rıhtım.
Dön artık,
Duy sesimi.
Gittin gideli
Her akşam gittiğin saatte.
Saat tam dokuz kırk beş te
Geliyorum buraya.
Hep aynı taş
Son gece oturduğumuz taşta oturuyorum.
Sen,ellerimi tutuyordun
Ben,gözlerine bakıyordum.
Gitme diyordum sana
Gitme.
Ya dönülür ya dönülmez
Bırakıp ta gitme.
Sen çekip gittin
Yakarışlarımı duymadın bile.
Bazı geceler
Ben seni düşünürken bu rıhtımda.
Taptaze sevgililer
Dolaşıyorlar rıhtımda el ele.
Kimi yanıma geliyorlar
Selam veriyorlar amca diye.
Duyuyor musun beni
Bana amca diyorlar.

Ne kadar çok olmuş
Sen buralardan gideli.
Ne kadar çok olmuş
Ben seni bekleyeli.
Sen gidince
Evime gidemez,yatağıma yatamaz oldum.
Şu köhne rıhtımın
En yakınında bir baraka buldum.
Sen gittin gideli
Orada yatar,oradan kalkar oldum.
Bir gemi gelir bir gün
Sirenini çalar.
O gemide sen olursun diye
Hep hayaller kurdum.
Gözlerim uzaklara dalar
Uzaklarda seni bulurum diye
Düşünür dururum.
Ya özleyip te sen beni
Ya gelirsen buralara.
Gözlerim seçmez
Tanıyamazsam ben seni.
Ya sen
Şu köhne rıhtıma gemini çeksen.
Siren sesi olmadan sessiz,sedasız
Demir atsan.
Tam aynı saatte
Saat tam dokuz kırk beş te.
Ben oradayım ya her zaman ki gibi
Gittiğin akşam ki taşın üstünde.
İşte o an,o benim
Tanı beni gözlerim seni seçemese de.
Sen o an
Her ne durumda olsan da
Sakın üzülme
Dert etme kendine.
Ben seni bekledim ya
Bu rıhtımda bunca sene.
Hele bir göz göze gelelim
Kaldığımız yerden devam ederiz.
Gözlerimiz görmese de devam ederiz
Hani o son gece ki taşın üstünde.
Geldiğini yeter ki bileyim
Aklım benden gitmeden iyice.
Gitmeyecektin sen be arkadaş
Bırakmayacaktın beni.
Şu dünyada yok başka bir şey
Sevgiden ileri.
Kaç sevgi var ki benim ki gibi
Yaşanıyor,yaşıyorum sen gideli.
23.08.2004

Erdal Ay

Gözler ve biz

bu hayat ta bir seni anlamadı yüreğim
birde senin yüreğin beni.
lakin yine de hoştur yüreğimiz
sessizce geçiyor ömrümüz.
her şey anlaşılacak bir gün belki ama
çok şükür bugüne kadar buluşmadı gözlerimiz.

Erdal Ay

Gözlerim gözlerinde

Sana bakıyorum
Gözlerim gözlerinde.
Hüzünlerin girdabına
Kapılmış gibisin.
Ellerin titriyor
Her nefes çekişinde.
Ellerin değil de
Sanki yüreğin titrek.
Uzun kirpiklerin
Ela gözlerinde gözlerim.
Yüreğinin derinliklerinde
Kaybolup gidiyorum.
Yanaklarına dokunan,
Uzun tırnakların.
Canımı acıtıyor
Hüzünlü bakışlarında.
Yüreğinden gelen
Yüreğimi coşturan.
Uzun kahkahaların var aklımda
Gözlerimi kapadığımda.
Hadi leen der gibi
Bir ses var kulaklarımda.
Birde hüzünlerin var
Gözlerimi açıp resmine baktığımda.

26.05.2006

Erdal Ay

Gözlerim hep uzaklara dalıyor

Gözlerim hep uzaklara dalıyor
Uzaklar sanki benim.
Buraları bana dar geliyor
Buralarda çıldıracak gibiyim.
Gitsem
Gidip hiç dönmesem.
Hiç yaşamamış olsam buralarda
Buraları unutsam.
Yeni bir yaşama başlasam
Yeniden doğmuş gibi.
Ama olmaz ki
Yapamam ki.
Birkaç iyi dost
Birde karım ve çocuklarım var.
Onlar benim canımda canlar
Onlar ben demek.
Beni buralarda bırakıp
Nasıl giderim ki.
Gitmek buralardan
Uzaklara gitmek...
Lakin buralarda
Çıldıracak biriyim.

Erdal Ay

Gün aydın

coştu bu akşam gönlüm
durmadan yazıyorum.
her kelimem belki yarım
ama;
yüregim seni anlatıyor.
biliyorum
sana hiç biri yetmiyor.
aslında
benim hiç bir sözüm
bana yetmiyor.
sözlerimde sen
yüregimde sen
dilimde sen.
ama ben değilim aslında
kelimelerde sana yeten.
biri beni
sana anlatmalı desem ki!
olmaz öyle şey,hadi ordan.
ben anlatmalıyım kendimi sana
vakit daha erken iken.
kapındayım inan
gün aydın iken.

Erdal Ay

Güzel kadın

bu gece sana yazıyorum şiirimde
güzel kadın.
sırrım olsun tüm okuyanlara
yüreğinde sır saklayanlara.

bu gece size yazıyorum
güzel kadın ve her birinize.
kafam güzel,şiirim
kafamdaki güzel kadına.
birde size güzel insanlar,dostlarım
sırrım olsun bu şiir size ve güzel kadına.

Erdal Ay

Hazan mevsiminde gül

Hazan mevsimim de
Gül açtırdın yüreğimde.
Ah o bakışın,gülüşün
Bir başkayım bu günlerimde.
Bakışın
Gözlerimin önünde.
Sözlerinin her biri bir şiir
Dökülüyor yüreğime.
Unutturdun hazanımı
Baharım ben sayende.
Çiçeklerin her biri bende
Gülüm dedim sana yüreğim sende.
Ah benim bu hallerim
Neyleyim,sen soktun beni bu hale.
Gidivercekmişsin gibi
Bir his var içimde.
Gideceksin ya bilirim
Hazanda gül açtırdın sen bende.
Bak şiir oluyorsun gülüm
Bana ilham veriyorsun.
Biraz daha kal yüreğimde ne olur
Teşekkürler gülüm.

22.12.2006

Erdal Ay

Hep aynı umut

her gün hep aynı umut
hep aynı hayal.
bir gün olsun değişmez mi
değişen bir sürü şey varken.
koca koca yıllar geçti
bu hayat ta kocadık gitti.
bir umut bir de hayaller
hep bende, hep yerinde kaldı.
herkese her şeyi sorarım da
bir tek yüreğime sormadım.
bunca yıl geldi geçti
bende ne ararsın diye.
o güldü
tıpkı sen tıpkı ben gibi.
gözleri bakıyordu bana
senden başka aptal bulamadım der gibi.
şiiire bir zaman bir nokta koymuştum
bugün yine yazıyorum
bende hala değişen hiç bir şey yok.
her gün hep aynı umut
hep aynı hayal.

Erdal Ay

Hep içinde olmak zordur yaşamın.

Hep içinde olmak zordur
Yaşamın.
Ara da bir etrafında dolaşmak gerek
Arada bir sen
Arada bir sevdiklerin.
Yaşam ancak o zaman değer tasir
Yaşamın kıymetini de
Ancak o zaman anlar
Sen ve sevdiklerin.
Gitmeleri düşünmeden
Hep tekrar gelmeyi düşünle.
Umutların ya her defasında
Seni ve sevdiklerini tekrar geri getirir
Yada
Anılar bırakır hatırlamak için.
03.mart 2018
Hep hatırlayan benim yerime siz olun olurmu
Sevgilerle.

Erdal Ay

Hesaplar kapandı

Bütün hesapları kapattım bu gece
Her birini ayrı ayrı ödedim hiç karıştırmadan.
Hatta; gecenin sonuna kadar hepsi benim
Gün,yeni gün oluncaya değin.

Yarınki gün,hepsini unutacağım
Hepsi dün gibi gün olacak.
Birde seni katacağım yanlarına
Seni de onlardan biri sayacağım.

Anılar;onları hep içimde yaşayacağım
Bütün dostlarımı katacağım içine.
Her birinde ayrı ayrı avunacağım
Lakin hiç birinde sen olmayacaksın.

Bak bir şeyi unuttum galiba
Nefes aldıkça,aklım bende durdukça
Olacak elbet ki şiirlerim ama;
Hesaplar kapandı şiirlerimde sen olmayacaksın.

Erdal Ay

Hey adam

Hey adam
Adamın hası gibi adam.
Gezdiğin bu yerlerde
Bu ne tase,bu ne gam.
Adamlığının portresi
Üzerinde tam adam.
Ya içindekiler
Be hey..! nasıldır adam?
Ey adamın hası
Gönüllerin hasırı.
Adamlığı nerden bileceksin ki
Senin gönlün nasırlı.
Hey adam
Adamsın sen adam.
Sen yüreklerin değil,
Şunun,bunun adamı.

_____10/01/2005

Erdal Ay

Hey gidi hüsmen

Dün akşam seni
Mehmet emminin sofrasında
Muhabbetin ganisinde
Rakı içerken görmüşler.
Bir dünya olmuşsun
Ayağa zor kalkmışsın.
Dilin peltek
Hayırlı akşamlar diyememişsin.
Hasan ağanın bahçe duvarına sığırılmış
Konu komşudan sopa yemişsin.
Koca köy duymuş sesini
Danalar gibi bağıryormuşsun.
Meydandaki büyük çeşmede
Yüzünü yıkayıp yalağından su içmişsin.
Köy kahvesinde anlattılar
İyi madara olmuşsun.
Ertesi gün yengeden duymuşlar
Karın diye ahırda eşekle yatmışsın.
Bir ara kulak vermiş sesine
Sıpaları evlatlarım deyip öpmüşsün.
Hey gidi hüsmen
İçkini sen nerene içmişsin.

Erdal Ay

Hiç acımadı yüreğim

Hiç acımadı yüreğim
Öldüm mü ben ne.
Bulutlarda gibiyim
Yüreğim bedenimden ötede.

Daha önce acıyordu yüreğim
Her söz bir oktu delip geçen.
Her yara kapanmıyordu
Hadi çimdikleyin.

Hadi vurun suratıma şamarı
Üzerime soğuk sular dökün.
Kanatın her yerimi
Göreyim.

Ne olur durun, gitmeyin
Bulutlarda beni gezdirmeyin.
Yüreğim bedenimden ötede
Hiç acımıyor yüreğim.
04.05.2006

Erdal Ay

Hiç aklımda değildi,ölüm

hiç aklımda değildi
gelivermiş yanıma
Rüya da görmedim bugünlerde
hanım da hiç açık yatıyorsun demedi
yani,kıçım da açık kalmadı.
uzun zaman oldu kitap ta okumadım
hani böyle etkisinde kalabildiğim.
ne ara aklıma geldi,nerelerdenkaçıp kurtuldu
düşünüp durup bulamadığım.
o gün bu gün bir yol bulamadığım
günlerim oldu,çokça günlerim.
oturup bir kadeh derken
şişenin dibini gördüğüm gecelerim oldu.
şişenin dibinde bile
uzun uzun bakıp göremediğim.
şimdi neresinden başlasam
nereye bağlasam bilemedim.
neresine koysam kelimeleri
başından sonuna mutluluk.
başından sonuna
sevdiklerimi üzme var nihayetinde.
ruhuma hoşgeldin
ölüm.

31/03/2020

Erdal Ay

Hiç yazasım yok

hiç yazasım yok
durmadan sövesim geliyor
utanıyorum.
utanmaz,arzısların bol olduğu yerde
onlar gibi olmayasım geliyor.
kaçasım geliyor
tüm bu çirkinliklerden uzağa.
kıyamadığım sevdiklerim var
gitmeler onun için zor ediyor.
hayat kötü desem
yaşamak çokmu çok güzel
insanlar her nedense bok eder.
hiç mi hiç yazasım yok gibi
ne halt edeceğim bu alemde bilmem ki.!

Erdal Ay

Hoş geldin gönlüm

Yeni yeni şiirler yazacağım artık
Artık susmak artık durmak yok.
Artık suskun yüreğimi durdurmayacağım
Seni yazacağım ey aşk.
Seni yazacağım ey sevgili,ey hüzün
Ey mutluluk,mutsuzluk.
Hey güzel dünyam
Seni anlatacağım.
Sen yanımda sustuğunda
Sana kendimi anlatacağım.
Sen en özel arkadaşım
Sen benim gönül yoldaşım.
Sen hiç benden ayrı olmayacaksın
Ben nerde sen orda.
Sen dizelerimde,sen mısralarımda
Sen hiç kimsenin kalbinde olmayan yerde olacaksın.
Seni yazacağım ey dünyam
Hiç yazmadığım kadar çok.
Hiç ummadığınız kadar çok yazacağım.
Yazarken
Kimi rakımda su
Kimi yüreğimde buz,
Kimi kanayan yüreğime
Bastığım tuz kadar çok yazacağım
Hoş geldin gönlüm.

Erdal Ay

Hoşakal

hoşakal demek için
yanına gelmek isterdim.
ama gözlerine bakıp
elveda demek asla.
asla senin sevgini
unutmak istemezdim,asla.
yaşlanıyorum,biliyormusun?
birşeyler,eksik
tamamlayamıyorum bende.
zlüyorum seni
aklım yettiğince.
biliyormusun
aklım bugünlerde hep sende.
seni,ismini unutuyorum
düşünüyorum
ama gözlerin bende.
sesin
kulaklarımda sanki melodi.
gülümsüyorsun
her bakışın çılgınca.
ne güzel şey seni sevmek
elveda.

Erdal Ay

Hoşçakal ömrüm

Dağlar,taşlar ,ovalar
Dereler,göller,ırmaklar
Hoşça kal deniz,hoşça kal okyanus.
Hoşça kal mır mır kedim,köpeğim cin
Can yoldaşlarım,yol arkadaşlarım
Hoşça kal.
Benim güzel dostlarım,sevdiklerim
Gidişlerim var sizden,hoşça kal.
Rüzgarı göğüslediğim motorum
Anılarım var sende,sende hoşça kal.
Sevdiğim,bitanem,kıymetlim
Canlarım benim,hoşça kal.
Hoş bir dünyadan loş ışıklar içinde
Gitmeler mi vardı acaba bilemedim.
Elveda demeden önce
Hoşça kal demeler daha mı yakın.
Daha mı bir güzel geliyor yüreğe
Daha mı acısız yoksa kelimeler de hoşça kal.
Hayatla vedalaşmak isterdim bir zamanlar
Dostlarıma demek isterdim son kez,hoşça kal.
İmrenirdim gidenlerin o hallerine,o son nefeste
O ne büyüklüktü,en büyük asaletti benim gözümde.
Şimdi ise sadece şiirlerim de var küçücük,
Gitmek istemezcesine söylenen bir hoşça kal.

Erdal Ay

Hoşgeldin gülüm

seni hiç görmedi gözlerim
adını yazılarından bilirim.
gözlerine bakıp ta konuşamadım
lakin yüreğini bilirim.

yazdıkların o kadar güzel ki
ruhumu okşuyorsun gülüm.
her günümde merhaban olmayınca
üzülüyorum ben gülüm.

birgün karşılaşacağız bir yerde
içime doğdu güneş gibi,eminim.
en güzel sözleri o zaman söyleyeceğim
gözlerini,yüreğini güldüreceğim.

elimde bir gül olacak yanına gelirken
gülüm diyeceğim ellerini tutarak.
bir gülü bir seni koklayacağım
dudaklarımdan dökülecek,hoşgeldin gülüm.

15 01 2006

Erdal Ay

Hürriyet sokakları

Hürriyetin sokaklarında yürüyorum
Bedenimde prangalar.
Düşüncelerim tutsak
Ellerimde kelepçeler.
Hürriyetin sokaklarında
Elleri yüreğinde yağız delikanlılar.
Ellerinde küçük küçük pankartlar
Hakların halklara iadesi diye bağırıyorlar.
Sonra.....
Hürriyetin sokaklarında yürüyorum
Hür olmuş bir sokakta.
Özgürlüğü yaşıyor insana
Kaldırımları boş olduğunda.
Özgürlük
Sadece boş kaldırımlarda.

Erdal Ay

İnsan,insanca.

hadi dostlar bu akşam içelim
içip usulca evimize kaçalım.
dokunmayalım insanların sinir uçlarına
onlar zaten asabiler,bizden olmasınlar.
hadi dostlar bu akşam biz olalım
içimize fitneyi sokmadan
kendimizi sorgulamadan biz olalım
en samimisinden,hasından.
gideceğiz elbet birgün son nefeste
gidildiği yere.
hadi dostlar sıkıca en samimisinden
sarılalım sıkıca.
bence insan dediğin
sarılmalı sevgiye,insanca.

Erdal Ay

İsyamları var yaşamın

Herkesin bir tek hayatı var
Doğduğundan öldüğüne değin.
Herkes onu dilediğince yaşamalıdır
Son nefesini verdiğiine değin.
Lakin öyle olmuyor yaşam
Yüreğın cız ettiğince.
İsyamları var yaşamın
Her birini söyleyemediğince..

Erdal Ay

İyiki doğdun

Bir sevginin tohumları ekildi birgün
Gelişip yeşerdi bugün.
Mutlulukların en güzeli oluştu bugün
Sevgilerin en büyüğü yaşandı bugün.

Seni yaratan yüce allahım
Mutluluk verdi bize bugün.
Şükürler olsun sana,sevgine
Ömrünü verdiğin bize bugün.

Dörtlülere sığmaz bugünün anlamı
Sayfalara sığdıramam seni ben bugün
Senin sevgini kalbime işledim
Hiçkimse çıkaramaz,sakladım bugün.

12/temmuz/1990

oğlum turhanın doğduğu gün

Erdal Ay

Kar çiçeğim

Bugün senin doğum günün
Kar çiçeğim.
Bugün karlı dağları erittim
Senin için.
Olmayacaklar olacaktı bugün
Dağların eteklerine seni getirdim bugün.
Mutsuzluklara kapımı kapadım
Bugün senin doğum günün.
Sevdalarım,aşklarım sende
Sen bugün bendesin gülüm.
Bir başkadır sevdanın çiçeği
Koklamak asla soldurmaz gülüm.
Bugün senin doğum günün
Doğum günün kutlu olsun gülüm.
Bak nasılda geçiyor zaman
Zamanın her deminde bende dur gülüm.
Bir başkadır benim sevdam
Sen yüreğimde büyüksün gülüm.
Koma beni emi yapayalnız buralarda
Ben sensiz koca bir hiçim.
Bugün senin doğum günün
Kar çiçeğim.
Bugün karlı dağları erittim ben
Senin için.

19.03.2004

Erdal Ay

Kar yağıyor

Kar yağıyor
Beyazın en beyazından.
Kalmadı başka beyaz
Bu yerlerde..
Biliyorum o da misafir
Gidiverecek nihayetinde.
Yine baş başa kalacağız
Kara düşmüş bu yerlerde.
Soframızı kuracağız
Azığımız çile.
Hayaller kuracağız
Umut denizlerinde.
Toprağı eşeler gibi
Eşeleyeceğiz dertlerimizi.
Yeni fideler ekeceğiz
Yaşam toprağına.
Hayalleri taşıırken
Yarınlarımıza.
Fidelerimiz kuruyacak yine
Umut tarlalarımızda.
Sonra bir gün
Yine kar yağacak.
Yine umutlar ak pak olacak
Beyazın en beyazından.
Çocuklar gibi
Koşup oynayacağız.
Kardan adam yapacağız
Gözlerini kömürden, burnunu havuçtan.
Evimizdeki çomak süpürgeyi de
Tek süpürgeyi de ellerine vereceğiz.
Nasıl sa eriyip gidecek
Süpürge yine bizim.
Kar yağıyor
Beyazın en beyazından.
Kalmadı başka beyaz
Bu yerlerde.

01 03 2005

Erdal Ay

Kara kız

Kara kışın kara yazgılısı
Kara kışın kararan kızı.
Kara günlerin en bahtsız
Kararsızım ben sende.

Karalar bağladın gün yüzünde
Kara gözlerine kurbanım.
Kurban ettin beni nedensizce
Kararsızım ben sende.

Kurumuş gözlerime yaş doldurdun
Kalbimi kana boğdurdun.
İçimi hüznlerle doldurdun
Kararsızım ben sende.

Kanayan yarama merhem olamazsın
Kanımı durduramaz hep akıtırsın.
Kapılar seninle açılmaz,kapanır
Kararsızım ben sende.

Kopma benden desem
Kopardım seni ben içimden.
Kopardığım değil asıl gönülden
Kararsızım yine de ben sende.

_____05/11/2004 - _____

Erdal Ay

Kelimeler boğar adamı

Kelimeler boğar adamı
Nefesin kesilir.
Bıçaktan daha keskin
Yağlı ipten daha sağlamdır.
Kopmaz hafızalardan
Kötüsü söylenince.
Dostluğu bitirir
Sevgiyi köreltir.
Olmazları öldürür
Olan olur kötü söylenince.
Utanç duvarına adın yazılır
Yüreğin kazmayla kazılır.
Onur,şeref,haysiyet
Ayaklar altına alınır.
Beynine kanser gibi
Yerleşip misafir olur.
Kelimeler boğar adamı
Gecenin bir vakti aklına geliverir.
Uykusuz saatler geçer gider
Kelimeler gitmez olur.
Şaşarsın kendine
Şaşarsın dost bildiklerine.
Dost bildiklerin şaşırınca
Kelimeler yetmez olur.

Erdal Ay

Kıracağım bu zincirleri

Kıracağım bu zincirleri
Kurtulacağım dertlerimden.
Askerliği sayar gibi saydım günlerimi
Teskereme az kaldı.
Uykusuz sabahladığım
Gecelerim olmayacak artık.
Rüyalarımındaki karabasanlar
Dudaklarımı uçuklatamayacak.
İçtiğim biram,rakım
En kısıdan sarhoş edemeyecek.
Yine içeceğim belki ama
Şerefsizliğe değil şerefe diyerek.
Yandım,yakıldım
Lakin piştım ben artık.
Eski toyluğum yok üstümde
Beni kimseler kandıramayacak artık.
Kıracağım bu zincirleri
Kurtulacağım dertlerimden.
İçimdeki dürüstlüğü
Herkes görecek artık.
Lakin o eski saflığımı
Kimseler göremeyecek artık.
Bahçemin bazı çiçeklerini kaldırdım
Yeni dikenli çiçekler ekledim.
İçimi acıtanlara
Batıracağım bende artık.

26.06.2006

Erdal Ay

Kocar gider bu yolların yolcusu

Kocar gider bu yolların yolcusu
Evliyanın ki gibidir her bir yaşam.
Her bir yolcu bir başkadır
Bir başka yaşanır yolun sonuna varmadan.
Yolun sonu
Ömründe sonudur yaşanmış olan.
Kocar gider bu yolların yolcusu
Ardında anlatılacakları bırakan.
Lakin anlatılanların
Birçoğu hep yalan.
Her bir anlatılan anlatanın kalbinde olan
İşin aslı,işin doğrusu yolcuda olan.
Yolcu durursa en son duraktan bir önce
Ona sor yolcuyu ondadır doğrusu.
Yolcu cevaplamıştır her bir soruyu
Sır değilse anlatır sana yaşamış olan.
Eğer anlatmıyorsa sus ve konuşma
Var git yoluna sende ol yolcu.
Kocar gider bu yolların yolcusu
Sırlarınla yaşa ve öl bu en doğrusu.

04.11.2004

Erdal Ay

Kumbağın tepesi

Şimdi olacaktık oralarda
Deniz mavi,güneş kızıl
Dudaklarımız alev alev
Offf hepsi anılarda.
Serecektik kilimi ortaya
Sevgiler yüreğin ortasında.
İhtirasla sarılsak birbirimize
Titreyen dudaklarımızla.
Of of
Off hepsi anılarda.
Deniz ve bağ yan yana
Ne güzeldi günlerimiz kumbağda.
Bizim tepemizdi çamlı tepesi
Yolunda taş,doruğunda sevgi.
Of ki ne of
Hepsi şimdi anılarda.
İlk benim
Benim de senin olduğum.
O gün ki sevgilere
Bir başka dünya kurduğum.
İşte o gün var ya
Bir başka ben olduğum.
Of ya of.....
Şimdi olacaktık orda
Deniz mavi,güneş kızıl
Tepesinden bakacaktık ikimiz
Off şimdi hepsi anılarda.
Ah birde
Şimdi ki unutulmuşluklarım olmasa.
Ben seni
Bunun için sevmедim ki.
Bunun için değildi
Yaşanan bunca güzel şeyler.
Ben sana kadınıм dedim
Kadınıм diyerek hep sevdim.
Sen şimdi
Niye yoksun yanımda.? ? ?
Hani biz
Ölecektik ya sevginin sonsuzluğunda.
Hiç bitmeyecekti aşkımız
Ölümün bile soğukluğunda.
Bak öyle değilmiş gülüm
Bunları yazarken ben.
Çamlı tepenin doruğunda
Tek başıma.
Düşünüyorum şimdi
Yalnızlığımı.
Bugün otururken yalnız başıma
Sendin aklımda.
Dizeler döküldü dudaklarımdan
Aklımda sen.
Şimdi olacaktık oralarda

Deniz mavi,güneş kızıl.
Dudaklarımız alev alev
Ve biz sevgilerin doruklarında.
Ve ben şimdi
Kumbağın tepesinde yalnız başıma.
Sen yoksun ama
Anılarım yanımda.

Erdal Ay

Kuşlar

bütün kuşlar
olmayacak gökyüzünde böyle giderse.
kanatlarının sesini,süzölüşlerini
çok üzgünce özleyeceksiniz.
biliyorum bir gün
yüreğinizdeki sevgi geri gelecek.
kuşlar gibi
yüreğinizde bir gün pır pır edecek.
oysa bugün
kırıyorsunuz uçan bütün kanatları.
zevk alıyorsunuz ya
kırdığınız kanat sizsiniz oysa.
dünya var olduğunca
yaşıyor bunu her esnasında.
kuşlar
ve onlar kadar akli olmayanlar.
bu dünyadan gidiyorlar kuş kadar akliyla
ve yine kuşlar
kanat çırpacaklar gökyüzüne siz olmayınca.

Erdal Ay

Küçüğüm

Dün akşam bir rüya gördüm
Seni kötü gördüm çiçeğim.
Ağlıyordun bir köşede
İçini çekerek küçüğüm.

Yanına yaklaştım
Niye ağlıyorsun diye sordum.
Sana ne dedin, niye soruyorsun
Beni tanımadın sen küçüğüm.

Dizlerim gözüldü
Önüne düştü bedenim.
Sen git babam gelsin dedin
Ben senin babanım be küçüğüm.

Ağlamak sırası şimdi bendeydi
Hıçkırarak ağladım çiçeğim.
Her yanımda ter su içindeydi
Gözlerimi açtığımda küçüğüm.
17.02.2006

Erdal Ay

Meraklanma

Bavulumu hazırladım
Hazırlan gülüm, geliyorum.
Tüm eskileri doldurdum içine
Hepsi anılar kadar eski.
Ayrılırken üzerimdeki kazak
İspanyol paça pantolon.
Boynumdaki kartal madalyon
Kanepenin üzerinde.
Gelirken yanına
Onlar olacak üstümde.
Birde her zaman ki gibi
Elimde tek kırmızı gül.
Dün akşam telefonda konuşurken
Çok meraklandın.
Başımdaki akları
Gözlerimdeki keseleri saymazsan.
Geçen yıllardaki yangınlarımı
Söylemezsem sana.
Eskileri anarken
Ağlamazsam yanında.
Sensizliğin acısını
Hissettirmemezsem gözlerine baka baka.
Yok farklı bir yanımla gülüm
Meraklanma.

26.12.2006

Erdal Ay

Merhaba

Hiç yazmadığımca
Bir şiir yazacağım.
İçinde ben olacağım
İçinde, her şeyim.
Çocukluğum,
Kısa ama yamalı pantolonum.
Genliğim
Aşklarım, hüsrانlarım.
Geleceğimi düşlerken
Hayallerim ve gerçeğim.
Hiç yazmadığımca
Bir şiir yazacağım, okuyacaksınız.
Bir kitabı okurken
Bende orda olurum o anlarımda.
Şiirimde
Sizde bende olacaksınız.
Sonra ben sizde olacağım
Yazdığınız yorumlarınızla.
Bütünleşecek yüreklerimiz
Can olacağız ayrı bedenlerde.
Ayrı bedenlerde
Aynı yürekten seslenerek.
Uzun zamandır yazmadım
Bir şiir okusunlar diye dostlarıma.
Başladım işte.
Elimde kalem,
Merhaba.

Erdal Ay

Mısraların birleştii yerde

Yine sokaklar sakın
Gece,kendi hallerinde
Umursamaz bir adam
Pabuçları eskice.
Sarhoş olmuş bir beden
Yatıyor yerlerde.
Kalk git evine desen,
Duymuyor.
Oşimdi,başka bir alemde
Sanki sessizliğı
Alemler duymasın diye.
Ya! Az ötede..
Başka bir alem var
Bakan o,ışılı gözlerde.
Ama sokak sakın
Naralar atılmıyor,
Haykırışlar olmuyor
Bu mahallenin evlerinin
Sokakla birleştii yerde.
Sonra şiir oluyor bu sokak
Mısraların birleştii yerde.
*06/12/2002

Erdal Ay

Mum ışığında nostalji

akşamın kör karanlığında
biraz nostalji olsun diye
tüm ışıkları kapamışlar
mumları yaktırmışlar.
haftanın son gününde
tatil bile demeden.
cebindeki parayı sormadan
mumları hazırla demişler.
bizde hazırladık işte,
mum ışığında nostalji.
yaşıyoruz
birkaç geceden berice.
paran yoksa adama öl demezler
süründürürler.
akılsız başla aylıksız cep
adama mum ışığında nostalji eyler

11.04.2004

Erdal Ay

Mutluluğun türküsü para olmuş

mutluluğun türküsü söylenmez artık
hepsi çoktan unutuldu.
olmayan paranın tutsağı olduk
bu yüzler hiç gülmez artık.
her şey kıtken çoktu her şey
varsa da şimdi alınmıyor artık.
torba dolusu taşınmaz mallar
poşeti bile doldurmuyor artık.
bir selamda gelinenden
metelik bile çıkmıyor artık.
şerefsizi olmuşuz bu dünyanın parasız
mutluluğun türküsünü gel de söyle artık.
dosta selam versem görür de görmez
dostun selamından kaçır oldum artık.
üç beş kelimedenden biri para olmuş
viran olmuş gönüllerimiz artık.
atsam,satsam beni benden tükürüp yere
param yok diye, kimse yüzünü dönüp bakmaz artık.

Erdal Ay

Nasihat(yüreği güzel çocuklarıma)

Hayat geçti
Seğimler,geğimler derken.
Farkına varmadık
Yaşlanıvermişik.
Nasihat verirken
Akıl alır oluvermişik.
Söz dinletirken
Dinleniveren oluvermişik.
Hayat geçti
Zaman da öyle.
Besbelle ki biz
Zamana ayak uyduramamışık.
Bir nasihat edelim desek en son
Desek mi desek bilemedik.
Anayı,babayı seçemez insan
Sevseniz de sevmesenizde.
Biz seçtik ey evlat
Hem sizi hem sevdiğimizi.
Razıydı yüreğimiz
Bir ömür seçtiğimize.
Çok mutlu olduk her birimizde
Şizler de mutlu olun olur mu bir birinizle.

Erdal Ay

Ne çok özlemişim seni

Ne çok özlemişim seni
Şiir olmuşsun bende,yazıyorum.
Seni gönlüme koydum
Sen istemesen de senden cikaramıyorum..
Vallahi de şikayetim yok
Sevginden.
Yeter ki sen şikayet etme
Benim sevgim sanada banada yeter.
Bu geçip giden ömürden.

Erdal Ay

Nedennnnnnnnnnnn? ? ? ? ? ? ? ?

Bu gece ağlıyor gökyüzü
Yaşlar damlıyor gözlerinden.
Her damlası gözüme geliyor
Yüreğime akıyor.
Birazdan fırtına kopacak
Gök gürleyesiye sesim,
Adını büyük harflerle
Haykıracak.
Neden diyeceğim sana
Neden? ? ? ? ? ? ? ? ? ? ?
Sorgularım göz yaşlarımla
Irmağa karışacak.
Sessizce yol alacaklar
Oraya buraya çarpa çarpa.
Bende ardına takılıp gideceğim
Hüzünlerimin.
Sorgularımdaki cevapsızlıkların
İsyanlarıyla birlikte.
Irmak,karasu gibi sakın
Yüreğimde çağlayanlar.
Yüregın en kesici taşlar gibi
Canımı acıtacak.
İşte o an yüreğimin yine
Sorguları fışkıracak yüzüne.
Neden diyeceğim sana
Nedennnnnnnn? ? ? ? ?
Sen karasu misali sakın
Ben girdaplarımla baş başa.
Yüreğimin azgın dalgaları
Irmakları deniz yapacak.
Adın o an deniz olacak
Deniz sen kokacak.
Sonra sorgularım gelecek aklıma
Köpek balıklarım olacak.
Dişlerini batıracaklar tenime
Hiç mi hiç acımayacak.
Sen acıttın ya bir kere
Nedennnnnnnnnnnnnnnnnn? ? ?
Yunuslar
Yunuslar çevirecek dört yanımlı.
Derinliklerin lacivertinden
Mavisiyle buluşacağım.
Gökyüzünde yağmur damlacıkları
Soracağım,nedennnnnnnnnnnn? ? ? ? ? ? ? ? ? ? ?

22.05.2006

Erdal Ay

Neler ettin bir bilsen

Azgın dalgaları alıp yüreğime
Yıksam mı sevgi bahçelerini.
Güllerimi,menekşelerimi
Katsam mı önüme.
Yüreğim burkulmuş ip gibi
Sıksam mı son suyunu.
Son deminde yaşamı
Çöller mi etsem.
Acıyan yanlarımı
Tuzamı batırsam.
Su yerine kezzap içip
Suratına mı püskürtsem.
Ne ettin sen bana kıızzzz
Neler ettin bir bilsen.
22.05.2006

Erdal Ay

Nerden bilebilirdim

Nerden bilebilirdim
Her şey güzelken
Bir gün gelip
Hüzünlerimin çok olacağını.
Bilseydim,
Görebilseydim uzağı.
Sokar mıydım hayatıma
Böyle tuzakları.
Güldürür müydüm kendime
Çilelerime.
Mum yaktırır mıydım
Öteki berikine.
Olur muydum hiç
Dost bildiklerimle.
Nerden bilebilirdim
Onlar yokmuşlar
Her şey güzelken
Yanımda duruyorlarmış.
Bilsem
İyiyken yaşam bilemezdim ki.
Görseydim bile uzağı
Başka türlü yapamazdım ki.
Sevenim az olmuş
Anlayamadım ki.
Nerden bilebilirdim ki
Şimdi bildim işte.
Varsa ki yarınlarım
Cümle aleme göstereceğim.
Hele yarınlarıma bakın
Göreceksiniz beni işte.
20.02.2006

Erdal Ay

Niye...? ? ?

Bir sonbahar daha geldi
Sensizliğimle.
Bak geçiyormuş mevsimler
Geçiyormuş.
Sararmış yapraklar yere düşüyor
Bakıyorum.
Seninle olduğum yerlerde
Sessizce duruyorum öylece.
Gözlerim sararmış yapraklarda
Yüreğim anılarım da.
Parkın bir köşesinde
Çöküyorum banka usulca.
Bir bakıyorum
Seninle olduğumuz yerdeyim.
Seninle baktığımız yerde gözlerim
Yanımdaymış gibi.
Senin sesin gibi bir ses kulaklarımda
Merhaba...
Sonra sessizlik
Şaşkın bakışlar bende.
Biraz yürüyorum
En uç noktaya doğru.
Hani ağaçların arasında
Çimenlerin üzerinde seviştikimiz.
Hani sevişirken
Bizi kimsenin görmediği.
Oturuyorum biraz
Toprak soğuk, üşüyorum.
Ama biz
Hiç üşümüyorduk değil mi...?
Hep sevgi vardı sözcüklerde
Dudaklarımız birleşirken.
Yüreğimiz ısıtıyordu bedenlerimizi
Toprak yine soğukken.
Bir şeyler oldu bize
Bir şeyler.
Biten sevgimiz,aşkımızmıydı
Parmak uçlarımızda yok olan.
Gözlerimiz niye buğuluydu
Arkamızı dönmeden uzaklaşırken.
Niye ben buradayım hala
Her sonbahar sonu.
Niye? ? ?
Niye sensizliğimleyim
Giderken anlatsaydın keşke.

22.kasım.2006

Erdal Ay

Olmadı yine

senin için hüzünlerimin
bu son akşamı.
rakı soframı kurdum
sarhoş olup unutacağım.

adın geçsede
düşüncelerimin bir yerinde.
kadehimi yudumlayıp
başka düşüncelere dalacağım.

birkaç arkadaşım geldi şimdi
oturdular karşıma.
merhabanın baş harfinde
senin ismin vardı.

merhaba demedim hiç birine
adını anmayayım diye.
kırılır gibi oldular ama
rakılarını doldurdum unuttular.

birkaç söz ettik öteden beriden
sonra konu sevdaya geldi.
orayı bu gece geçelim dedim,
geçelim dediler,oturup içelim.

herhangi bir saatti çıktık sokağa
gecenin ayazı ayılttı her birimizi.
içmiştim rakıyı,unuturum diye seni
ben değil ama sen içtin yine beni.

şimdi yazıyorum elimde kalem
yüreğimde yine sen.
hüzünlerimin bu son akşamıydı ya
olmadı yine.

24 ocak 2006

Erdal Ay

Olmasaydı

canımın sıkıldığında
yazdığım şiirlerim olmasaydı
almasaydım kalemi elime
dökülmeseydi dizeler.
ya önümde duran kadahi
yudumlamasaydı dudaklarım.
yaşamın sarhoşluğunu
yaşamasaydım ayıkkende.
ya sevdaları koymasaydım yüreğe
umutlarımı saymasaydım birer birer
hayallerde gerçeğimi aramasaydım.
yaşarmıydım ki böyle hoş
belki de boş,boşu boşuna.
gönlüm yaşımcı sarhoş
geçermiydi bunca güzel sene.

Erdal Ay

Otobüsçü olma

döndük işte bak
ilk başladığımız yere.
aldık verdik
yedek içtik yedirdik.
tekerlek döndü durdu
kendimizi değil, el alemini giydirdik.
parçacıyı zengin ettik
mazotçulara borç ettik.
senetleri ciro ettik
icracılara adresimizi ezberlettik.
ilk başladığımız yerde
masum çocuklar gibiydik.
şimdi mahzun gibiyiz
biz bu yerlerde.
bir nasihatim var siz gençlere
almayın sakın ha direksiyonu elinize.
eller kalem tutsun
ömür boyu direksiyon yerine.
yaşam sigortanız olsun
araba sigortası yerine.
dostlarınız telefon etsin
alacaklı yerine.
yaşayacak bir dünyanız olsun
sevdiklerinizle birlikte.
alırsanız yinede direksiyonu elinize
vay anam vay size

Erdal Ay

Ölüm

Ölüm
Bana verilecek en büyük armagandır
Bugün yada yarından sonra.
Ne gittigime gocunurum
Nede gocunduklarım kalır geriye.
Ama bilirim
Bir tek sevdiklerim
Yanar yıkılır gönüllerinde.
Aglayın dostlarım
Ben gidince doya doya
Bu sizin en doğal hakkınız.
Çünkü
Her göz yaşınız sizin hakkınız.
Her göz yaşınız
Bana bir sevgi haykirisiniz.
Şizlerle
Ölüm bir armağan.
Sağ olun,var olun.
Varlığınız
Sizi tanıdığımı
Bana son nefesimde bile
En büyük armağan.

Erdal Ay

Ölümün kucağındayım

Ölümün kucağındayım
Ha düştüm ha düşecek.
Dertlerimin ortasındayım
Çıkışı yok bulunacak.

Damarlarımda dolaşan kan
Oldu şimdilerde kusulacak.
Dayan diyor biraz daha yüreğim
Lakin ha durdu ha duracak.

Bana bir şeyler oluyor
Bedenim sanki benim değil bu günlerde.
Kopuyor her gün bir şeyler benden
Gidiyorlar yüreğimden gidenlerle yan yana.

Ölümün kucağındayım
Ölüm,vız gelir bana.
Lakin beni yaşarken öldürdüler
Her şey iyi de bu acı veriyor bana.
02.mart. 2006

Erdal Ay

Öpmek için

seni bekliyor ellerim
yüzüne sürmek için.
saçlarını okşayıp
tenine dokunmak için.

seni bekliyor gözlerim
gözlerini görmek için.
yüreğinin derinliklerine
bakmak için.

seni bekliyor yüreğim
yüreğinde beni görmek.
bendeki seni
hissettirebilmek için.

seni bekliyor dudaklarım
beni sana anlatabilmesi için.
dudaklarını dudaklarımla birleştirip
öpmek için.

Erdal Ay

Öyle güzeldin ki

İlk seni çocukluğumda tanıdım
Öyle güzeldin ki.
Sonra sana ulaşamadığım yıllarım oldu
Hasretliğin de güzeldi.
Sonra çocuklarım oldu
Onlar da seni çok sevdi.
Derken hasretlik bitti,sana kavuştuk
Seni bir daha bir başka sevdik.
Seninle rüzgarda saçlarımızı savurduk
Yağmurda ıslandık,çamurlandık.
Görmediğimiz yerleri seninle gördük
Seninle coştuk seninle eğlendik.
Tıpkı bizim gibiydin
Bizim gibi büyüdün,bizi de güzelliklere yürüttün.
Öyle güzelsin ki
Seni içimden geldiği gibi anlatamıyorum bir bilsen.
Biliyorum
Birgün ellerini tutamayacağım.
Ayaklarım tutar,gözlerim görürse
Sana dokunmak için yanına geleceğim.
Çocukluğumda olduğu gibi güzelsin
Seni yaşadığımca hep seveceğim.

Erdal Ay

Özledim be arkadaş

Özledim be arkadaş
Oturup seninle rakı içmeyi.
Hani şöyle
Az sulu bol buzlu.
Birde muhabbetin var ya
Bol meze gibi kahkahalı.
Ne zamandır
Burnumda tütsü gibisin.
Geleceksin gibi
Gönlüm beklemekte.
Bazen canım bir rakı
Birde seni çekiyor.
Alıyorum kendimi
Vuruyorum yollara.
Sarmaşık güllerinin
Tam karşısındaki meyhane var ya.
Hani on dakikalığına uğrayıp ta
Kendimizi unutup sabahladığımız.
İşte orada bir ben ve meyhaneci
Birde karşımda dolu bir rakı bardağı.
Karşıda sarmaşık gülleri
Yeşilin arasında kırmızı ve beyazı.
Gökyüzünde ise duruyor
Çoban yıldızı.

O köşk var ya
Hani meyhanenin karşısındaki.
Hep aynı duruyor
Her yanı sarmaşıklı.

Bundan önce baharda gitmiştim
Şimdi güz,güller solmuş.
Oysa nede güzeldi
Sarmaşıklar ve güller.
Rakıyı içip te hayaller kurduğumuz
Sarmaşık gülleri.

Ara sıra yanımıza uğrayıp
Rakımıza ortak ettiğimiz.
Sohbetimize sohbet katan
Dostum diyen hasan emmi vardı ya....
O hakkın rahmetine ermiş
Meyhaneci söyledi.
Meyhaneci kabristanına
Bir beyaz birde kırmızı gül ekmiş.
Biri sana biri bana diye
Ölmeden iki gün önce vasiyet etmiş.
Belli ki seni de beni de
Çok sevmiş.

Özledim be arkadaş
Oturup ta seninle rakı içmeyi.

Şu ölümlü dünyadan göçmeden
Kahkahayı ve sevmeyi.
Senden sonra sanki
Sevgimde köreldi.
Artık eskisi gibi
Sevmiyorum ben her şeyi.
Sevgimin üstünde bir sis
Yüreğimin içinde perde var gibi.
Yine sabah oluyor
Sabah ezanı yine okunuyor.
Hatırlıyormusun bilmem
Rakımızı bırakıp ta dinlerdik.
Bir başkaydı
Hafız ekmekçinin sesi.
Meyhaneciyle hesaplaştık
Sabah ezanının ertesi.
Seni,eskileri andık
Sanki bir başka rahatladık.
Hüzünlerin arasında mutluluğu
Bulup yakaladık.
Meyhaneci taksi tutayım abi dedi
Yok sağol ben yürürüm dedim.
Hani seninle yürüdüğümüz
Aşıklar tepesine yürüdüm.
Gitmesine gittim ama
Çok yoruldum be dostum.
Galiba yaşlanmışık
Eski resmimize bakarken anladım.
İşte o an ben
Bir başka yaşlandım.
Ama her zaman ki gibi
Eskisi gibi.
Eve gitmeden önce
Sabah güneşini oturup seyrettim.
Aşıklar tepesinde
Aşkın erdemine erdiğimiz yerde.
Özledim be arkadaş
Oturup ta seninle rakı içmeyi.
Hani şöyle
Az sulu bol buzlu.
Az biraz da,ne birazı
Gani gani sevgi dolu.

19.09.2004

Erdal Ay

Pazartesi

Yarın yine başlayacak
Gün ışıyınca tamtamların sesi.
Kabus dolacak içime
Yarın günlerden pazartesi.
Geceden dolar içime
Kabustur bana her pazarın ertesi.
Geçmez olur gün
Izdiraptır bana pazartesi.
Elektrik,su,Pazar parası
Katma değer,peşin vergi,cabası.
Bankalarda dekonttur
Cebimden uçup gidenlerin kendisi.
Geriye delik bir cep kalır
Birde ödenmeyenlerin faizi.
Yarın yine başlayacak
Gün ışıyınca tamtamların sesi.
Kabus dolacak içime
Yarın günlerden pazartesi.

Erdal Ay

Sana yazılmış en güzel şiir

Yazabilsem seni
Anlatabilseydim şiirimde
Kelimeler çok yetersiz
Sen çok uzak kalırdın.
Sorgusuz düşüncelerde
Buldum sende ki aşkı
Aşkı yazabilmek için
Neden sen şiir olasın ki!
Meyhanelerde bulduğum
Şarkının içinde ki söz değilsin
Rakımdaki buz
Soframda ki tuz hiç değilsin.
Sen kendimden gizlediğimken
Nasıl yazayım ki seni!
En güzel aşk romanlarını
Sabahlara kadar günlerce
Hatta aylarca,yıllarca okudum
Bende ki seni yazabilmek için.
Hiçbir romanda seni bulamadım
Seni anlatabilmek için.
Tanrıyı arar gibi aradı yüreğim
Bende ki sana olan en güzel sözü.
Ömrümün sonu geldi bulamadım
Sana yazılmış en güzel şiiri.
Sen bende
Yüreğime yazılmış en büyük şiirsin.

Erdal Ay

Sana yazmayalı çok olmuş

sana yazmayalı ne kadar çok zaman geçmiş
günler, aylar, yıllar geçmiş gitmiş.
ne hallerdesin oralarda bilmem
buralarda benim yüreğimde bir kor ateş.
anılarımda var arkanı dönüp gidişin
gözlerinde, gözlerimde yaş, yüreklerimizde yas.
anılarımda var sen ,ben birde hayallerimiz
hepsi uçtu gitti, bitti sen giderken.
sana yazmayalı çok zaman olmuş
özlemişim seni ve sana yazmayı.
bak yüreğimdaki aşk ateşlendi yine
üstü külllenmiş kor gibiydi bunca sene.
gözlerin gözlerimde buluştu
sensiz bu şehirde bu akşam.
seni yazdım sensiz, sessiz ve ıslak.
yüreğimi aşkımıza yasladım sana yazdım
sana yazmayalı ne kadar çok zaman geçmiş, anladım.

Erdal Ay

Sarhoş gönlüm

ağlıyorum
yüreğim sende.
yüreğimin dehlizlerinde
sen bende.
kafam karışık
şiiir oluyorsun
sen bende.

Erdal Ay

Satılık umutlar

Satılık umutlarım var
Alıcısı olursan.
Ama baştan söyleyeyim
Umutlarımın hiç ümidi yok.
Gelecekte olur diye
Sakin aklından geçirme.
Bugünden öteye yarın
Öbür günler ya var ya yok.
Onun için alıcı olursan
Hesabını kitabını iyi yap.
Sonra geriye vermeye kalkarsan
Baştan söyleyeyim almaya niyetim yok.
Üste para da versen
Yalvarıp yakarsan.
Kılım kıpırdamaz
Sonra darılmaca yok.

01.10.2004

Erdal Ay

Satırlarca yazamadığım mektup gibisin

Satırlarca yazamadığım mektup gibisin
Neresinden başlayacağımı bilemediğim.
Giriş kısmını bir türlü tutturamadım
Sonunu getiremediğim mektup gibisin.

Hayallerimin girdaplarında dönüp duruyorum
Yüreğimin labirentinde yolumu bulamıyorum.
Şiirlerim oluyor mektuplar gibi
Onlarda da sana uygun sözler bulamıyorum.

Şarkılar dinliyorum yalnızlıklarımda
Bazıları bana seni anlatıyorlar.
Titreyen yüreğim dudaklarıma değiyor
Gönlümün sazını dillendiremiyorum.

Ne kaldı ki bilmem daha da geriye
Bir burada ben,bir de anlatamadığım sen.
Yüreğimde çerçevelediğim resim gibisin
Siyah ve beyaz,bir türlü renk veremediğim.

21/02/2010

Erdal Ay

Satıyorum,satıyorum...satmıyorum

Satıyorum satıyooorummm
Satmıyorum.
Benim değil mi canım
Vazgeçiyorum.
Satılık çıkarmamışken
Haberin bile yoktu.
Niye delleniyorsun
Duymadın say.
Hem ne yapacaksın
Eskimiş gitmiş.
Yırtık pırtık elbise gibi
Her yanı.
Sinmiş üzerine tüm kokular
Gül kokmuyor eskisi gibi.
Senin dellenmen
Neden ki?
He ya bir zamanlar ulaşamamıştın
Acaba ondan mı ki..?
 ;)))
Ne kadar çok zaman olmuş
Seni görmeyeli.
Gözlerine bakıp ta
Sesini duymayalı.
Ne kadar çok
Ne kadar...
Diğer tüm resimlerimi
Elden çıkaralı çok oldu.
Bir zamanlar
En kaliteli şarabı içiyordum.
Sonraları
Köpek öldüren bile fazla oldu.
Bir zamanlar dik duruyordum
Dimdik yürüyordum.
Sakalımdan mı nedir
Başım hep öne eğik durdu.
En sevdiğim resimleri mi bile sattım
Bir tek sen kalmıştın.
Biliyorsun ki seni ben
Seni sen gibi çizmiştim.
O gün bugün saklamıştım
Sen olmasaydın
Çok güzel paraya satacaktım.
Belki eski günlerime dönecek
Kendim olacaktım.
En şık halinle karşımdasın
Havan yerinde.
Gözlerin
İşte intikam der gibi.
Satmıyorum
Satmıyorum işte.
Bak sokaklar yine benim
Elimde resmin.

Köpek öldüren bile
Yok diğ er elimde.
Konuşamadık
Mutlumusun..?

26.03.2007

Erdal Ay

Sen gidince

Sen gidince içim acıyor
Kal gitme demek geliyor içimden.
Sen gidince
Özlem,hasret doluyor yüreğim
Seni çok özlüyorum.
Boğazıma bir şeyler düğümleniyor
Nefes alamıyorum.
Sen gidince
Bende benden gidiyorum.
Senin yokluğuna alışamıyor
Senin hasretliğine dayanamıyorum.
İçim ağlıyor
İçim sensizliğe alışamıyor.
Sabahtan beri gideceksin diye
Canım sıkılıyor.
İşte çıktın şimdi yola
İçim acıyor.
Gönül sayfam hüznü
Mısralarım seni yazıyor.

oğlum Okan için
17 şubat 2005

Erdal Ay

Sen gittiğinde

çiçeklerin solduğu
bir mevsimde gelmiştin yanıma.
goncaydın daha
gamzelenmiş yanaklarınla.

bahar oldun içimde
içim doldu,içim coştı
yüreğim mutluluk doldu
geliverdiğn zamanda.

çiçeklerin solduğu
bir mevsimdi
mevsimlerin en güzeliydi
baktığında benim gözlerime.

baharı sonbahar ettin
yazı,kış.
kış patları doldurdun içime
benden kaçıp gittiğinde.

Erdal Ay

Sen ve şiir

bana bir şiir yaz
diyorsun ya.
o işte öyle olmuyor
öyle yazılmıyor o şiir.
sen öyle biri değil
öylesine yazılmıyorsun mısralara.
içimdeki sen
yüreğimde öyle kırılğan.
sanki bir sözcük ile
ömrümce bende
gönlümde değil ama
yanımda
yok olacak olan.
seni yazmak öyle kolay değil
sevgimi,aşkımı anlamamışsın
sana sevgiler haram
düşüncelerin hiç hoş değil.

Erdal Ay

Sen yazgımsın benim

Sen yazgımsın benim
Yazgıların en güzeli.
Bedenim de,içim de
Bendeki canda bir başka cansın sen.
Yaşadığım her gün bende
Kadınımsın sen.
Şen yazgıların en güzeli
Ömrüme ömür katansın sen.
Düşünmesem seni,
İçim de,yüreğim de bir eksik.
Rüzgarların savurduğu yaprak gibi
Kuruyup gidenim ben.
Sen yazgımsın
Yazgıların en güzeli.
İçimde her gün büyüyen
Bir sevdasın sen.
Seni seviyorum
Seni çok ama çok seviyorum.
Sevgim,sevgin bitse
O zaman ölüme hasretim ben.

11.10.2004

Erdal Ay

Sen,ben

tıpkı sen
yüreğimde sonbahar yaprakları gibisin.
hayatımın bir tablosu gibi
karşımdasın.
sen
tende vücut bulmuş bir mevsim
mevsimlerin en güzeli sonbahar gibi
vücudumda yer bulmuş,karşımdasın.
en nihayetinde ben,
seni sevmenin gururu
geçmişim ve geleceğimin umudu ile
bekleyen bir garip insanım ben.
resmine bakıp
ilk gün bugünmüş gibi
seni yüreğimde
okşayıp seven
tıpkı ben,sen.

Erdal Ay

Senfoni

Bir şarkı gibi
Düşmedin dudaklarımdan.
Hiç eskimedim
Yıllarımın şarkısı sen.
Senin dudaklarından dökülen
Melodin hep aklımda.
Sevdaydı sözlerin
Yarınlarıma umut olan.
Şimdi nerelerdesin
Nerelerdesin hiç bilmem.
Ama bir şarkı var
Seni içimde büyüten.
Bir şarkı var
Seni hep yanımda hissettiren.
Bir şarkı gibi
Düşmedin dudaklarımdan.
Dudaklarımda ismin
Yüreğimde bıraktığın umutların var.
Umutlarım da şarkı gibi
Hasretliğinin melodileri var.
Sen benim için
Kocaman bir senfonisin.

18.05.2004

Erdal Ay

Seni gidi seni

bu gece yazdıklarım
gecenin bu zamanında sen.
kelimeler farklı yazsa da
aklımda sadece sen.
kalemimde ki her hece
seni düşünürken bir bilmece.
öyle bir sırsın ki sen bende
ben bile çözemedim seni bunca sene.

Erdal Ay

Seni tanıyamamışım

Seni tanıyamamışım,
Geç anladım.
Çok farklıymışsın,
Yeni anladım.
Seni sen sandığım yıllar,
O kadar çok ki...!
O kadar çok işte,
Yanasım, yıkılasım geliyor.
İsyan edesim,
Sevgime lanet edesim geliyor.
Seni tanıyamamışım,
Görmeyesim geliyor.
Kulaklarımı tıkayıp,
Sesini duymayasım geliyor.
Seni içim titreyerek,
Sevdiğim anlarım.
Tenimde biriken kokun,
İçimi acıtıyor.
Yüreğime neşter vurdun,
Hançerledin.
Yüreğimin derinliklerine
Sevgi yerine kan akıyor.
Kana kana sevdiğimdin sen
Gözbebeğim.
Seni tanıyamamışım,
İçim yanıyor.

_____10/01/2005_____

Erdal Ay

Seninle

Seninle daha çok ıslanmak isterdim
Nisanın bir vakti
Gökten düşen yağmur damlacıklarının
Bir kuğu gibi süzüle süzüle
Saçlarımızdan kirpiklerimize,
Oradan yanaklarımıza
Ve en sonunda
Dudaklarımızda birleşerek
Yüreğin gibi içimizde kavuşmasını.
Daha çok anlatmak isterdim
Bıkmadan usanmadan her an her gün
Yüreğimden geçenleri.
Dertlendiğimde
yüreğime akıtmak yerime
Sana anlatmak isterdim,
şeninle paylaşmak.
Üzmek için değil ha!sadece;
Seninle dertlendiğinde
Benimle paylaştığını görmek için.
Seninle
Daha uzun yaşamak isterdim hayatı.
Gözlerine her gün hep aynı yürekle
Ama hep aynı sevgiyle
Seni seviyorum diye haykırarak
Bıkmadan usanmadan
Hep bakmak için.

Erdal Ay

Sessizce yaşamak lazım hayatı

Bazen sessizce yaşamak lazım hayatı
Tıpkı akşam güneşinin batışını
Dagların ardında kaybolusunu izler gibi.
Yada denizlerin ufkunda
Bir geminin uzaklaşmasını keyifle seyreder gibi.
Canın her sıkıldığında isyanların yerine
Keyif almak lazım hayatı ve keyif vermek.
Denizi taslarken
Aldığın zevki almak gerek.
Yaşamın taşları yüreğini acıtırken
Sensiz de olsa sessizce yaşamak lazım.

Erdal Ay

Sessizlik

bir ses olmalı
uzaklardan da olsa duyulmalı.
en azından bir çınlama,uğultu
nedir bu sessizlik.
hadi insanları göremiyoruz
kuşlarda mı gitti.
onlarda mı bıktı, terk etti
sokak boş sokak sessiz.
kediler,köpekler
hiç mi miyavlamaz,havlamaz.
ağaçlar ve yapraklar
hiç mi birbirine el sallamaz.
nasıl bir zaman ki bu zaman
insanlar ve sokaklar sessiz.
ne zaman karışacak sesler bir birine
bilinmez.

Erdal Ay

Sevdanın dilinden konuşalım

Haydi gel seninle,
Sevdanın dilinden konuşalım.
Sevdanın penceresinde koklaşalım
İstersen seninle gel yok olalım.
Saklanalım seninle
Hiç kimsenin bulamayacağı yerlere.
Bir ömür tüketelim
Kimselerin bilmediği yerlerde.
Çocuklaşalım,çocuk olalım
Çocuk kalalım.
Genç olalım,genç kalalım
Bastonumuz elimizden düştüğü yerde.
Yüksek tepelere yazalım adımızı
Sevdaların en yücesine yazmışçasına.
Sevdanın dilinden konuşalım
Yeni bir dil yazmışçasına.
Şiirler yazalım birlikte
Yazılan tüm aşk şiirlerini yırtarcasına.
Yaşadıklarımızı yazalım seninle
Romanımız olsun geridekilere.
Öyle ki masal olsun yaşamımız
Çocuklar dinlesin uykulu.
Uykuya dalınca her biri
Sevdalar dolsun yürekleri.
Sevdaları içlerine çekerek
Yüreklerine sindirerek büyüsünler.
Sevdanın dilinden bir başka konuşup
Sevdayı bir başka güzel yaşasınlar.
Sevdanın penceresinde
Bir başka güzel koklaşsınlar.
Her birinin yazdıkları şiir olsun
Roman olsun.
Masal olsun her bir seyda
Gelecek kuşaklara doğru.

_____16 eylül 2003_____

Erdal Ay

Sevgi çiçeği

Bir başka çiçektir bizim çiçeğimiz
Baharda başka açar
Sonbaharda başka solardı
Asaletliydi bizim çiçeğimiz.
Ne menekşeler, laleler, zambaklar
Yediverenler vardı bahçede de
Gıptayla bakarlardı çiçeğimize
Başkaydı, bambaşkaydı bizim çiçeğimiz.
Güneş görđümü ilk o uyanırdı sabahları
Diğer çiçekler kıskançlıktan çatlardı.
Yıldızlı gecelerde
Uzun uzun yıldızları seyreylerdi.
Kaç kez şahit olmuşumdur
Kaçkez beraber seyretmişizdir yıldızları.

Adını sorduysamda ben ona
Hemde defalarca. Söylemedi.
Bildiğim tüm çiçek isimlerini saydım
İnanırmısınız, banamısın demedi.
Ama, adımı sen bul der gibi
Baktı sanki bana.
Ben, sevgi çiçeği koydum adını.
Hoşuna gitmiş gibi açıldı saçıldı
Rengarenk oldu karşımda.
Dedim ya
Bir başka çiçektir bizim çiçeğimiz
Baharda başka açan
Sonbaharda başka solan.

_____12/mart/2003._____

Erdal Ay

Sevmiyorum sarmaşıkları

En çok sarmaşığı bilirim çiçeklerden
Beni çok sever
Kollarıma sarılır
Boynuma dolanır
Boğulacağımı sanırım
Nefesim, soluğum kesilir
Damarlarım patlayacakmış gibi şişer.
Dertli olduğum zamanlarda
Kahkahalarım her yanda yankılandığında
Hiç bırakmaz beni, yanımdadır.
Dolanır boynuma
Bağlar kollarımı sıkıca.
Hiç, çiçek gibi açtığını görmedim
Yaprakları oldum olası kara,
Zifiri kara.
En güzel umutlarla uyandığım sabahlarda;
Hep yanı başımda bulurum onu,
Kolları boynumda.
Akşam olur gece başlar;
Rüyalarımın hayaliyle yatarım yatağa
Rüyalarım da ortak olur.
Hiç düşünmez, aklından bile geçirmez;
Uykusunda rahat olsun diye.
Ne zaman mutluluk dolu bir kitap okusam;
Sayfaları karalar, yırtar
Kaçmaya kalksam yakalar.
Sevgi dolu şiirler yazsam,
İlk satırından sonra,
İçimi, yüreğimi boğar.
Küçüktüm ama hatırlıyorum;
Köy evimizin bahçesinde,
Annemin sarmaşıkları vardı.
Yaprakları yeşil, beyaz beyaz açardı;
Evimizin giriş kapısında
Her yanı sarardı.
Kimi zaman su bile dökerdim köklerine;
Kurumasınlar diye.
Annemin diğer çiçeklerinin yanında
Onun yeri bir başkaydı.
Oysa şimdi sevmiyorum sarmaşıkları,
Hiç mi hiç sevmiyorum.
Beni boğuyor
Beni benden ediyor, kahroluyorum.
Bendeki gök yüzünün kaybolan yıldızları,
İçimdeki yağmurların başlangıcı oldular,
Sevmiyorum ben onları.
O güzelim eski sarmaşıklar
Yok artık.
Çocuk gözüyle baktığım gözler;
Görmüyor artık.
Gönlüm eskisi gibi sevmiyor,
Sevmiyor artık.

Geçip giden her mevsim sonrasında
Bir çiçek gibi,
Açmıyor artık.
Beni boğuyor;
Kollarını bedenime doluyor.
Her an her gün yanımda,
Küçük bir sevinci bile çok görüyor.
Artık sarmaşıkları sevmiyorum,
İstemiyorum.
Bu.başka sarmaşık,
Bu,yaşam sarmaşığı,
Beni kendine tutsak ediyor.

21.10.2003

Erdal Ay

Sokak çocuğu

Delik çorapları görünüyor
Delik ayakkabısının ucundan.
Islak ıslak olmuş her yanı
Dökülen yağmur damlacıklarından.

Bir kaldırım altı arıyor
Merdiven boşluğu,saçak altı.
Köprülerin altı su dolmuş,
Çaresiz köprü altı çocuğu.

Çöp tenekeleri onun mutfağı
Bazen olmuş giyim kuşamı.
Park bankları onun yatağı
Yorganı,gazete kağıdı.

Bu gece ıslak,yağmurdan
Isınmıyor vücudu,eli ayağı.
Bir türlü yanmayan ateşten
Sokak çocuğu bu gece perişan.

Okutulmadı,atıldı bir köpek gibi
Bir güler yüz bile ona çok görüldü.
Bir kağıt parçası yaşarken oldu yorganı
Ölümü yaşarken de,olmayacak mı yorganı.?

31 01 1998

Erdal Ay

Sokak ve ben

Bu akşam bütün sokaklarını dolaşacağım
Bütün caddeleri benim bu şehrin.
Avaz avaz bağıracağım isyanlarımı
Belki sabredilmeyip dövüleceğim.
Olsun varsın
Bu akşam yüreğimi anlatacağım bu şehre.
Kimi sokağın başında
Sessiz çığlıklarım olacak boğazım düğümlü.
Kiminde ortalık çınlayacak
Yakacak gönülleri bir kurşun gibi.
Sakinleştüğimde aşk şarkılarım olacak
En samimi hallerimle söylediğim.
Ay ışığında bir köşede yazdığım
Şiirim olacak ve her mısrasında değil ama
Yüreğimin acısında sen....

Çılgın,deli bir yüreğe sahip olmak isterdim
Bütün sakinliğimden öte,başka bir halimle.
Ama olmuyor işte yakıştıramıyorum kendime.
Yine sokaktayım ama,sakinim bir köşede
Usluca oturuyorum sokak ve ben sessiz.

Erdal Ay

Soldu gönlüm bu gece

seni bu sayfalara yazdığımı mı kızam
kızarıp kızarıp ağlayan gözlere mi yanam.
yanan ateşlerde ben mi yanam
yoksa yanağına bir gül mü konduram.

seni bırakıp buralarda gurbete mi çıkam
çıkmayan canda kendime can mı bulam.
bulanıp sulardan geçip denizlere mi akam
yoksa akan kanda canıma kan mı akıtam.

yollara düşem,düştüğüm yerde yatam
yattığım yerde kendime sorgular soram.
üzerime yıldızlardan yorgan serem
ah ben!bu gönlü ne edem.

ırmaklar taşsın,dağlar ovalara taş atsın
bende bu gönül var iken bulutlar ağlaşsın.
koparılan her bir gül solsun,sararsın
soldu gönlüm bu gece al hepsi senin olan.

Erdal Ay

Son durak

Bu durak
Gideceğim son durağın
Bir önceki durağı.
Haydi beyler,hanımlar
Hepiniz inin.
Bundan sonraki yol
Benim yolum.
O durakta size yer yok
Herkes dönsün geriye
O durak çıkmazların durağı
Oradan öte gidecek yer yok.
Ne bakıyorsunuz öyle aptal aptal
Haydi inin,dönün geriye
Orada mutlu insanlara yer yok.
Orada
Umutsuzluğun şarkısı çalınıyor
Mutluluk gelmiyor bu durağa.
Oraya gidenlerin her birinin yüreği
Didik didik
Sevgiler gönüllerde hep yitik.
Bakmayın öyle yüzüme
Dönün her biriniz geriye.
Bu mutluluğun son durağı
Kıymayın kendi kendinize.
Ben bıraktım her şeyi geride
İsteseniz de dönemem sizinle
Varmayın üstüme.
Ben artık
Yıldızlı gecelerde şiirler yazamam size
Fıkralar anlatamam.
Sevgi sözcükleri dizilmez dilime
Kahkahalar atamam,gülemem.
Beni bende bırakın
Dönün geriye.
Ben artık iflah olmaz hastalar gibiyim
Ne etseniz,ne yapsanız nafiye.
_____14/mart/2003._____

Erdal Ay

Son nefes gibi

Yine sonbahar

Yine çiçeklerin solduğu mevsim.
Hasretlerin yüreklerde
Yandığı mevsim bu mevsim.
Rüzgarların yaprak gibi,
Gönülleri savurduğu bir mevsim.
Tenine dokunduğu,
Her yağmur damlasında
Gözyaşlarını akıttığı.
Kanayan yüreklerle,
Kan akıttığı mevsim bu mevsim.
Depremeler gibi,tufanlar gibi
Köprüsüz ırmaklar gibi,
Yolları kapanmış sıla gibi.
Ölümlerin candan aldığı
Son nefes gibi.
Bir mevsim bu mevsim,
Yaşamın hazanı gibi.

_____25 05 2003_____

Erdal Ay

Son öpücük

Bütün hesapları bir kenara ittim
Az sonra buralardan çekip gideceğim.
Umut tarlalarımı çoktan ekdim biçtim
Merhaba dedim,elveda demeyeceğim.
Özlemleri,hasretliği sana bıraktım
Sevgiyi,aşkı terk edip gideceğim.
Gözlerimde ki yaşları çoktan sildim
Ağlamaklar yok ya lakin gülmeyeceğim.
Dün geceki hallerime sen bakma
O benim sana son tebessümüm.
Son öpücüktü alt dudağından öptüğüm
Gözlerinde yüreğim şimdi kör düğüm.
Uykulardasın
Bu sana yazdığım son şiirim.
09.05.2006

Erdal Ay

Sonbahar aşkı

Hep yaz aşkları anlatılır
Hoş sohbet dostların yanında.
Güneşten sıcak sevgiler vardır
Bal akan dudakların gülümsemesinde.
Ben size başka bir aşkı
Başka bir sevdayı anlatacağım.
Benim olan aşk
Yaz değil,sonbahar aşkı.
Bazen deli esen rüzgarlar gibi
Hırçın,yağız delikanlı gibi asabi.
Bazen sağanak yağmur gibi
Islak,gönlü kırık sevdalı gibi ağlamaklı.
Hep yaz aşkları anlatılır ya
Benimki de sonbahar aşkı.
Yaz aşklarını yaşatmadan
Sonbaharı göstermeden kışı getiren.
Yaprak dökümünde parklarda gezmeden
Çamura bulanmış gönülleri reva gören.
Benimki de bir aşk işte
Sonbahar aşkı.
Buldum diye çok sevindiğim
Bulunca her gün acılar çektiğim.

15.03.2004

Erdal Ay

Sonbahar yaprakları gibiyim

Ben sonbahar yaprakları gibiyimdir
Rüzgarım varsa uçarım.
Yağmur varsa değerse tenime
Yatarım,yattığım yerden kalkmam.
Bahar çiçekleri gibi
Açılıp saçılmaz benim yüreğim.
Hep kışı bekler gibiyimdir
Baharı hayal bile edemem.
Sevdaları ben öyle
Karanfil takarcasına kulağıma takmam.
Sonbahardır her mevsimim
Ben sonbahar yaprakları gibiyim.
Çok eskilerde kaldı
Baharlık,yazlık mevsimler.
Düşse de bazen aklımın bir köşesine
Aklım ermez unuttum derim.
Yüreğimin iskarpinlerini eskittim
Şimdilerde çarık giyerim.
Elimde eski fotoğraflar
Sonbahar yaprakları gibiyim.
22.05.2006

Erdal Ay

Sözcükler

sözcükler dizilir arka arkaya
tren vagonları gibi.
ama her biri ayrı yöne gider
ayrı söyler seni,beni,hepimizi.

yüreğimiz gibidir sözcükler
kırınca başka,kırılınca başka.

resme bakar gibi bakamazsın ona ama
resmi anlatandır yine sözcükler.

anlam doludur sözcükler
yan yana dizilince anlarsın aklın erdiğince.
duygularındır
gönlünden geçeni anlatabildiğinde.

ne kadar çoksa sözcükler
emin ol bir o kadar bilgi var sende.
oku ve yaz
sözcükler vagon olur her birimizde

Erdal Ay

Şanlı mehmetçiğim

Dalgalanan bayrağımın
Dalgalandığı her yerde
Senin sesin duyulur.
Senin adın yazılır
Dağların doruklarında.
Ovalara çizilir resmin,
Her yerde vardır adın,adımın.
Topraktan süzüle süzüle,
Derinliklerden denizle buluşan
Senin kanındır.
Birçok kansızın,
Rüyalarındaki karabasandır,
Senin meydan okurcasına bakışın.
Savunmasız biçare bedenlere,
Şevkat,yardım elini uzatan
Senin elindir.
Onlara sıkılan kurşunlara siper olan,
Senin bedenindir.
Kaç bedende yaşamışsındır,
Şehit olduktan sonra kimbilir.
Düşmanına kurşun sıkarken,
Ölmek için öldüren.
Vatan için kendinden başka,
Her bir şeyi düşünen.
Kaç ulus insanı vardır bu dünyada,
Senden başka yoktur,inan.
Okuduğun mısralarımda,
Yazamadığım çok şey var senin için.
Seni kalplerinde taşıyanlar anlatsın,
Cümle aleme gösterdiğin yiğitliğin için.
Sana silah çekenlere değil,
Çektirenleredir benim sitemim.
Başına çuval geçirdiler diye üzülme,
Suskunluğun Ülke aşkındandır bilirim.
Bıraksalar sana seni,
Cihanı dize getireceğinden eminim.
Sen sakın utanma,gücenirim
Seni savunamayanlar utansın,
Onlara söyleyecek sözmü kaldı yığidim.
Sen bayrağını dalgalandır,
Dalgalandır ki şahlansın Memleketim
Benim onurlu,şanlı Mehmetçiğim..

Erdal Ay

Şaşırtamazsın

Pınarın aktığınca aksan
Çağlayan olsan coşsan.
İrmak olsan,deniz olsan
Sen gönlümü coşturamazsın.

Çiçek olsan daha dalında
Dikenlerini bile batıramazsın.
Gül olsan,dün gibi gün olsan
Sen gönlümü avutamazsın.

Kanat olsan yorgun bedenime
Bir karış bile uçuramazsın.
Melek olsan öbür dünyama
Bu dünyada bana dokunamazsın.

Sevgi çiçekleri sarsan,serpsen
Gezdiğim,dolaştığım bütün yollara.
Renk cümbüşünde şaşırsada gözlerim,
Sen gönlümü bir türlü,şaşırtamazsın.
_____9/eylül/1998_____

Erdal Ay

Şuracığında birşeyler var

Şuracığında bir şeyler var
Ne zamandır gitmiyor.
Kovuyorum içimden
Hiç beni dinlemiyor.
Bitiriyorum tüm kadehleri
Silip atıyorum kafamdan.
Geceyi yaşıyorum yokmuş gibi
Şuracığma girmemiş gibi.
Sabah başım dumanlı oluyor
Fırtınalar yine bende kopuyor.
Bir önceki gün gibi o günde bitiyor
O beynimin bir yerinde duruyor.
Kadehleri uzak ediyorum kendimden
Birkaç gün.
Sabah ezanını dinliyorum
o geceler,o geceler ki
Uykusuz gecelerim oluyor.

Erdal Ay

Tarifsiz huzurlardayım

Tarifsiz huzurlar içindeyim
İçimde öyle bir coşku var ki
Sana anlatamam, anlatmam.
Asla ve asla
Sözcükleri çalamazsın benden
Beni çalamazsın.
Kilitledim tüm kapıları sana
Çilingiri çağırırsan açtıramazsın.
Pişmanım desen
Yalvarsan, yakarsan, ağlasan
Faydasız, beni kandıramazsın.....
Git buralardan huzurumu bozmadan
Değil gönül sokağında
Mahallemde bile yer bulamazsın.
Tarifsiz huzurlar içerisindeyim
Sensiz buralarda.
Hakkın yok gelip te buralara
Benim huzurlarımı bozamazsın.
Hepsini sana verdim
Bende senden kalan hiç bir şey yok...
Hatta ve hatta ben alacaklıyım
Onları da bağışladım sana.
Git buralardan huzurumu bozmadan
Anlat diye bekliyorsun ama,
Anlatmam, bekleme boşuna.
Mutluluğumu bir kez aldın diye
Hep alacakmış gibi
Bir his çökmesin içine.
Şimdi huzurlarımın yüreğime erdiği yerde
Sana yer yok, çırpınış ların beyhude.

Tarifsiz huzurlardayım ben şimdilerde.

Mutluluğumu kıskansan da
Aldırmıyorum senin bu hallerine.
Git buralardan
Gidebildiğin en uzak yerlere git.
Benim bilmediğim yerlere
Benim görmediğim yerlere git.
Bayramlarda seyranlarda istemem kartpostal
Git gözüm görmesin
Huzurlarımı bozamayacağın yerlere git.
Dikilme öyle sokak köpeği gibi başımda
Ekmek ister gibi sevgi isteme benden.
Ben şimdi tarifsiz huzurlar içindeyim
Git buralar dan hemen git
Sana anlatmam hiç bir şey,
Anlatmam sana.

18,04,2003

Erdal Ay

Tel örgüler

Sevdaları yüreğimde
Tel örgüler içine aldım.
Çilingire en açılmadık
Bir kilit ısmarladım.
Getirince takacağım kapısına
Bir daha açmayacağım.
Ama o getirene kadar
Sevdayı başka başka yaşayacağım.

Erdal Ay

Tırlatmaya az kaldı

Bugünlerde kötüyüm ben
Tırlatacak gibiyim.
Aklım gidip geliyor
Az kaldı.
Bakmayın şiirler yazdığımı
Bu en iyi halim.
Kafamda çanlar çalıyor
Sol yanımda ağrı.
Damarlarımda kan yerine
Solucanlar dolaşüyor sanki.
Beynimin içinde fareler
Cirit atıyor.
Ara sıra bir şeyleri
Kemiriyor gibiler.
Uyuşturmuyorlar herhalde
Canım acıyor.
Yüreğimin daralan yollarında
Bir ayak izi arıyorum.
Kayalıklarda yürür gibiyim
Kendi ayak izlerimi dahi göremiyorum.
Omuzlarımın üstünde bir ağırlık
İstihap haddini doldurmuş gibiyim.
Açılırim diye naralar atıyorum
Uzak yerlere doğru.
Uzak yerlerden sesler geliyor
Ben onlara duyuramıyorum.
Etrafıma şöyle bir bakıyorum
Halimi anlatacak adam bulamıyorum.
Birçok akşamlar
Şişeye sığdırıyorum kendimi.
Bazen de böyle zamanlar beni buluyor
Şiirlerim oluyor.
Yakında böyle zamanlarım da olmayacak
Tırlatmaya az kaldı.

29.07.2006

Erdal Ay

Türkanım

Sevdiğim sen Türkan'ım
Keşke buncalarca sevmeseydim seni
Diyemem,
Sevdim ben, çokçalar seni.
Seni kıyamam,
Seni hiçbir yere sığdıramam
Yüreğimde, bedenimde
Yaşamımın her yerindesin sen.
Seni üzmem,
Üzsem bile, üzüldüğümsün sen.
Güldüğünde
Yüreğimde güller açtıransın sen.
Seni ne kadar sevdiğimi bir bilsen.
Onuda bilirim,
Gözlerinde, yüreğinde hep ben.
Seni seviyorum Türkanım
Sevgide buluştuğumuz,
Ogünden, bu günden.
Birgün olurda..Ölürsek
Elbet olacak.
Anılarda hep sen ve ben.
30/12/2002

Erdal Ay

Umut

can acıyınca
yürek yanar
kan akmazsa damarda
ömür
elveda demeden önce
vallahi kan ağlar.
bendeki gönül
bir bilseniz her gün ağlar.
bir bilseniz
bu gönül
umudun çemberinde döner durur
kendini hayata bağlar.

Erdal Ay

Umutları yarınlara taşıyorum

Umutları yarınlara taşıyorum
Bu gece mutsuzluğun son gecesi.
Menekşeler,laleler,karanfiller
Sevginin tüm çiçeklerini ekiyorum bahçeme.
Yapraklarını okşuyorum
Kadife yumuşaklığındaki ellerimle.
Hiç kırmadan,koparmadan
Bir vazoya koymadan
Dalında kokluyorum,sevginin sıcaklığıyla.
Umutları yarınlara taşıyorum bu geceden
Gecenin o karanlık yüzüne aldırmadan.
Uykuya dalıp
Kabusunu yaşasamda yaşadıklarımın
Umutun güneşini,sabah olmadan da göreceğim.
Ne yaşlandığıma ağlayacağım,
Nede ağaran saçlarıma yanacağım.
Umutları yarınlara taşıyorum
Geçmişin kaybolmuşlarına kahrolmayacağım.
Mutluluğun,sevginin adını yarınlar koydum
Nefes aldığım her yarının sabahında
Bir başka güzel
Bir başka mutlu uyanacağım.
Umutları yarınlara taşıyorum bu geceden
Sevgilerin yarınlara
Sevgilere merhaba dediğim bu yürekten.
19/02/2003.

Erdal Ay

Umutları yitirdim ben

Umutları yitirdim ben
Sokağımın başında.
Oturdum bir köşede
Ne gelen var ne giden
Dertler hep peşimde.
Küçük bir köpek yavrusunun
Peşime takıldığı gibi
Takıldı durdu senelerce.
O zamanlardan kalma
Bir acı var hep içimde.
Yavru köpek büyüdü
Gitti benim bilmediğimlere.
Hiç kovmamıştım
Takıldı gitti birinin peşine.
Bir köpek kadar olamadı
Umutsuzluklarım.
İçimdeki mekanı mesken tuttu
Harcadı yıllarımı hoyratça.

Gel be çocukluğum
Seni bıraktığım o yerden geriye.
Acıları tatmadığım
Yıllara götür beni cömertçe.
Gelmezsin değil mi?
Gelmezsin sen işte.
Umutlarını yitirmiş insanlar
Sana göre değil.
Sen anılarımın
Kaldığı yerdesin şimdilerde.
Bir kaç zaman sonra
Onlarda kalmayacak geriye.
Tıpkı bugün
Umutların kalmadığı gibi.
Tıpkı bugün,
İçimin yandığı gibi.
Tıpkı Onur Akın 'ın
Şarkılarında söylediği gibi.
Ey hayat,
Sen şarkılar gibi ey dolunaysın.
Bende devam ediyorum,
Bir görünüp bir kayboluyorsun.
Umutları yitirdiğim yerde
Sokağımın başındasın.
Kovsam gitsem,gitmez
Küfretsem,utanmaz bir haldesin.

28/04/2003

Erdal Ay

Umuttur yaşam diyorlar

Umuttur yaşam diyorlar
Umut sevgi, umut sabır diyorlar.
Umut beklemek, günlere gün eklemek diyorlar
Ama ben umut ederken unutuyorum.
Unutmak için daha çok mu erken
Yoksa ben mi geç kaldım bu dünyada yaşarken.
Gitmeler hep zor
Çünkü yarım hayatlar bırakır gidenler hep giderken.
Öysa ben bugünlerde
Hep unutuyorum bir önceki zamanımı hiç istemeden.
Belki de unutmak her şeyden iyi
Zaten değilmi ki;
Hepsi bir nefes bu dünyadan gitmeden önce ki son ses.

Erdal Ay

Unutmuştum unutmuş

Unutmuştum unutmuş
Yüzünü unutmuştum.
Saçının rengini,gülüşünü
Öyle ki adını bile unutmuştum.

Gözlerini gözlerime dikip
Ellerimi sıkıca tutuşunu.
Yüreğinden yüreğime sarılışını
Sevgini bile unutmuştum.

Vedalaşırken sarılışını
Hıçkıra hıçkıra ağlayışını.
Bırakma beni diye yalvarışını
Unutmuştum,hepsini unutmuştum.

Niye çıktın karşıma
Bunca sene sonra,niye geldin yanıma.
Niye gözlerime sıcacık baktın,
Ben seni unutmuştum ya,unutmuş.

_____30/07/2001_____

Erdal Ay

Uzak

çok uzak
öylesine uzak ki;
ne ben gidiyorum
oralara
ne de sen gelebiliyorsun
buralara.
öyle uzak ki;
bütün yollar
sanki ikimize birden tuzak.
yakalanmayayım diye
kaçıyorum tuzaklardan
kaçıyorum ızdıraplardan
bucak,bucak.
olmuyor yapamıyorum
yapamıyorsun.
oturuyorum yorgun
bitkin ve küskün
çam kokan ağacın altına.
gözlerim güneşe uzak
mutluluk yüreğime benden bile uzak.

Erdal Ay

Uzaklara gitsem

Şöyle uzaklara gitsem
Tozlu,topraklı yolları ezip
Kocaman dağları geçip
Uzaklara,çok uzaklara gitsem.

Adını hiç bilmesem
Bilmek istemediğim yerlere gitsem.
Yere yakın bir yatak sersem
Sazdan barakada yıldızları seyretsem.

Hiç kimsenin olmadığı bir yerde
Yalnızca ben olsam,sadece ben.
Hani diyorum çok uzaklara gitsem
Şöyle kafamı bir dinlesem.

_____12/12/2000._____

Erdal Ay

Uzunmuydu yaşam

Hep kısaydı yaşam
Biz uzun sandık.
Uzayıp giden yollara
Bakıp ta aldandık.

Sevgiyi koyduk yüreğe
Yüreği canda zor bulduk.
Uzunmu ki yaşam..
Bazen yarını zor bulduk.

Güllerin güzelliğine kandık
Kokularına aldandık.
Dikenleri ellerimize batınca
Rüyalardan uyandık.

Uzunmuydu ki yaşam..
Oysa biz uzun sandık.
Güneş gidiverince pencereden
Çokçalar,geçten kaldık.

_____06/11/2002_____

Erdal Ay

Varsın yol alsın artık

Sevdaları hızlı trenden indirdim,
Kağnı arabasına bindirdim.
İsteddiği kadar yol alsın,
Bana yetişemez artık.
Kaplumbağa ile tavşanın,
Masalı gib değil bu masal
Kolay kolay yetişemez artık.
Zaten geceleri,
Gökte kayan yıldızları da görmüyorum,
Bir dileğim olsun.
Yıldızlar her gece kaysa da,
Dilemeye hiç hevesim yok.
Dedim ya,
Sevdaları hızlı trenden indirdim ben.
Kağnı arabasında,
Varsın yol alıp dursun artık.
_____09/07/2003_____

Erdal Ay

Veda

sorsalar
sormazlar ya kimseler.
deseler ki
gidiyorsun ey adam,
demezler ya
bizden ne istersin.
hiç biri demezler
bilirim üzmek istemezler beni
ben giderken.
ben giderken,
istemem aslında
onlardan çok fazla şey
sadece bir veda
sadece gideceğimi bilmek.
hepsi bu.
üzülürüm sonrasında
gitmeden hoşça kalın dersem.

Erdal Ay

Vesselam

Yazdığım son şiirde
Sadece sen olsaydın
Seninle ilgili ne yazmak isterdim
Diye düşündüm dün akşam.
En güzel yerinden başlasam
Olmaz;
Güzellikler sona kalsın dedim.
En sevmediğim yerden başlayayım
Yavaş yavaş gideyim dedim.!
Sevmediğim yerini bulamadım
Kalakaldım.
Öylece düşünüyorum yine bu akşam
Önümde defter elimde kalem
Yüreğim yine sende,vesselam.

Erdal Ay

Virane sokağı

Kaçkez geçtim buradan
Yıkık,dökük viran olmuş,
Bacaları rüzgardan uçmuş
Eskimiş virane sokağından.

Çocuklar cıvıl cıvıl
Birçoğu çıplak,yalınayak.
En zengin oyunları,
Sokak gibi eski,çelik çomak.

Yaşlı nine,eğerir yapağı köşede
Genç kızlar oya,nakış peşinde.
Yaşlı dede,çarığının derdinde,
Viran olmuş gönüller,neyleyim.

Olsun varsın evleri viran
Sevgileri vardır herkese yeten.
Olmasa da ceplerinde delikli parası
Gönülden zengin her bir sokak arası.

_____19 03 1998_____

Erdal Ay

Vuracaksın şişenin dibine

Vuracaksın şişenin dibine
Dertlendiğinde.
Derdine derman olmaz ama
Derdinde dermanı,
Bir var bir yok bu dünyada.
Kahır çeker gönül,
Bir gün önce,bir gün sonra.
Hergün aynı olmaz
Her günü insanın bir başka.
Vuracaksın şişenin dibine,
Yaşamın dibi şişe gibi.
Yaşam bu,cam gibi
Bir sözde kırılır
Kırılır gider,yaşam bu
Kayıverir ellerden kum gibi.
Uzundur ömür aslında
Dertler çok olunca,
Kısalır,kısalır çürük bir ip gibi.
Kopar bir yerinden,düğümleir
Her düğüm,yaşamı boğar gibi.
_____25 04 2003_____

Erdal Ay

Ya işte böyle

Her ağacı ekmeyeceksin toprağa
Bazısı kayalıklardan fışkırıp,
Dallanıp budaklanmayı sever.
Her çiçeği ekmeyeceksin,
Kimi kumu,kimi toprağı sever.
Her sevgiyi komayacaksın yüreğe,
Sevgiler bir olmayınca,
Yürek,azabı içine çeker.
Her sözü takmayacaksın kafana,
Aklı selim olan insanlar
Kötü söz sahibine aittir der geçer.
Aptal olanın varmayacaksın üstüne,
Senin aklını,Senin başından alır gider.
Arsız,ugursuzu,hırsız
Tutmayacaksın kapında
Seni ahlak çöküntüsünün içine çeker.
Varsın sana ne derlerse desinler.
Sen bunları yapınca,
Yanlışlardan hergün uzak durunca,
Aklın kemalin en yücesine erer.

_____02/06/2003_____

Erdal Ay

Yağmur

Bu akşam yağmur yağacak
Boş sokaklarda gezineceğim.
Her yerim ıslanacak
Ben yürüyeceğim.
Mevsim sonbahar,
Sonbaharın yağmurunda
Saçlarımdan, kirpiklerimden
Yanağıma düşen damlacıklarla
Gözyaşlarım birleşinceye değin
Ağlamaktan hiçmi hiç utanmadan
Görecekler diye çekinmeden
Canımın istediği kadar dolaşacağım.
Elime bir şişe şarap alacağım
Kendime kuytu bir köşe,
Bir saçak altı bulacağım.
Çömelip yakalarımı kaldırıp
Şerserilik yapacağım.
Eğer ki canım isterse,
Koca bir nara atacağım.
İsterlerse rahatsız olsunlar
Hiç ama hiç aldırmayacağım.
Şarabım bitinceye,
Yağmur dininceye kadar
Gözlerimden akan yaşlar
Yüreğimden gidinceye kadar.
İçtiğim içkinin sarhoşluğu
Başıma vuruncaya
Eğer takadım kalırsa
Evime gidinceye kadar.
Boş sokaklarda
Bir gecelikte olsa
Şerserilik yapacağım.
Yapacağım yapmasına da
Hala yağmur yağmadı.
Ben şimdi bu hayalleri
Ne edeceğim. ? ? ? ? ? ? ? ? ? ?

Erdal Ay

Yalandan dolandan

Gündüzleri güneşin
Geceleri ayın,yıldızın
Bazı da bulutların altında
Dolaşıyoruz hepimiz.

Satranç takımındaki
Şah,vezir olamadık.
Yaşam karelerinde
Hepimiz bir piyon.

Kendi iç dünyamızda
Devleşiriz her birimiz.
Sokaklarda boşuna dolaşan
Boş insanlarız hepimiz.

Gündüzleri güneşin
Geceleri ayın altında.
Ölümü her gün yaşayan
Yaşayan ölümleriz hepimiz.

Gereksizce çok konuşan
Konuşması gerektikçe susan.
Kadere hep inanan
İnandıkça kahrolanlarız hepimiz.

Varolan tek dünyanın
Bölünmüş insanlarıyız.
Sevgiyi,saygıyı unutan
Hep bir numarayız hepimiz.

Doğruluk hep bizimdir
Yalan,yaşam mezemiz.
Dalavere dolu içimiz
Sonrada dürüstüz hepimiz.

Hep yaşıyoruz yalanı
Güneşin,ayın altında.
Sonra ağlaşıyoruz mezarın başında
Yalandan dolandan hepimiz.

16/09/2001

Erdal Ay

Yalanın yılanı

Dinlediğim bir masaldı
Ben gerçek sandım, yanıldım.
Sevmek yalanın yalanıymış
Sonunda yıkılmakta varmış
Anladım.
Unutacağım lanet etmeden
Başımı yastığa koyup uyuyacağım.
Sabahın da uyanacağım
Kahrolmayacağım ben.
Adını anmayacağım
Rüyalarımda sayıklamayacağım seni.
Sana güle güle
Sana elveda.
Yeni bir gün başlıyor
Her gecenin sabahı.
Her sabah günaydın diyeceğim
Merhaba yeni dünyam sana merhaba.
Sen olmayacaksın benim bu dünyamda
Sen olmayacaksın oh oh ya.
Ağlayacaksın, yanacaksın
Ama ben o zaman kendi dünyamda
Elveda eski sevgilim, sana elveda.
Biliyormusun, gülüyorum ben şimdi
Senin ağlayışlarına.
Acıyorum sana desem
Yalan olur vallahi, çok yalan.
Bu yürekten
Yalanın yılanını çıkardım ben sonunda.

Erdal Ay

Yalnızlar rıhtımı

Yalnızlar rıhtımında yürüyorum
Adımlarım yavaş,gözlerimde yaş.
Kalbimde sen.
Balıkların suyun üzerinde
Oynayışlarını görüyorum,
Oltam yanımda hazır.
Salıyorum rıhtımdan balıkların üstüne
Çekiyorum oltayı yavaş yavaş.
Tutmak değil ya amacım
Muhabbet olsun.
Ama belli ki korkuttuk balıkları,
Kaçıyorlar,gidiyorlar pür telaş.
Sonra yürüyorum
Rıhtımın diğer ucundan yakamozları seyrediyorum.
Bir sigara yakıyorum,
Dumanını geminin bacalarıyla yarıştıyorum.
Gökyüzünün denizle birleştiği yere,
Yıldızların denize düştüğü yere takılıyor gözlerim.
Gözlerim şimdi,
Anılarımın bendeki yerinden bakıyor.
Birkaç balıkçı vardı rıhtımın ötesinde
Akşamın ışıltısında ağlarını toplayan.
Yakaladıkları balıkları kasalara dolduran,
Onlarda gitmişler.
Bir ben bakıyorum
Rıhtımın bir köşesinden denize.
Upuzun düşüncelere dalıyorum
Denizin dibi gibi derinleşmiş yüreğimle.
Yalnızları yaşıyor içim,dışım,her yerim
Yalnızlar rıhtımında.

Erdal Ay

Yarın Güzel Bir Gün Olacak

Yarın güzel bir gün olacak
Ve ben,
O güzel günde var olacağım.
Çünkü biliyorum kendimi
Benim her gün yarınlarımdan
Daha sonraki yarınlarımdan
Umudum var.
Siz hala umutsuzluk
Siz hala mutsuzluk mu yaşıyorsunuz?
Siz dünün anısı ile
Bugünü mü karıştırıyorsunuz?
O zaman bırakın içinizdeki yeisleri
Bırakın her şeyi yarınlara.
Bugün farkında değilseniz bile
Yarınlarda hep umut var.
Dostlar;sizi bilmiyorum ama benim için
Yarın güzel bir gün olacak.

-----11.11.2020

Erdal Ay

Yaşam döngüsü

Bu sabah içimde bir sevinç var
Dışarıda toprak kokusu, yıkanmış bir doğa
Yapraklar yukarı doğru, sanki ediyor dua
En büyük hediyedir bu, şükretmelisin yaradana

Bu sabah içimde bir sevinç var
Bir tarafta boğaz, ötede karlı dağlar
Gece boyu sarhoş naraları, yaşanan aşklar
Bitmeyen bir yaşam, ve gerçekleşen umutlar

Yaşam kavgası çetindir, acımasız
Kimi şanslı doğar, kimisi bahtsız
Hayat ne kadar çetin olsa da...
Yaşanmıyor ki sevgisiz aşksız

Bak yine akşam oluyor
Gömülüyor karanlığa koca şehir
Gökte ay, yıldızlar ve ılık esen rüzgar
Gerçekleşmeyen anılar, kalıyor yarınlara

Gürkan AKYOL

Erdal Ay

Yaşamın taşları

Bazen sessizce yaşamak lazım hayatı
Tıpkı akşam güneşinin batışını
Dagların ardında kaybolusunu izler gibi.
Yada denizlerin ufkunda
Bir geminin uzaklaşmasını keyifle seyreder gibi.
Canın her sıkıldığında isyanların yerine
Keyif almak lazım hayatı ve keyif vermek.
Denizi taslarken aldığın zevki almak gerek
Yaşamın taşları yüreğini acıtırken.

Erdal Ay

Yaşayın sağ ola

Haydi içelim bu gecede arkadaş
Yarın akşamda içeceğimiz gibi.
Geçen günlerden gün çalalım
Yarınlarımızdan çaldığımız gibi.
İçelim bakalım
İçtiğimiz her şarap,her rakı
Bizi bizden göçürür gibi.
Birgün hatıralar kalacak geriye
Tabii ki geride kalanlar hatırlarsa.
Hey siz,canlarım benim
Ayda,yılda birde olsa hatırlarmısınız ki?
İyiymiş,güzeldi,hoştu amma deyip
Ammaları bir bir sıralarmısınız ki?
Canınız,cananınız sağolsun
Beni tanıyanlar yoksa ki orada
Okuyan,dinleyen herkes sağolsun.
Bir sevgi bıraktımben sizlere
Miras diye,değerini bilene.
Olsa da malım mülküm geriye
Yetmedi ben yaşarken bile.
Zordur bu alemin benim gibi,
Belkide şimdi sizin gibi külfetini çekene.
Lakin birşey var unuttuğumuz
Söyleyemediğimiz,can ve cananımıza.
Sevgiyi söylemek zor geliyor herbirimize
Acıları dolduruyoruz yüreğimize.
Ne duruyorsunuz siz hala
Sarılsanıza sevgiyle birbirinize.
Sevgi hep var,kismetse yarında olacak
Olduğu kadar herşey,yaşayın sağola.

05/03/2003

Erdal Ay

Yeni bir aşka koşuyorum

Yeni bir aşka koşuyorum
Yüreğim pırpır.
Eskileri anılara bıraktım
Bir köşeye koydum.
Yeni bir heyecan var içimde
Kıpır kıpırım.
Liseli aşıklar gibi
Elimde kalem şiir yazıyorum.
Önümdeki kağıda
İsminin baş harfini kalp içine alıyorum.
En hoş kokuları sürüp
Tıraşımı jilet kaydı oluyorum.
Yanına giderken bacaklarım titriyor
Elimdeki çiçeği düşürecek gibiyim.
Bu yaşımda halime bak
Şaşkınım şaşkın.
Ama ne yapayım
Yüreğim beni dinlemiyor.
Otururken kendi kendime
Aklım bu aşkı almıyor.
Ama yüreğim
Yanıdayken aklımı dinlemiyor.
Pırpır yüreğim
Kıpır kıpır uçacak gibi.
Yeni bir aşka koşuyorum
Rezilliğimle kalacakmış gibi.

06.12.2006

Erdal Ay

Yeni şiirlerim var

Yeni şiirlerim var
Yıldızların altında yazdığım.
Şarkılarım var
Mehtapla birlikte şakıdığım.
Bir gecede yazdığım
Romanlarım var,
Hayatın içinden seçip aldığım.
Kucak dolusu sevgilerim var
Kucaklayınca,dünyayı içine aldığım.
Bir sevdam var içimde
Uğruna bir ömür harcadığım.
Hey dostlar,her birinize selamım var
Gökte uçan kuşlardan yolladığım.
Her selamımı göndermeden önce
Kuşlarımı kokladığım.
Yanınıza gelip omzunuza konunca
Koklayın onları
Her birinde ben kokarım.
Tüylerine dokunun
Kanatlarının altında küçük kağıtlar var.
Her birinde sevgi dolu şiirlerim,
Okuyup beni hatırlayın.
Beni nasıl bilirsiniz bilmem ama,
Ben kendimi bilirim.
Ben,
Sevgilerin çocuğuyum.

16,04,2003_____

Erdal Ay

Yıllarımın yorgunluğu

Yıllarımın yorgunluğunu taşıyorken sırtımda,
ruhumun derinliklerinde ve her günümde,
her günümde içim acıyor.
Bazen, bu kadar yükü taşımak için
ne mecburiyetim var diye sormuyor değilim kendime
.Dağıtıyorum kendimi öteye beriye
Sonra,
dağıttığım kırdığım parçaları toplamak kalıyor geriye.
Yıllarımın yorgunluklarına yeni yorgunluklar
Ekliyorum dağıttığım yerde.
Oturup bir sigara yakıyorum,
dumanını tütürüyorum yaşamın beni tütürdüğü bu yerde..
Şiirler yazıyorum, şarkılar söylüyorum
avunurum diye.
Avutuyorum kendimi daha fazla beni bu yaşam,
zamanından önce bitirmesin diye.
Yorgunluğum, bitkinliğim yüzümden okunuyor biliyorum.
Aynada kendime bakıyorum sizin yanınıza
gelmeden önce.
Kapıyı açarken her ne kadar gülümsemeye çalışsam da
olmuyor.
Oldurmaya çalışıyorum
en sahtesinden
.İçimi döksem, anlatmaya çalışsam kendimi..
O da olmuyor, olduramıyorum bir türlü.
Ağlamak daha kolay geliyor anlatmaktan.
Daha bir içten, gönülden oluyor.
Hem
,hiç kimselerde duymuyor.
Duyduklarını da bir başkasına anlatamıyor.
Böyle daha güzel yıllarımın yorgunluğunu
içimde taşımak.
belki böylesi daha güzel
her günümde acıya yoğrulmak
.Anamın teknesinde ki hamuru yoğurduğunca
güzel olurdu yaptığı ekmek.
Mis kokardı,
sünger gibi yumuşak olurdu.
Yemeye doyamazdık
küçük bedenlerimiz,
minicik midelerimizle.
Belki de onun için güzeldir
acılara yoğrulmak
.Belki de onun içindir
acılara aşına olmak
.Belki de onun içindir
acılarla yaşayıp ta ölmek.

10/01/2005

Erdal Ay

Yitip giden zamanlar

Geçen zamanlarda yitirdiğim
Yitip te gittiğim.
Yitip te gittiğim zamanlarda
Avuntularım var.
Umutlarımın çokluğunda yalanlarım,
Yalanlarım da bile avuntularım var.
Gerçeklerin tokadı
Yüzümde, ruhumda patladığın da
Gözyaşlarım, yalvarışlarım var.
Gelmiş geçmiş yıllara isyanlarım,
Gelecek yıllarıma şikayet.
Gelecek yıllarımı kandırırcasına
Yeni yalanlarım var.
Yitip giden zamanlarıma
Zamanım çokmuş gibi.
Çok zamanlar yaşayacakmış gibi
Gibi gibi düşünselerim var.
Yalanlarım, isyanlarım çok ama
Çözümlere ayıracak zamanım.
Zamanlarımı doğru yaşayacak
Sanki bende ben yok.
Geçen zamanlarda yitirdiğim
Yitip te giden ben.
Sana soruyorum hey içimdeki sen
Sana haykırıyorum hey be insan....!
Uyansana artık şu uykundan
zaman daha yaşamda varken.
_____18/11/2004_____-----

Erdal Ay

Yok öyle

Yok öyle ona buna yalvarmak
Yok öyle kaypaklık yapmak.
Düşersem düşer kalırım
Düştüğüm her yer benim yerim.
Laf salatalığını bırakın
Biraz da dost görelim.
Hem arkamdan konuşup
Hem de yüzüme gülümsemeyin.
Üzülürsem ben üzülürüm
Dostlarım üzülür.
Arkamdan kuyular kazıp
Timsah göz yaşları dökmeyin.
Niceler anlattım hallerimi
Neredeydiniz göremedim.
Her gün kulaklarımı çınlatıyorsunuz
Yeter artık benden bahsetmeyin.
Susuyorsam ki bugün
Kendime olan saygımdan bilin.
Kusarsam ki içimdekileri bir gün
Merhabam bile kalmaz emin olun.
Ben derim ki artık susun
Sevgi çiçeklerimi soldurmayın.
Az biraz saygım kaldı
Onları da yok etmeyin.
Bitiyor her bir ömür
Ömür bitmeden siz bende bitmeyin.
08.mart.2006

Erdal Ay

Yorgun

Yılların yorgunluğu ellerinde,gözlerinde
Başındaki ak saçlarında,yüreğinde.
Yorulmayacağını sandığı,
Koşmaya alışmış bedeni
Kendini kaldıramıyor bitmiş,tükenmiş,
Yılların yorgunluğu var herşeyinin üstünde.
Beyni eskisi gibi işlemiyor
Dünü hatırlayamaz olmuş
Geleceğe umutla bakamaz olmuş artık.
Yılların yorgunluğunu taşıyamaz olmuş
Artık,artık bir adam olmuş.
Ekmeğin,suyun artığı gibi,
Sigaranın izmariti,elmanın çöpü gibi.
Yılların yorgunluğu var üstünde,
Üst üste dertlerin çokluğu
Binmişte binmiş üstüne hiç acımadan.
Kanburu çıkmış
Her yanı devenin hörgücü gibi.
Kaldıramaz olmuş bu beden,
Kaldıramaz olmuş bu yürek.
Akli almaz,gözleri seçmez
Bambaşka bir adam olmuş artık.
Ağır gelmiş bu yaşam oyunu ona,
Çok ağır.
Yorgun adam,çok yorgun
Bir yorgan bulamamış,atamamış dertlerinin üstüne.
Yorgun argın gezinirken bulamamış dertlere çare.
Yılların yorgunluğu kara bir bulut gibi
Çökmüş hep üstüne.
Ne yağmurlar almış götürmüş
Nice tufanlar olmuş yüreğinde
Dertler bitmemiş,banamısın dememiş.
Yorgun adam,hep büzülmüşte büzülmüş,
O kocaman cüssesi küçülmüşte küçülmüş.
Bir romanın son sayfasına gelinmiş gibi,
Bir ömür sanki tüketilmiş gibi,
Bir his çökmüş yorgun bedene,yüreğe
Sanki yorgun adam ölecekmiş gibi.

22 05 2003

Erdal Ay

Yorulдум karlı dağları aşmış gibi

Yorulдум karlı dağları aşmış gibi
Dere kenarlarından geçmiş gibi.
Yorulдум ovalardan geçip,
Denizlerde durmaksızın yüzmüş gibi.
Yorulдум bu yaşamda,
Her günü bir acı,her günü mutsuzluk.
Her günümde yüreğim kundaklı,
Umutlarım bende bitiyor gibi.
Her gece gecenin ortalarında uyanıyorum,
Gündüzlerim beni boğuyor gibi.
Yorulдум,yorgun düşmekten
Bu yorgunluk beni bitiriyor gibi.
Gün bitince,akşam gelince
Sabaha erince akşamın gecesı,
Her geçen günün sonrası beni öldürüyor gibi.
Yorulдум daha bu yaşımda,
Verdiklerim kadar alamamaktan yorulдум.
Aldıklarım ise gidiverince elimden,
İsyanlarımı savuramamaktan yorulдум.
Kusmadım,kusamadım dertlerimi
Şöyle rakımı çokça içip kustuğum gibi.
Hep içime attım,içime gömdüm dertlerimi
Sanki yaşamımın sırlarıymış gibi.
Şelale gibi dökölüyor önüme
İrmak oluyor,deniz oluyor,
Olmayacak acıları bana olduruyor gibi.
Yorulдум,çok yorulдум işte
Bu yorgunluğu ben kaldıramayacak gibi.

_____ _05 eylöl 2003_____

Erdal Ay

Yüreğim acıyor anne

Yüreğim acıyor anne
İçim acıyor içim.
Yüreğimdeki çiçekler
Hepsi soldu anne.

Anlamadım hiçbir şey
Bu günleri görmeyince.
Gördüm işte bak
Canım yanıyor anne.

Hiç bilmemişim yaşamı
Bildim anne.
Tanımamışım evlatlarını
Tanıdım,kusura bakma anne.

Seni suçlayamam bu halinle
Beni doğuransın,anamsın.
Lakin içim acıyor
İçim yanıyor be anne.
02.02.2006

Erdal Ay